Ag 25

47

Silver Jubilee College Magazine

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI

ST. MARY'S COLLEGE
(AN ISO 9001: 2015 CERTIFIED INSTITUTION)
Run by the Congregation of The Sons of The Immaculate Conception (CFIC)
(Affiliated To University of Calicut)
P.O. Puthanangadi , Angadippuram (Via) , Pin – 679321 , Malappuram Dt , Kerala , India.
info@stmaryscollege.info , www.smcp.ac.in , 04933 258704 , 9562585022 , 9497442978

FACILITIES

- A/C CLASS ROOMS
- SPACIOUS LECTURE HALLS
- LIBRARY
- COMPUTER LAB
- CONFERENCE HALL
- LANGUAGE LAB
- INDUSTRIAL VISIT (NATIONAL AND INTERNATIONAL)
- WI-FI FACILITY
- OUTDOOR SPORTS FACILITY
- HOSTEL FACILITY
- CANTEEN FACILITY
- PLACEMENT CELL

amaze. Inspire. archive

MBA

FINANCE | MARKETING | HR | TOURISM
SYSTEM | INTERNATIONAL | BUSINESS

Eligibility: Any Degree (Above 50% Marks) + CAT/CMAT/KMAT (Kerala)

MONTI INTERNATIONAL INSTITUTE OF MANAGEMENT STUDIES

MIIMS amaze-inspire-achieve

Run by the Congregation of the Sons of the Immaculate Conception (CFIC)

Approved by AICTE, New Delhi

P.O. Puthanangadi, Angadippuram Via, Pin - 679 321

Ph: 04933 258 556, 258 656 E-mail: montiinstitute@gmail.com

www.motiinstitute.com

ST. MARY'S COLLEGE

(AN ISO 9001: 2015 CERTIFIED INSTITUTION)

Run by the Congregation of The Sons of The Immaculate Conception (CFIC)

(Affiliated To University of Calicut)

P.O. Puthanangadi , Angadippuram (Via) , Pin – 679321 , Malappuram Dt , Kerala , India.

info@stmaryscollege.info , www.smcp.ac.in , 04933 258704 , 9562585022 , 9497442978

ST. MARY'S COLLEGE

(AN ISO 9001: 2015 CERTIFIED INSTITUTION)

Run by the Congregation of The Sons of The Immaculate Conception (CFIC)

(Affiliated To University of Calicut)

P.O. Puthanangadi , Angadippuram (Via) , Pin – 679321 , Malappuram Dt , Kerala , India.

info@stmaryscollege.info , www.smcp.ac.in , 04933 258704 , 9562585022 , 9497442978

Founder of the Sons of
The Immaculate Conception (CFIC)

BLESSED LUIGI MARIA MONTI

ഓർമ്മകൾ മാത്രം ബാക്കിവെച്ച് ഈകാലയയാതിന്റെ പടിക്കെട്ടുകളിറങ്ങുകയാണ്. ഇനി തിരികെ വരുമ്പോൾ അധികാരത്തിന്റെ നെഞ്ചുവിരിപ്പുണ്ടാകില്ല, പിന്നെ ബാക്കി വന്ന വിനയത്തിന്റെ കൂപ്പുകൈകൾ മാത്രം. പക്ഷെ അന്നും ഇന്നും ഒരുപോലെ കൂടെനിന്നു സ്നേഹിച്ച കോളേജും അധ്യാപകരും ഇന്നും അതുപോലെ എന്ന സത്യം മനസിലാകുന്നതിപ്പോഴാണ്.

Superior General of CFIC

Fr. BENNY MEKKATT

Provincial Superior of CFIC (India)

Fr .VARGHESE KOCHUPARAMBIL CFIC

Our Beloved Principal

Fr. DENNY CHOLAPPILLIL

Our Beloved Manager

Fr. Denny Cholappillil

Our Beloved Vice-Principal

Fr. Chacko Kochuparambil

ചീഫ് എഡിറ്റർ
- ഫാ.ഡെന്നി ചോലപ്പിള്ളിൽ

സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ
- ടി .അക്ഷയ്കുമാർ

സ്റ്റുഡൻറ് എഡിറ്റർ
- റിയ മുഹമ്മദ് കോയ കോണംപുലാക്കൽ

ക്രിയേറ്റിവ് സപ്പോർട്
- ലീല വിജയൻ
- എസ് .ജ്യോതിനാഥ വാര്യർ
- സരസ്വതി പി.
- മുഹമ്മദ് സുഹൈൽ സി.
- SMCP creations

(ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI)

സ്റ്റാഫ് മെമ്പേഴ്സ്
- ആദിത്യ പി.
- ഡോ. പൂജ എ.
- ഷീന പി.
- സൈതാലി കക്കാട്ടിൽ
- ദീപ്തി ജോസഫ്
- നാഫില ജാസ്മിൻ എം.
- ശങ്കരൻ സി.പി.
- ക്രിസ്റ്റീന ജോർജ്

ഫിനാൻസ്
- ഫാ.ചാക്കോ കൊച്ചുപറമ്പിൽ
- രാജേഷ് പി .എസ്.

സ്റ്റുഡന്റ് മെമ്പേഴ്സ്
- പി .ദേവിക
- ഫാത്തിമ ഹാഫ്ന വി.ടി.
- നയന എം .പി.
- അക്ഷയ പി.
- യദുകൃഷ്ണ വി. എൻ.
- ഭവ്യ ദാസ്
- വിഷ്ണു നാരായണൻ എം .കെ.
- മുഹമ്മദ് റഷൽ
- അനന്തജിത്ത് കൃഷ്ണൻ
- ആൽബിൻ ജോസഫ്
- ആദിത്യൻ സി.
- ജസ്റ്റിൻ ബെന്നി

ഇല്ലുസ്ട്രേഷൻ
- ആൽബിൻ ജോസഫ്
- അനന്തജിത്ത് കൃഷ്ണൻ
- SMCP creations

(ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI)

ടൈറ്റിൽ
- ആദിത്യൻ സി.

കവർ ഡിസൈൻ
- അനന്ദജിത് കൃഷ്ണൻ

ഫോട്ടോഗ്രാഫി
- ഷിഹാബ് ടി.

ഫോട്ടോലാന്റ് (പുത്തനങ്ങാടി)

ലേ ഔട്ട്
- SMCP creations

(ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI)

ആശംസകളോടെ...

MANJALAMKUZHI ALI

Member, Kerala Legislative Assembly Mankada

MANJALAMKUZHI ALI
(MANKADA)

MEMBER
KERALA LEGISLATIVE ASSEMBLY

MANJALAMKUZHI HOUSE
PANANGANGARA
RAMAPURAM P. O.
MALAPPURAM-679 321

PHONE :
OFFICE : 0471-2512224
8078222202
RESI. : 04933-281200
MOBILE : 9846222202
NEYYAR BLOCK-5B,
M. L. A. HOSTEL,
THIRUVANANTHAPURAM.

E-mail : manjalamkuzhi@gmail.com
Website : alimanjalamkuzhi (facebook)

CAMP........മങ്കട........

DATE........12.03.2023........

അക്ഷര വെളിച്ചം പകർന്നു കൊടുക്കുന്നതിനോടൊപ്പം തന്നെ അച്ചടക്കമുള്ള യുവതലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുന്നതിൽ മലപ്പുറം ജില്ലയിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്ന പുത്തനങ്ങാടി സെന്റ് മേരീസ് കോളേജ് അതിന്റെ രജത ജൂബിലിയുടെ ഭാഗമായി പ്രകാശനം ചെയ്യുന്ന ജൂബിലി മാഗസിന് എന്റെ ഹൃദ്യമായ ആശംസകൾ അറിയിക്കുന്നു.

MEMBER, KERALA LEGISLATIVE ASSEMBLY
MANKADA

മഞ്ഞളാംകുഴി അലി

ആശംസകളോടെ...

NAJEEB KANTHAPURAM

Member, Kerala Legislative Assembly
Perinthalmanna

നജീബ് കാന്തപുരം
(പെരിന്തൽമണ്ണ)
അംഗം
കേരള നിയമസഭ
എം.എൽ.എ. ഹൗസ്
ജൂബിലി ജംഗ്ഷൻ
പെരിന്തൽമണ്ണ
പിൻ : 679 322

ഫോൺ :
വസതി : 0493-3294666
ഓഫീസ് : 0471-2512188
മൊബൈൽ : 9846881772
നിള ബ്ലോക്ക്-64 &,
പമ്പ ബ്ലോക്ക്-18,19,
എം.എൽ.എ. ഹോസ്റ്റൽ,
തിരുവനന്തപുരം-33
ഇ-മെയിൽ : najeeb@niyamasabha.nic.in

സ്ഥലം പെരിന്തൽമണ്ണ
തീയതി 28.02.2023

മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് ശോഭയോടെ ഉയർന്നു നിൽക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാപനമാണ് പുത്തനങ്ങാടി സെൻറ് മേരീസ് കോളേജ്. കോളേജിൻറെ 25-ാം വാർഷികം വിപുലമായി കൊണ്ടാടുകയുണ്ടായി. ചില ഔദ്യോഗിക തിരക്കുകൾക്കിടയിലായതിനാൽ ആഘോഷ പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. വളരെ ജനകീയ പങ്കാളിത്തത്തോടെയാണ് ആഘോഷ പരിപാടി നടന്നത് എന്ന് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. നിരവധി പ്രമുഖരായ വ്യക്തികളെ സൃഷ്ടിച്ചെടുക്കുന്നതിൽ വലിയ പങ്കു വഹിച്ച ഒരു വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനമാണിത്.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിലൂടെ മാത്രമേ ഓരോ വ്യക്തിക്കും മുഖ്യധാരയിലെത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. വിദ്യാഭാസ പുരോഗതി കൈവരിക്കുന്നതിലൂടെ സമൂഹത്തിന് വലിയ നേട്ടം കൈവരിക്കാൻ കഴിയും. മികച്ച വിദ്യാഭ്യാസം ഉറപ്പാക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സെൻറ് മേരീസ് കോളേജ് എക്കാലവും മാതൃകാപരമായ പ്രവർത്തനം കാഴ്ചവെച്ചിട്ടുണ്ട്. നാടിൻറെ വളർച്ചക്ക് മികച്ച പിന്തുണ നൽകി വരുന്ന സെൻറ് മേരീസ് കോളേജിന് ഇനിയും ഉയരങ്ങളിലെത്താൻ സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു. അതിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സിൽവർ ജൂബിലി ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി പുറത്തിറക്കുന്ന മാഗസിന് എല്ലാ നന്മകളും നേരുന്നു.

അംഗം, കേരള നിയമസഭ
പെരിന്തൽമണ്ണ

സ്നേഹത്തോടെ

NAJEEB KANTHAPURAM M.L.A
PERINTHALMANNA

ആശംസകളോടെ...

Fr .BENNY MEKKATT, CFIC

CFIC · CONGREGAZIONE DEI FIGLI DELL'IMMACOLATA CONCEZIONE

SUPERIORE GENERALE

Rome, 25-02-2023

Dear Principal, staff and students of St. Mary's College, Puthanangadi,

Let me express my great joy and compliments as you successfully complete twenty-five years of your glorious journey, celebrating the Silver Jubilee. St. Mary's College, Puthanangadi that started its voyage as a very simple institution, has gone through incredible growth and today it has become one of the most prestigious and magnificent center of knowledge and education in this part of the nation. During these twenty-five years of service, thousands of young men and women walked through the doors of this lovely institution. Its uncompromising discipline and quality of education makes it really unique educational institution and well appreciated by everyone. Those parents who want the best for their children, find it the right place to send their children. The CFIC management and the staff are really committed to form, reform and transform those young men and women as responsible, law-abiding and well-mannered citizens of our great nation, India and of the world. The selfless commitment and hard works of the management and staff are highly commended and in fact, beyond words of appreciation.

Completing twenty-five years is indeed a moment of pride for St. Mary's. it is a milestone where we continue our expedition with new energy and enthusiasm to achieve new goals. St. Mary's will continue to offer its terrific and selfless service for many more decades to reach even centuries. This prestigious 'vidyakshethram' will continue to radiate its bright lights of knowledge and wisdom to many more generations to come. Wish you all, the words of appreciation and best wishes and blessings for the years to come.

With compliments and best wishes,

Fr. Benny Mekkatt, CFIC
Superior General

ആശംസകളോടെ...

Fr .VARGHESE KOCHUPARAMBIL, CFIC

Provincial superior of CFIC (India)

Congregation of the Sons of the Immaculate Conception (CFIC)

Provincial House
Orest Bhavan, Muttambalam P.O.
Kottayam-686 004, Kerala, India

Ph. 0481-2578747, Mob. +91 97312 60529 E.mail. vkochuparambil@yahoo.co.in, Website. www.cficindia.org

24.02.2023

It gives me joy to know that St. Mary's College Puthanangady is publishing a digital magazine on the occasion of the Silver Jubilee of its foundation. It is a special occasion to recall with gratitude God's numerous blessings although the past 25 years and pay tribute to all those managers, principals, staff who worked selflessly for the growth of this institution. St.Marys College Puthanangady has been providing quality education to the people of Perinthalmanna and serving the community for the last 25 years.

I thank and congratulate the principal and staff for their dedication and commitment to the task of a moulding number of responsible citizens and such a way to make this world a better place to live in.

May Mother Mary the patroness of the College continue to shower manyfold blessings

Yours sincerely

CONGR. OF THE SONS OF THE IMMACULATE CONCEPTION
ORESТ BHAVAN MUTTAMBALAM P.O KOTTAYAM - 4

Fr. Varghese Kochuparambil CFIC

Provincial Superior

PROVINCIAL SUPERIOR
Congregation of the Sons of the Immaculate Conception
Orest Bhavan, Muttambalam P.O.
Kottayam-686 004, Kerala, India.

Fr.Jose Mathew

Former Principal
St. Mary's college Puthanangadi

As the person present at the birth of St Mary's college, I remember the beginning stages of its growth. The remembrance of St. Mary's college's humble beginning and the family atmosphere among the staff and students I experienced brings me nostalgic memories as it celebrates its silver jubilee. The set goal of establishing the institution has been achieved gradually because of the hard work of the management and staff of St. Mary's college. It makes me proud to see St. Mary's college's present status and role in the Malappuram district when it is seen in the light of its beginning and establishment objectives. St. Mary's college was the first institution in the area when it started functioning there. The institution was a significant support for the young people in the area to pursue higher education. It was established to develop the area educationally, giving quality education to the students. The management has invested a considerable amount of its resources in making available well-equipped infrastructure for assisting the quality education provided to the students. When the institution completes its twenty-fifth year of establishment, it can undoubtedly claim it has achieved this ever-cherished dream.

Now, I am delighted to see that institution is running smoothly, keeping its high standards with a good and sincere collaboration of its staff. It is also a matter of pride that St. Mary's college has reached its final stage of achieving NAC accreditation. I wish that St. Mary's college may continue supporting the educational need of the place by giving quality education to students leading them to their integral growth. I wish the principal, staff and students all the best in their future endeavours.

ആശംസകളോടെ...

Fr .MARTIN CHERUMADATHIL

Former Principal

St. Mary's college Puthanangadi

സെന്റ് മേരീസ് കോളേജിനെ കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ ഒരു പേജിൽ തീരുകയില്ല. തത്ത്വശാസ്ത്ര പഠനത്തിന് ശേഷം, ഏതെങ്കിലും സഭ വക സ്ഥാപനത്തിൽ സേവനം ചെയ്യണം എന്ന ഞങ്ങളുടെ സന്യാസ സഭയുടെ പൊതു തീരുമാനത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് ഞാൻ 1998 മെയ് മാസത്തിൽ പുത്തനങ്ങാടിയിൽ എത്തുന്നത്. കോളേജിന്റെ നിർമാണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പങ്കാളിയായ ഒരു വ്യക്തി എന്നതിനാലും, ആ കാലഘട്ടത്തിൽ ഏതാനും നാളുകൾ അവിടെ ചിലവഴിച്ച പരിചയത്തിലും അങ്ങോട്ട് പോകുവാൻ സന്തോഷമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ലൂയിജി ഭവനിലെ വൈദിക വിദ്യാർത്ഥികളെ സഹായിക്കുക എന്നതായിരുന്നു പ്രഥമ ഉത്തരവാദിത്ത്വം എങ്കിലും അന്നത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ . ജോസ് മാത്യു എനിക്ക് പ്രീ ഡിഗ്രി വിദ്യാർഥികൾക്കു ഹിസ്റ്ററി ക്ലാസ് എടുക്കാൻ അവസരം നൽകി. സെന്റ് മേരീസ് കോളജുമായുള്ള ആത്മബന്ധം അവിടെയാണ് തുടങ്ങുന്നത്. അപ്പോഴും ഞാൻ ഒരു വൈദികൻ ആയിട്ടില്ലായിരുന്നതിനാൽ അദ്ധ്യാപകർക്കും, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഞാൻ മാർട്ടിൻ ബ്രദർ ആയി. ഒരു വർഷത്തെ സേവനത്തിനു വന്നു പിറ്റേ വർഷം വൈദിക തുടർപഠനത്തിന് പോകേണ്ട ഞാൻ 4 വർഷം 1998 മുതൽ 2001 വരെ അവിടെ തുടർന്നു. PDC മൂന്നും നാലും ഗ്രൂപ്പുകളും ഹിസ്റ്ററി , മാത്സ്, എക്കണോമിക്സ്, കോമേഴ്സ് എന്നീ ഡിഗ്രി കോഴ്സുകളുമായി കോളേജ് അപ്പോഴേക്കും അതിന്റെ വളർച്ച തുടങ്ങിയിരുന്നു. അധ്യാപകരുടെ കഠിനാധ്വാനവും പരസ്പരമുള്ള സ്നേഹവും ഐക്യവും, വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് സ്ഥാപനത്തോട് ഉണ്ടായിരുന്ന ആത്മാർത്ഥതയും കണ്ട് ഞങ്ങൾ അതിനെ സെന്റ് മേരീസ് കുടുംബം എന്ന് വിളിച്ചു. 2001 ൽ തുടർ പഠനത്തിനായി റോമിലേക്ക് പോകുമ്പോഴേക്കും സെന്റ് മേരീസ് ജീവിതത്തിന്റെ മറക്കാനാവാത്ത ഒരു സ്ഥലമായി മാറി കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

വീണ്ടും തിരിച്ചു വരാം എന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ തന്നെയാണ് 2001 ൽ കോളേജിനോട് വിട പറയുന്നത്. 2006 ൽ പഠനം എല്ലാം കഴിഞ്ഞ് വീണ്ടും സെന്റ് മേരീസിലേക്ക് .... അപ്പോഴേക്കും അന്നത്തെ പ്രിസിപ്പാൾ ഫാ . ആന്റണി തരകൻപറമ്പിലിന്റെ നേതൃത്ത്വത്തിൽ MG യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ off campus കോഴ്സുകളും തുടങ്ങിയിരുന്നു. 2007 ൽ കോളേജിന്റെ Principal സ്ഥാനം ഏറ്റെടുക്കുമ്പോഴേക്കും, വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിലായി വിദ്യാർത്ഥികളും പ്രതിഭാധനരായ അധ്യാപകരും ഉൾപ്പെടെ കോളേജ് ബഹുദൂരം മുന്നോട്ട് പോയിരുന്നു. 2010 ൽ കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ സ്വാശ്രയ കോളേജ് ആയി സെന്റ് മേരീസ് ഉയർത്തപ്പെട്ടതും, തുടർ വർഷങ്ങളിൽ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും യൂണിഫോം ധരിക്കാൻ തുടങ്ങിയതും, ചിലരെങ്കിലും, അധ്യാപനത്തിൽ നിന്നും, മറ്റു ചിലർ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും കളമൊഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. .... പഠിച്ചിറങ്ങിയ എത്രയോ പേർ ദൃശ്യ പത്ര മാധ്യമങ്ങളിൽ, വ്യവസായ വാണിജ്യ മേഖലകളിൽ, ബാങ്കിങ് മേഖലകളിലും, അധ്യാപന മേഖലകളിലും ജോലി ചെയ്യുന്നു ..ചിലരെല്ലാം പഠിപ്പിച്ച അദ്യാപകരോടൊപ്പം സെന്റ് മേരീസിൽ തന്നെ അധ്യാപകർ.........

എന്നിലെ അധ്യാപക മനസ് നിറയുകയാണ്..............

മനസ് മുഴുവൻ നന്ദിയാണ്..

1996 ൽ പാകിയ ഒരു വിത്ത് .... ഇന്ന് അത് 25 വർഷം പ്രായമുള്ള ഒരു വൃക്ഷം ആയി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ. ഡെന്നി യുടെയും അധ്യാപക അനധ്യാപക സുഹൃത്തുക്കളുടെയും തണലിൽ അത് ഇനിയും വളരുക തന്നെ ചെയ്യും.

ആശംസകളോടെ...

Fr .BINU PEEDIYEKKAL

Former Principal

St. Mary’s college Puthanangadi

ഏതൊരു ജ്ഞാനിയും അവരുടെ കർമ്മ മണ്ഡലത്തിൽ അറിവിന് ഏറെ പ്രാധാന്യം കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അറിവ് എന്ന പദം തന്നെ പ്രപഞ്ച കാരണമായ സത്യം എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. വിദ്യ എന്നത് നമ്മെ ചൂഴ്ന്നു നിൽക്കുന്ന എല്ലാവിധ അജ്ഞതകളിൽ നിന്നുമുള്ള മോചനമാണ്. അതിന് നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന; കേരളം കണ്ടതിൽ വച്ച് ഏറ്റവും പ്രസിദ്ധമായ കോളേജുകളിലൊന്നായ പുത്തനങ്ങാടി സെന്റ് മേരീസ് കോളേജ് മികവിന്റെ മകുടമാണ്. ഏതൊരു പ്രവർത്തന മണ്ഡലം എടുത്തു നോക്കിയാലും തങ്ങളുടെതായ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിക്കുവാൻ ഈ കലാലയത്തിന് ഇന്നും കഴിയുന്നു.

ഈ കലാലയത്തിന്റെ പ്രധാന ആകർഷകത്വം എന്നത് പാഠ്യ , പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളിലെ മികവ് തന്നെയാണ്. നിരവധി സ്പോർട്സ് ഗെയിമുകൾ, വർക്ക്ഷോപ്പ്, ലാബ് എന്നിങ്ങനെ വാക്കുകൾക്കുമപ്പുറമായി നീളുന്നു. വൈവിധ്യമാർന്ന സേവനങ്ങളുടെ നിറകുടമായ കോളേജ് നിരവധി സർഗ്ഗ പ്രതിഭകളെ വാർത്തെടുത്ത് പൊതുസമൂഹത്തിലേക്ക് ചിറകുവച്ച് പറന്നുയരുവാൻ അവസരമേകുകയും അവരെ കലാലയ ജീവിതത്തിൽ, ആടിയുലയുന്ന സാമൂഹിക അന്തരീക്ഷത്തിൽ വിസ്മൃതിയാലാണ്ടു പോകാതെ അവരുടെ മനോവികാരങ്ങളെയും , വാക്കുകൾക്ക് ചിറകുമുളച്ചപ്പോൾ ഉണ്ടായ കഥകളേയും കവിതകളേയും വർണ്ണാഭമായ ചിത്രങ്ങൾ കൊണ്ടും പ്രകാശ പൂരിതമാക്കുന്ന ‘Ag25‘ എന്ന മാഗസിൻ കോളേജിലെ ഒരുപറ്റം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ നേർക്കാഴ്ചയായി നിലകൊള്ളട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

ആശംസകളോടെ...

Fr .JOY VADAKKAN CFIC

Former Administrator

St. Mary's college Puthanangadi

സ്നേഹം നിറഞ്ഞവരെ,

പുത്തനങ്ങാടി St.Mary'sCollege സ്ഥാപിതമായതിന്റെ 25 വർഷത്തിൽ എത്തിനിൽക്കുമ്പോൾ വിപുലമായ കാര്യപരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിച്ചു എന്നറിഞ്ഞതിൽ ഒരുപാട് സന്തോഷം. ഈ ഒരു അവസരത്തിൽ കോളേജ് മാനേജ്മെന്റിനും, അധ്യാപകർക്കും, അനധ്യാപകർക്കും, വിദ്യാർത്ഥി സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ഹൃദയം നിറഞ്ഞ അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

കഴിഞ്ഞ കാൽ നൂറ്റാണ്ടായി വള്ളുവനാടിന്റെ സാംസ്കാരിക വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിൽ സമൃദ്ധമായ സംഭാവനകൾ നൽകിക്കൊണ്ട് ഒരു നാടിന്റെ തന്നെ വികസനത്തിനും, സംസ്കാര സമ്പന്നമായ പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി മൂല്യാധിഷ്ഠിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുവാൻ ഇവിടുത്തെ മാനേജ്മെന്റിനും, അധ്യാപകരും സശ്രദ്ധം ശ്രമിക്കുന്നു എന്നതും അതിനോട് ക്രിയാത്മകമായി വിദ്യാർത്ഥികളും, മാതാപിതാക്കളും സഹകരിക്കുന്നു എന്നതും ഏറെ ശ്രദ്ധേയം.

പല കാലങ്ങളിലായി സെന്റ് മേരീസ് കലാലയ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാഗമാകുവാൻ സാധിച്ചതിൽ അതിയായ സന്തോഷം. നിറം മങ്ങാത്ത വസന്തകാലത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ കോളേജ് എനിക്കെന്ന പോലെ പൂർവ്വ അധ്യാപകർക്കും, വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും നൽകുന്നുണ്ട് എന്നത് നിശ്ചയം. അറിവിന്റെ വിത്ത് പാകുക എന്നതോടൊപ്പം കലാസാംസ്കാരിക മേഖലകളിലും, മനുഷ്യമൂല്യങ്ങളിലും വളരുവാൻ കോളേജ് ഇടം നൽകുന്നു എന്നത് സെന്റ് മേരീസിനെ എന്നും വേറിട്ട് നിർത്തുന്നു.

ചെറിയ തുടക്കത്തിലൂടെ വളർന്നു പന്തലിച്ച് നിൽക്കുന്ന ഈ കലാലയം ഇനിയും അനേകം വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, അവരുടെ ജീവിത പാതയിൽ ഒരു വഴികാട്ടി ആകട്ടെ എന്ന് ഹൃദയപൂർവ്വം ആശംസിക്കുന്നു,

നന്ദി.

സമർപ്പണം

"വെളിച്ചം ഞങ്ങളിൽ തെളിഞ്ഞു വന്നപ്പോൾ...
അതിനെ, ജ്വലിപ്പിക്കാനായ് നീ വന്നു...
അത് ഞങ്ങളിൽ ആളിക്കത്തുമ്പോൾ,
സ്വയം എരിഞ്ഞമർന്ന തിരിനാളമായ്... നീ.
ആ നാളമണയാതെയെന്നുമെൻ മനസ്സിന്റെ കോണിൽ തെളിഞ്ഞുനിൽക്കും."

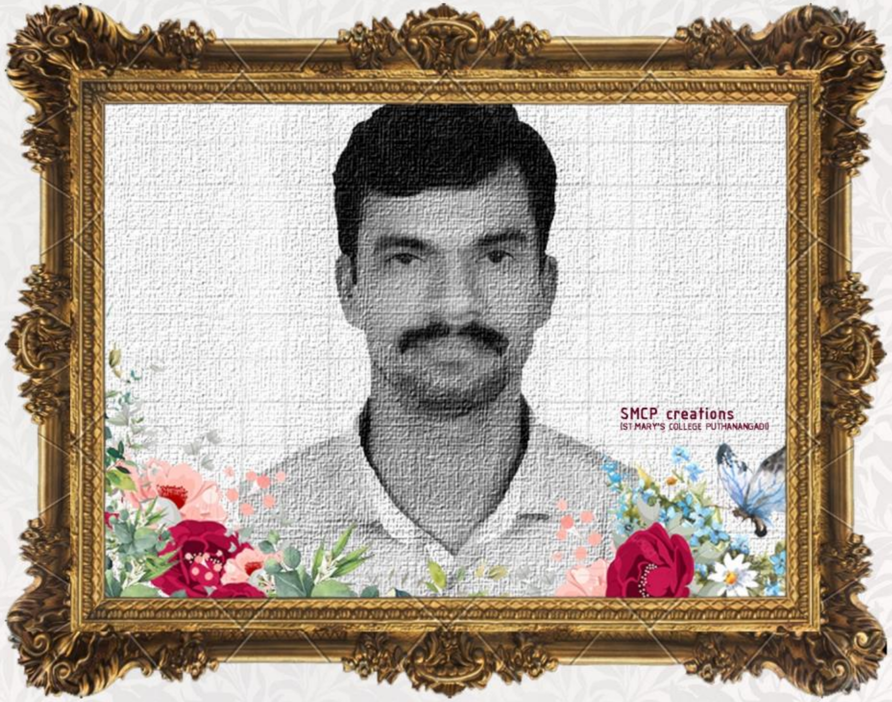

Special Thanks

- SAMEER T.
- KEERTHI S.
- SARADA ANILKUMAR
- JIJO JOSE
- RINU K.
- BINDHU K.K (DTP OPERATOR ANGADIPPURAM)
- ST. MARY'S FAMILY

INDEX

1. ഇതെന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഇടം -31
2. വിശപ്പിന്റെ കണ്ണുനീർ -36
3. ഒരു ക്രിസ്ത്മസ് രാത്രി -37
4. നിനക്കായ് ഒരു വസന്തം -40
5. അസ്തമയ സൂര്യൻ -41
6. അതിർത്തികൾ -45
7. നിലാമൊഴി -46
8. സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ അതിർത്തി -47
9. Admiring Peoples Boundaries -50
10. എന്തിന് പാഴ്ശ്രുതി മീട്ടുവതിനിയും -51
11. മഴ -56
12. ചേരുന്നവിദ്യകൾ പടിഷതിനായി -57
13. അതിർത്തികൾ കലഹിക്കുമ്പോൾ -61
14. എന്റെ കലാലയം -63
15. ഓർമ്മകൾ -66
16. ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇതിഹാസം -67
17. കാറ്റ് -69
18. അതിരുകവിഞ്ഞ ആരാധന -71
19. World disharmony & solution for peace -73
20. I wish -74
21. The irony of Indian Independence -75
22. अध्यापक और छात्र -79
23. सटें मेरीज कॉलेज और मैं -80
24. गलाम नहीं हो तुम जीवन एक गित -81
25. प्यार तो प्यार है -82
26. कि ताबो के बि ना एक कामरा,
आत्मा के बि ना शरि र की तरह है। -83
27. The Untitled Poem -86
28. A Candid Interview with a Forensic Expert -87

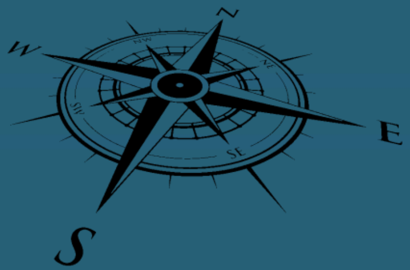

0-1. Silver jubilee College Magazine
69-70. The Memories of Staff
137-138. The Editor's Letter
57-60. Jeothinatha Variar S.
104. Malayalavedhi

(അസ്ഹറുദ്ധീൻ. പി
ജാമിഅ മില്ലിയ യൂണിവേഴ്സിറ്റി,
ന്യൂ ഡെൽഹി)

ഇതെന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഇടം..

ഒരു ദിവസം ഉച്ചക്കാണ് ഡെന്നി അച്ചൻ വിളിക്കുന്നത്... ' അസറൂ.. ഈ വർഷം നമ്മുടെ കോളേജിന്റെ സിൽവർ ജൂബിലിയാണ്... ഒരു ഓർമക്കുറിപ്പ് എഴുതണം '.... ഞാൻ മറുപടി ഒരു മൂളലി ലൊതുക്കി..അതിന്റെ കാരണം അച്ചനും മനസ്സിലായിക്കാണും... വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് സെന്റ് മേരീസ് കോളേജിലെ സെന്റ് ഓഫ് ചടങ്ങിൽ വാക്കുകൾ ഇടറിയ പോലെ, ഇപ്പോൾ വീണ്ടും ഞാൻ വാക്കുകൾക്കു വേണ്ടി പരതുന്നു.. അത്ര മേൽ ഓർമകളുടെ വേരുകൾ ഹൃദയത്തെ വല്ലാതെ വരിഞ്ഞു മുറുകുന്നു...സെന്റ് മേരീസ് കോളേജ് വരാന്തയിലെ മനസ്സു പൂക്കുന്ന സൗഹൃദങ്ങളിൽ നിന്ന് കട്ടെടുത്ത അതേ പരിമളവുമായി രാജ്യതലസ്ഥാനത്തു ജീവിക്കുമ്പോഴും മൗനത്തിന്റെ കവിതകൾ മാത്രമാണ് എനിക്ക് രചിക്കാനാവുന്നത്.. ഒടുവിൽ ഞാൻ പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ ഒരു കൈ വീശി യാത്ര ചൊല്ലി, മറുകൈ കൊണ്ട് വിങ്ങലടക്കാൻ പാടുപെടുന്ന കലാലയദൃശ്യം തന്നെയാണ് ഇപ്പോഴും കൺമുമ്പിലുള്ളത്...ഇപ്പോഴും ഞാൻ കാതോർത്തിരിക്കുന്നത് അതിന്റെ പിൻവിളികൾക്കു മാത്രമാണ്...

എവിടെയാണ് ഞാൻ എന്റെ മൂന്ന് വർഷത്തെ കോളേജ് ജീവിതം അടയാളപ്പെടുത്തുക.?
2016 ൽ ഒരു നിയോഗം പോലെ, ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥിയായി സെന്റ് മേരീസ് കോളേജിന്റെ പടി കടന്നെത്തിയ ഞാൻ അഭിമുഖീകരിച്ച ചോദ്യങ്ങൾ..' എന്തിന് ചരിത്രം പഠിക്കുന്നു...? 'അതും സെന്റ് മേരീസ് കോളേജിൽ പോയി പഠിക്കുന്നു...?' എന്നിവയായിരുന്നു...'മറ്റു പല കോളേജുകളിലും മെറിറ്റിൽ തന്നെ അഡ്മിഷൻ ലഭിച്ചിട്ടും അങ്ങോട്ടു പോകാത്തതെന്തേ..?' 'എന്ന് പലരും പരിഭവം പറഞ്ഞു... അന്ന് പക്ഷേ, ഒരാളോടും ഒരു വരി മറുപടി പറഞ്ഞില്ല..സെന്റ് മേരീസ് എന്നത് ഞാൻ സ്വയം തെരെഞ്ഞെടുത്തതായിരുന്നു....ചരിത്രവിദ്യാർത്ഥികളെന്നത് ഭൂതകാലചരിത്രം പരതുന്ന ഒരാൾക്കൂട്ടം മാത്രമല്ലെന്നും, ഭാവിചരിത്രം നിർണ്ണയിക്കുന്നവർ കൂടിയാണെന്നുള്ള വലിയ തിരിച്ചറിവ് മൂന്ന് വർഷം കൊണ്ട് എന്റെ കലാശാല എനിക്കു നൽകി...ഇപ്പോൾ പുറകോട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ സംഭവബഹുലമായ ആ കാലത്തിനിടക്ക് ഞാൻ എന്തൊക്കയോ മറന്നു വെച്ച പ്രതീതിയാണ്...അലമാരയിൽ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിച്ചു വെച്ച നീണ്ട വരയുള്ള ഷർട്ടും, നീല പാന്റും ഇടക്കെല്ലാം എടുത്തണിയാറുണ്ട്....ആ യൂണിഫോം അണിയുമ്പോഴെല്ലാം ഞാൻ മറ്റൊരാളാകും.... കോളേജ് മൈതാനത്ത് വലിച്ചു കെട്ടിയ കലോത്സവപന്തലിനടിയിലൂടെ ഓടി നടക്കുന്നൊരാൾ,. ഓണാഘോഷത്തിനിടക്ക് വടം വലിച്ചു നടക്കുന്ന, അതുമല്ലെങ്കിൽ കൂട്ടുകാർക്കൊപ്പം ക്യാന്റീനിൽ പോയി ലൈമും, പഫ്സും പങ്കിട്ടു കഴിക്കുന്നൊരാൾ.... അങ്ങനെ പലതും...

ഇതെന്റെ ഇടമാണ്.....എന്നെ ഞാനാക്കിയ, എന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ സ്ഫുടം ചെയ്ത, നേതൃഗുണവും, ആത്മവിശ്വാസവുമെല്ലാം പരിപോഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരിടം. എപ്പോഴൊക്കെ ഞാൻ ഇടറിവീഴാൻ തുടങ്ങിയോ അപ്പോഴെല്ലാം എനിക്ക് കൈ തന്നു കൂടെ നിന്ന അനേകം മനുഷ്യരുടെ ഇടം.... എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്നേക്കാൾ വാചാലമായി സംസാരിക്കുകയും, ചെറിയ സ്വപ്നം കാണുന്നത് ഒരു വലിയ തെറ്റാണെന്ന് ഓർമിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ജോസച്ചൻ,വലിയ പരിഗണനകൾ നൽകി ഒരു സുഹൃത്തായി കൂടെ നിന്നു. ഡെന്നി അച്ചൻ...എല്ലായ്പ്പോഴും എന്നെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന, റജീന ടീച്ചർ, മിനി ടീച്ചർ, സുമിത്രടീച്ചർ, റാഫി സാർ, ശാരി ടീച്ചർ, രാധിക ടീച്ചർ, ഡാനി ടീച്ചർ..... എന്റെ നിഴലുപോലെ കൂടെ നടന്ന എന്റെ കൂട്ടുകാർ... സനുജിത്തും, വൈഷ്ണവും, ഷിബിനും ഹസീബുമെല്ലാം...

ഒരു അദ്ധ്യാപിക എന്നതിനപ്പുറം എനിക്ക് മറ്റൊരാളും കല്പ്പിച്ചു നൽകാത്തത്രയും സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചു തന്ന ലീല ടീച്ചർ... 'അമ്മേ'എന്നു വിളിക്കാൻ എനിക്കു മാത്രം അനുവാദം തന്നു... അനേകായിരം അനുഭവങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പോയിട്ടും ഇന്നും എന്റെ മനസ്സാക്ഷി സൂക്ഷിപ്പുകാരി എന്ന സ്ഥാനത്ത് അവരല്ലാതെ മാറ്റാരുമില്ല...ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള നിഷ്കളങ്ക സ്നേഹം ഒരു പ്രവാഹം കണക്കെ മുന്നോട്ടു ഗമിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു...എല്ലായ്പ്പോഴും സ്വന്തം മക്കളേക്കാൾ എനിക്ക് പരിഗണന നൽകി ...ഞാൻ പോകുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞ പലയിടത്തേക്കും അമ്മയെന്നെ നിർബന്ധിച്ചു തള്ളിവിട്ടു..മത്സരം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ചു വരും വരെ പ്രാർത്ഥനകളുമായി കാത്തിരുന്നു... ഇന്നും എല്ലാ ദിവസവും എന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടക്കുന്നതെല്ലാം വൈകുന്നേരം വള്ളിപുള്ളി വിടാതെ കേട്ടാലേ അമ്മക്ക് ഉറക്കം വരൂ..ഞാനീ എഴുതുന്ന കുറിപ്പ് പോലും ലീലാമ്മ എന്നിലേക്ക് പകർന്നു നൽകിയ അറിവിന്റെ ചിരാതുകളുടെ മുനിഞ്ഞു കത്തൽ മാത്രമാണ്...ഞങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള അനേകം അനുഭവങ്ങളിൽ ഒന്നു മാത്രം ഇവിടെ കുറിക്കാം...

വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പൊരു തുഞ്ചൻ ഉത്സവത്തിലാണ് ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ ആ വലിയ മനുഷ്യൻ നടന്നു നീങ്ങുന്നതു കണ്ടത്..
' എം. ടി വാസുദേവൻ സാർ പോകാൻ നില്ക്കാ ത്രെ ' ആളുകളെല്ലാം ഓടിക്കൂടുന്നു...എനിക്കും എം.ടി സാറിനെ ഒന്ന് തൊടണമെന്നുണ്ട്.. ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിൽ നൂഴ്ന്നു കയറണം... ഞാൻ കുതറിയോടാൻ തുനിഞ്ഞു ... പക്ഷേ, ഏതോ ചില കൈകൾ എന്നെ പുറകോട്ടു വലിച്ചു... ' നീ കരുതും പോലെയൊന്നുമല്ല... മൂപ്പര് അധികം സംസാരിക്കില്ല.. മ്മടെ മുഖത്തേക്കു പോലും നോക്കില്ല.. ആള് ദിവസോം നൂറായിരം പേരെ കാണുന്നതാ... അപ്പോഴാ നീ ... ചെലപ്പോ തെരക്ക് കൂടിയാ ആള് ക്ഷോഭിക്കാനും മതി.

‘തന്റെ കണ്ണടക്കു കീഴെ ഭൂമിയിലേക്ക് മാത്രം നോക്കി എം.ടി കാറിലേക്കു നടന്നു നീങ്ങുന്നത് ഒരു വിങ്ങലോടെ ഞാൻ നോക്കി നിന്നു...പോകെപ്പോകെ മനസ്സിൽ വല്ലാത്തൊരു നീറ്റൽ...
കാലം കടന്നു പോയി ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ അക്ഷരങ്ങളിലൂടെ സംവദിച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നെങ്കിലും നേരിട്ടു കാണണമെന്ന ആഗ്രഹം പ്രഹേളികയായിത്തന്നെ തുടർന്നു...സെന്റ് മേരീസ് കോളേജിലെ മൂന്നാം വർഷ പ്രൊജക്ടിന്റെ തിരക്കുകൾക്കിടയിലാണ് തുഞ്ചൻ ഉത്സവം കടന്നു വരുന്നത്... ഇത്തവണ ഞാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് ലീലാമ്മയോട് പറഞ്ഞു... ‘ന്റെ മോൻ പോകണം... ഇപ്രാവശ്യം എന്തായാലും കവിത രചന മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുക്കണം ‘ അമ്മ തറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞപ്പോൾ പോകാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.... അങ്ങനെ അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസം മത്സരത്തിനായി തുഞ്ചൻ പറമ്പിലെലെത്തി.. ചെന്നു കയറിയ ഉടനെ വലിയ ബഹളങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം മാറി കുറച്ചു നേരം കല്പടവിൽ തനിച്ചിരുന്നു.... അൽപസമയം കഴിഞ്ഞയുടനെ കവിത മത്സരം ആരംഭിക്കുന്നുവെന്ന അനൗൺസ്മെന്റ് വന്നു... പത്തു നാല്പത് മത്സരാത്ഥികളുണ്ട്... എനിക്കാണെങ്കിൽ വരികളൊന്നും വരുന്നില്ല... ഒടുവിൽ സഹി കെട്ട് കുറേ നേരം ശാരികപ്പൈതലെ നോക്കിയിരുന്നപ്പോൾ എന്തൊക്കെയോ ചില വരികൾ മനസ്സിലേക്കോടി വന്നു... അവയെ ആറ്റിക്കുറുക്കി കടലാസിലേക്ക് പകർത്തി...മത്സരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വലിയ പ്രതീക്ഷയൊന്നുമില്ലാതെ അവിടെ നിന്നും മടങ്ങി...അന്ന് രാത്രി അമ്മയെ വിളിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ നിരാശയോടെയാണ് സംസാരിച്ചത്...എന്നെ സമാധാനിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് അമ്മ പറഞ്ഞു :‘ കാത്തിരിക്കൂ ‘..അടുത്ത ദിവസം ഉച്ചക്കാണ് തിരൂരിൽ കമൽ സാറിന്റെ വിളി വരുന്നത് ‘ ഇപ്രാവശ്യത്തെ തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ കവിത പുരസ്കാരത്തിന് താങ്കൾ അർഹനായിരിക്കുന്നു.... നാളെ നടക്കുന്ന സമാപനസമ്മേളനത്തിൽ എം.ടി സാറിൽ നിന്ന് അവാർഡ് വാങ്ങാൻ എന്തായാലും എത്തണം ‘ ഫോൺ കട്ട് ചെയ്ത പ്പോഴേക്കും എന്റെ കൈകാലുകൾ വിറക്കാൻ തുടങ്ങി... ആ സമയത്തെ എന്റെ വികാരമെന്തായിരുന്നു എന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു...
അമ്മയെ വിളിച്ചു .. വിറച്ചു കൊണ്ട് കാര്യം പറഞ്ഞു... അവർ വിവരം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞ പോലെ ഒരു വാചകം പറഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരുന്നു : ‘എനിക്കപ്പഴേ അറിയാമായിരുന്നു .. എനിക്കപ്പഴേ അറിയാമായിരുന്നു ‘...

അടുത്ത ദിവസം ഉച്ചയ്ക്കാണ് വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങുന്നത്...ഇന്നലെ വിവരമറിഞ്ഞ നിമിഷം തൊട്ട് മനസ്സ് തുഞ്ചൻ പറമ്പിലായിരുന്നു.ബസ്സിലെ ജനാലയിൽ തല വെച്ചു കിടന്നപ്പോൾ എന്റെ മനസ്സിൽ സന്തോഷം അലതല്ലി ... വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം എനിക്ക് എം.ടി സാറിനെ കാണാൻ ഒരവസരം ഒത്തുവന്നിരിക്കുന്നു... മനസ്സ് ബസ്സിനേക്കാൾ വേഗതയിൽ തുഞ്ചന്റെ മണ്ണിലേക്ക് കുതിച്ചു പാഞ്ഞു...മൂന്ന് മണിയോടെ ദേഹവും അവിടെയെത്തി..
പ്രധാനകവാടം കടന്നയുടനെ തിരൂരിലെ കമൽ സാറിനെ കണ്ടു... കണ്ട മാത്ര മറ്റു മുഖവുരകളൊന്നുമില്ലാതെ ഞാൻ സാറിനോട് ചോദിച്ചു :‘ എം.ടി സാർ എത്തിയോ ‘? ‘സാർ വരാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നു... പക്ഷേ, ഉറപ്പില്ല.. ഇന്നലെ രാത്രി എന്തോ വല്ലാതെ ഛർദിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞിരുന്നു... ‘ അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു. അതു കേട്ടതോടെ എന്റെ ഹൃദയം കുറേ നേരത്തേക്ക് സ്തംഭിച്ചു . അതു എന്റെ മനസ്സിൽ മുളപൊട്ടിയ സന്തോഷത്തിന്റെ നാമ്പുകളെല്ലാം ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് കത്തിക്കരിഞ്ഞു...ആ പുകപടലങ്ങൾ എനിക്കു ചുറ്റും ചുറ്റും ഇരുട്ടു നിറച്ചു... എന്റെ മനസ്സാകെ വെന്തുനീറാൻ തുടങ്ങി.... അവിടെക്കണ്ട പരിചയക്കാരോടൊക്കെ ചിരിച്ചെന്നു വരുത്തി ഞാൻ സമ്മേളനഹാളിലേക്ക് നടന്നു... ആരാലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ ഒരു മൂലയിൽ
വിഷണ്ണനായി തല കുനിച്ചിരുന്നു.. ‘അവാർഡ് ജേതാവ് സ്റ്റേജിലേക്ക് കയറിയിരിക്കണമെന്ന്‘ മൈക്കിലൂടെ രണ്ടു തവണ അനൗൺസ് ചെയ്തതൊന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞതേയില്ല. ഒടുവിൽ സംഘാടകരിൽ നിന്നാരോ സ്റ്റേജിൽ നിന്നും എനിക്കു നേരെ ആംഗ്യം കാണിച്ചു... ഞാൻ യാന്ത്രികമായി നടന്നു ചെന്നു... പുറകിലെ നിരയിൽ ഒരു കസേരയിലിരുന്നു.... ഇന്നലെ ഫോൺ വിളിച്ചപ്പോൾ കമൽ സാർ പറഞ്ഞ വാചകം എന്റെ തലച്ചോറിനെ ഒരു കടന്നൽകൂടെന്ന പോലെ അസ്വസ്ഥമാക്കി... ‘ നാളെ നടക്കുന്ന സമാപനസമ്മേളനത്തിൽ എം.ടി സാറിൽ നിന്ന് അവാർഡ് വാങ്ങാൻ എന്തായാലും എത്തണം ‘.....

‘എനിക്ക് ഭാഗ്യണ്ടാവില്ല... ‘ ഞാൻ മനസ്സിനെ പറഞ്ഞു ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചു.... സമാപന സമ്മേളനം ആരംഭിക്കുന്നുവെന്നു മൈക്കിലൂടെ വീണ്ടും അനൗൺസ്മെന്റ്.. പെട്ടെന്ന് ആളുകളൊക്കെ ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ നിന്ന് എണീക്കാൻ തുടങ്ങി... കാര്യമറിയാതെ ഞാനും എഴുന്നേറ്റു... അടുത്തിരിക്കുന്നൊരാ ളോട് ഞാൻ കാര്യം തിരക്കി... ‘ വാസുവേട്ടൻ വന്നിരിക്കുന്നു.. ‘
എന്ത്?... വിശ്വാസം വരാത്ത പോലെ ഞാൻ ഒന്നൂടെ ചോദിച്ചു... ‘ എം.ടി സാർ വന്നിരിക്കുണു ന്ന് ‘ അദ്ദേഹം കനപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു...
എന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നറിയാതെ ഞാൻ വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി... വെന്തു വെണ്ണീറായ എന്റെ ഹൃത്തടത്തിലേക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെ ഇടവപ്പാതി പെയ് തിറങ്ങി...അദ്ദേഹം കാറിൽ നിന്നിറങ്ങി വരുന്നതു തൊട്ട് ഞാൻ കണ്ണിമ ചിമ്മാതെ നോക്കി നിന്നു....വാക്കുകളുടെ, അനുഭവങ്ങളുടെ ഗിരിശൃംഘലങ്ങൾ താണ്ടിയ ആ വലിയ മനുഷ്യൻ തുഞ്ചൻ പറമ്പിലെ ചെറിയ കോണിപ്പടികൾ കയറാൻ അടുത്തുള്ളവരുടെ കൈ പരതുന്ന കാഴ്ച കണ്ടെന്റെ കണ്ണുകൾ നിണമണിഞ്ഞു... യോഗം തുടങ്ങി... ആ മഹനീയ വേദിയിൽ മലയാള ഭാഷയുടെ തിലകക്കുറിയായ മാടത്ത് തെക്കേപ്പൊട്ട് വാസുദേവൻ നായരുടെ നിഴലിൽ ഓരം പറ്റി വിനീതവിധേയനായി ഈ ഞാനുമിരുന്നു...ഒടുവിൽ തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛൻ കവിത പുരസ്കാരം സാറിൽ നിന്ന് ഏറ്റു വാങ്ങിയ ആ നിമിഷം ഈ ലോകം മുഴുവൻ എഴുന്നേറ്റ് നിന്ന് എന്നെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്ന പ്രതീതിയായിരുന്നെനിക്ക്.. ആ മഹാവൃക്ഷം തന്റെ ശിഖരങ്ങൾ കൊണ്ടെന്നെ ചേർത്തു പിടിച്ചു... നന്നായി വരുമെന്നും കുട്ടി എഴുതിക്കൊണ്ടേയിരിക്കണമെന്നും‘ ഹൃദയം കൊണ്ടെന്നെ ആശീർവദിച്ചു...
‘ സാർ ഇവിടെ വരില്ലേ എന്നായിരുന്നു എന്റെ പേടിയെന്നു ഞാനദ്ദേഹത്തോട് പറഞ്ഞപ്പോൾ തിരികെ ചെറുപുഞ്ചിരിയാൽ ആ വലിയ മനുഷ്യൻ എനിക്കു മറുപടിയോ തി : ‘ തുഞ്ചന്റെ മണ്ണിലേക്ക് വരാതെ വാസു എങ്ങോട്ടു പോകാനാണ്... ‘
ആ ഒരൊറ്റ വാചകത്തോടെ എന്റെ മനസ്സിലെ മുൻധാരണകളുടെ ചീട്ടു കൊട്ടാരങ്ങൾ എം.ടിയെന്ന സ്നേഹലാവണ്യത്തിൽ അലിഞ്ഞു ചേർന്നില്ലാതായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു...അന്ന് രാത്രി ഫോൺ വിളിച്ചപ്പോൾ വിശേഷങ്ങൾ ഒന്നൊഴിയാതെ അമ്മയോട് പറഞ്ഞു... ആ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കുന്നത് ഓരോ വാക്കുകളിലൂടെയും ഞാൻ

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

അനുഭവിച്ചറിയുകയായിരുന്നു...
വൈവിധ്യങ്ങളുടെ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കാൻ
ഇവിടം എന്നെ പഠിപ്പിച്ചു...
ഓണവും,ക്രിസ്മസും,റമദാൻ വ്യതവുമെല്ലാം
ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചാഘോഷിച്ചു..ഇവിടത്തെ
കലോത്സവങ്ങളും , മലയാള വേദിയും
എന്നിലെ പ്രതിഭയെ എന്റെ തേച്ചുമിനുക്കി,
ചിന്താമണ്ഡലങ്ങൾക്ക് മാറ്റു കൂട്ടി..
അതിവിശാലമായ ലൈബ്രറിയുടെ
അവസാന നിരയിലെ കസേരയിലിരുന്ന്
പുസ്തകങ്ങളിലേക്ക് ഊളിയിട്ട് ഞാൻ എന്റെ
അറിവനുവങ്ങൾക്ക് ആഴംകൂട്ടി....എം.ടി യെ
തൊട്ടത്, സച്ചിദാനന്ദൻ സാറുമായി, ടി. ഡി
രാമകൃഷ്ണൻ സാറുമായി ദീർഘനേരം
സംസാരിച്ചത്, ഐ. എം വിജയനൊപ്പം
ഓടിയത്.. എത്രയെത്ര അനുഭവങ്ങൾ.....
എല്ലാം ഈ കലാലയത്തിന്റെ
സംഭവനകളാണ്.... എത്ര ദൂരം
സഞ്ചാരിച്ചാലും ഏറ്റവും വേഗത്തിൽ ഓടി
യെത്താൻ കൊതിക്കുന്നതും ഇങ്ങോട്ടു
തന്നെയാണ്....ഇന്ന് എന്റെ പ്രിയ കലാലയം
ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷത്തിന്റെ നിറവിലെത്തി
നിൽക്കുന്നു...അനേകം പ്രതിസന്ധികളെ
സധൈര്യം മറികടന്നു കൊണ്ടാണ് സെൻറ്
മേരീസ് കോളേജ് ഇന്ന് കാണുന്ന
നിലയിലേക്ക് എത്തിയത്... ഓരോ ചുവടും
കൂടുതൽ കരുത്തുറ്റതാക്കി അത്
വളർച്ചയുടെ പടവുകൾ
താണ്ടി...വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരു
മഴക്കാലത്ത് പല കൈകൾ ചേർന്നു നട്ടു
പിടിപ്പിച്ചൊരു വിത്ത് പടർന്നു പന്തലിച്ചു
മഹാവൃക്ഷമായി മാറിയിരിക്കുന്നു.അതിന്റെ
ചുവട്ടിൽ എത്രയോ മനുഷ്യർ തണൽ തേടിെ
യത്തി...ഇനിയും കൂടുതൽ ഉയരത്തിൽ,
കൂടുതൽ വിശാലതയിൽ അത് ആകാശം
മുഴുവൻ പടർന്നുപന്തലിക്കും....
വസന്തകാലത്ത് തണൽ തേടി, പൂക്കളുടെ
സൗരഭ്യം തേടി അനേകം മനുഷ്യർ
ഇനിയും ഇങ്ങോട്ട് ഒഴുകിയെത്തും...
എല്ലാവരെയും ഈ മഹാകലാലയം തന്റെ
ശിഖരങ്ങൾ കൊണ്ട് ചേർത്തു പിടിക്കും...

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

വിശപ്പിന്റെ കണ്ണുനീർ

Shefina O 5th Sem CA

കാടിന്റെ പുത്രനെ പട്ടിണിക്കിട്ട നാം
കാടിന്റെ ധർമ്മം മറന്നു പോയി
അന്നത്തിനായ് മുന്നിലെത്തിയ ദീനനെ
പണവാക്കോതി അകറ്റിയെന്നും
ഉന്മാദലോകത്തിൽ ഒന്നും തിരിയാതെ
ഉച്ചക്കിറുക്കനവനലഞ്ഞു
ഉത്തുംഗശൃംഗത്തിൽ നിന്നു രമിച്ച നാം
മൃഷ്ടാന്നമുണ്ടിട്ടു വറ്റുകൊടുക്കാതെ
തെറ്റെന്നറിയാതവന്റെ കഞ്ഞിക്കെടുത്തരി
കട്ടെന്നു ചൊല്ലിപ്പിടിച്ചുകെട്ടി
മർദ്ദിച്ചു സെൽഫിയെടുത്തവരെല്ലാം
നിർദ്ദയം നെറ്റിൽ കടത്തിയ ചിത്രങ്ങൾ
ആയിരം ടൺഅരി പാഴായി പോയാലും
ആരുമൊരുപിടി വാരാതെ നോക്കുന്ന
സാമൂഹ്യ സേവകർ വാഴുന്ന നാട്ടിൽ
മർദ്ദക കോടതി ശിക്ഷ വിധിച്ചിടും
കാടുവെളുപ്പിച്ചു നഗ്നത തീണ്ടാത്ത
ഉന്മാദി കേണിറ്റു വെള്ളത്തിനായ്
എന്നിട്ടുമെന്തേ മുഷിഞ്ഞ മനസ്സുകൾ
കത്തും വയറിൽ കെട്ടി മരക്കയർ ?
ഉത്തരേന്ത്യക്കൊപ്പം നാടിനെ മാറ്റുവാൻ
ഉത്സാഹിച്ച് ചിന്നം വിളിക്കുന്ന നേരത്തു
നമ്മെ മറന്നുള്ള സംസ്കാരമോർത്തു
നാളെ നാം നമ്മെ ശപിക്കാതിരിക്കട്ടെ.

അഗിൻ ബെന്നി
(MA English)

ഒരു ക്രിസ്മസ് രാത്രി

ഏറെ നേരമായി കൈകൾ കഴുകി വൃത്തിയാക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് അയാൾ. പക്ഷെ എത്ര
കഴുകിയിട്ടും തൃപ്തി വരുന്നില്ല. എന്തോ മതി വരാത്തത് പോലെ. ടാപ്പ് അടച്ചതിനുശേഷം അയാൾ കണ്ണാടിയിലേക്കു നോക്കി .
അതൃപ്തിയുടെ ഒരു ശക്തമായ സംവേദനം അപ്പോൾ അയാളെ വന്നുമൂട്ടി. എന്തോ മതി വരാത്തത് പോലെ
അയാൾ പതിയെ പുറത്തേക്കിറങ്ങി, റെസ്റ്റോറന്റിലെ ശീതകരണിയുടെ വന്യമായ തണുപ്പ്
അയാളെ വല്ലാതെ അസ്വസ്ഥനാക്കി.
ജനലിന്നരികിലെ ടേബിളിൽ, അന തന്നെ നോക്കി
പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് സന്തോഷവും ആശങ്കയും ഇടകലർന്നൊരു വികാരം
അനുഭവപ്പെട്ടു. മുമ്പിലേക്കുനടന്ന് അയാൾ അവളുടെ അടുത്തെത്തി.
ഇറങ്ങുകയല്ലേ ?
അയാൾ ചോദിച്ചു.
അവർ ഒരുമിച്ചു റെസ്റ്റോറന്റിന്റെ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. എല്ലാ ശനിയാഴ്ചകളിലും അയാൾ
അനയോടൊപ്പം ആ റെസ്റ്റോറന്റിൽ എത്തുകയും, ഒരു ക്യാന്റിൽ ലൈറ്റ് ഡിന്നർ കഴിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. പക്ഷേ ഇന്ന് അതൊരു വ്യത്യസ്തതയ്ക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നതല്ല എന്ന് മാത്രം.
ഡിന്നർ എങ്ങനെ ഉണ്ടായിരുന്നു ?
അയാൾ ചോദിച്ചു മനോഹമരമായിരുന്നു അത്ഭുതം നിറഞ്ഞ ഒരു ചിരിയോടുകൂടി അവളുടെ അത്ഭുതം ന്യായമാണ്.
ബർത്തലോമിയോ ബെനെഡിക്റ്റ് എന്ന വ്യവസായി, സ്വന്തം പരിശ്രമവും ആത്മവിശ്വാസവും കൊണ്ട് ഒന്നാം സ്ഥാനത്തെത്തി എന്ന് ഇടയ്ക്കിടെ
പൊങ്ങച്ചം പറയ   രാജാവ്, മുമ്പൊരിക്കലും അവളുടെ വ്യക്തിപരമായ
എന്തെങ്കിലുമൊരു ഇഷ്ടത്തെ പറ്റി ചോദിച്ചിട്ടില്ല. അനയ്ക്ക് ഒരുപാട് കാര്യങ്ങൾ ബർത്തലോമിയോവിനോട് പറയാനുണ്ടായിരുന്നു.
ചോദിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അറിയുവാനുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ ഒരിക്കൽ പോലും അയാൾ അത്തരമൊരു ഹൃദയബന്ധം അവളുമായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. അനയുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട
നിറമേതെന്നു ചോദിച്ചാൽ ബിസ്നസ്സ് രാജാവ് മറുപടിയില്ലാതെ
നിൽക്കുമായിരുന്നു. അതൊരു ഉദാഹരണം മാത്രം. പക്ഷേ ഇന്നങ്ങനെയല്ല, കഴിഞ്ഞ കുറെ മണിക്കൂറുകളായി എന്തെല്ലാമോ ചോദിച്ചറിയാൻ അയാൾ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്.
പക്ഷെ എന്ത് ചോദിച്ചിട്ടും തൃപ്തി വരാത്തതുപോലെ. ഇനി നമ്മൾക്ക് എത്ര സമയമുണ്ട് ? അയാൾ ചോദിച്ചു.
അന നിശബ്ദയായിരുന്നു. നൂറുകണക്കിന് ആളുകളെ ദിവസവും കാണുന്നു. ഏതൊരു വ്യക്തിയേയും തന്റെ വാക്ചാതുര്യം കൊണ്ട് കീഴ്പ്പെടുത്തി ഡീൽ ഉറപ്പിക്കുന്ന വ്യവസായ പ്രമുഖന് ഇന്ന് പക്ഷെ, അനയുടെ മുഖത്തുണ്ടായിരുന്ന വികാരം എന്തായിരുന്നുവെന്ന് അനുഭവിക്കാത്ത എന്തോ ഒന്ന് അപ്പോൾ അനുഭവിച്ചു. ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് ഒരുതുള്ളി രക്തം പൊടിഞ്ഞതുപോലെ
എത്ര ക്രിസ്മസുകൾ കടന്നു പോയിരിക്കുന്നു. ഇതുവരെ അവൾക്കു അയാൾ ഒരു ക്രിസ്മസ്
സമ്മാനം നൽകിയിട്ടുണ്ടോ ? ഇല്ല ക്രിസ്മസ് എന്നല്ല, ഒരിക്കൽ പോലും അയാൾ അവൾക്കു ഒരു സമ്മാനവും നൽകിയിട്ടില്ല. മനസ്സുതുറന്നു അവളുമായി ഒന്നു സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു നിമിഷം പോലും ആത്മാർത്ഥമായി അവൾക്കുവേണ്ടി പങ്കുവെച്ചിട്ടും ഇല്ല. വിചിത്രമായ ഒരു സംവേദനം അയാളെ വന്നുമൂടി. ആ റോസാപ്പൂവിലേക്കുനോക്കി. അനയുടെ ഡയറിയിൽ അയാൾ വായിച്ച ഒരു കാര്യം അപ്പോൾ അയാൾക്ക് ഓർമ്മ വന്നു.
വല്ലാത്തൊരു സന്തോഷത്തോടുകൂടി അയാൾ
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.
എന്തുപറ്റി ? അന ആകാംക്ഷപൂർവ്വം ചോദിച്ചു.
ഒന്നുമില്ല അയാൾ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഒരു നിമിഷം, ഞാൻ ഇപ്പോൾ വരാം
ഇുപറഞ്ഞിട്ടു അയാൾ പുറകിലേക്ക് ഓടി. ഭ്രാന്തമായ ഒരു സന്തോഷം അയാൾക്ക് അപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ടിരുന്നു. കുറച്ചു സമയം
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു സൈക്കിളുമായി അയാൾ തിരിച്ചു വന്നു.
വേഗം കേറൂ അയാൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് അവളുടെ കൈകളിൽ പിടിച്ചു പതിയെ സൈക്കിളിന്റെ മുമ്പിലിരുത്തി അതിവേഗം മുമ്പിലേക്ക് പോയി. എന്തുപറ്റി
ബർത്തലോമിയോ ആശങ്കയോടെ അവൾ ചോദിച്ചു.
ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ എന്നെ പിന്തുടരുന്നുണ്ട് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടു അയാൾ മറുപടിപറഞ്ഞു. അനയും പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. കുറച്ചുദൂരം പോയപ്പോൾ, ബർത്തലോമിയോ സൈക്കിൾ നിർത്തി. അയാൾ അവളെ പുറത്തു നിർത്തിയിട്ട് ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് സ്റ്റോറിൽ കയറി ഒരു വൈൻ കുപ്പിയും വൈൻ ഗ്ലാസ്സുമായി പുറത്തേക്കു വന്നു. അനയ്ക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. അവളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹം അയാൾ സാധിച്ചു തരാൻ പോകുന്നു. അയാൾ, അനയുമായി സൈക്കിളിൽ വേഗത്തിൽ മുന്നോട്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഈഫൽ ടവറിനു മുമ്പിലൂടെ സൈക്കിളിൽ തന്റെ കാമുകനുമായി അവൾ
കടന്നുപോയി.അപ്പോൾ അയാളുടെ കോട്ടിന്റെ മുമ്പിലെ പോക്കറ്റിൽ ഒരു ചുവന്ന റോസാപ്പൂവും, അവളുടെ ഇടത്തെ കയ്യിൽ ഒരു വൈൻ കുപ്പിയും, വലത്തേ കയ്യിൽ ഒരു വൈൻ ഗ്ലാസ്സുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അന എന്തെന്നില്ലാതെ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
ഒടുവിൽ അയാൾ സൈക്കിൾ നിർത്തി. അവർ രണ്ടാളും മുമ്പിൽ പുല്ലുപതിപ്പിച്ച ഒരു പ്ലാറ്റ്ഫോമിലേക്കു കയറി നിന്നു. പരസ്പരം നോക്കി പുഞ്ചിരിച്ചു. അന്ന്, അപ്പോൾ, അയാൾ അവളുടെ മുഖത്ത് ആദ്യമായി പ്രണയം എന്ന വികാരം കണ്ടു. പതിമൂന്ന് വർഷത്തിന് ശേഷം അവൾ ആദ്യമായി അയാളുമായി പ്രണയത്തിലായി. അവർ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു ബെഞ്ചിൽ ഇരുന്നു. രണ്ടു ഗ്ലാസിലും വൈൻ പകർത്തി പതുക്കെപ്പതുക്കെ അവർ പരസ്പരം പ്രണയിച്ചു. ഒടുവിൽ അയാൾ അവളുടെ മടിയിൽ തലവെച്ചു കിടന്നു.അന, നീയാണ് ഞാൻ ഈ ഭൂമിയിൽ കണ്ടതിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും മനോഹരിയായ പെൺകുട്ടി.
നിന്നോളം ഭൂമിയിൽ ഞാൻ ഒന്നിനേയും പ്രണയിച്ചിട്ടില്ല. ഒന്നിനേയും ആഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല. ഒന്നിനും വേണ്ടി കരഞ്ഞിട്ടില്ല അത് പറഞ്ഞു തീർക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അയാൾ കണ്ണുകളടച്ചു. ഉള്ളിലെ നുറുങ്ങുന്ന വേദനയിൽ

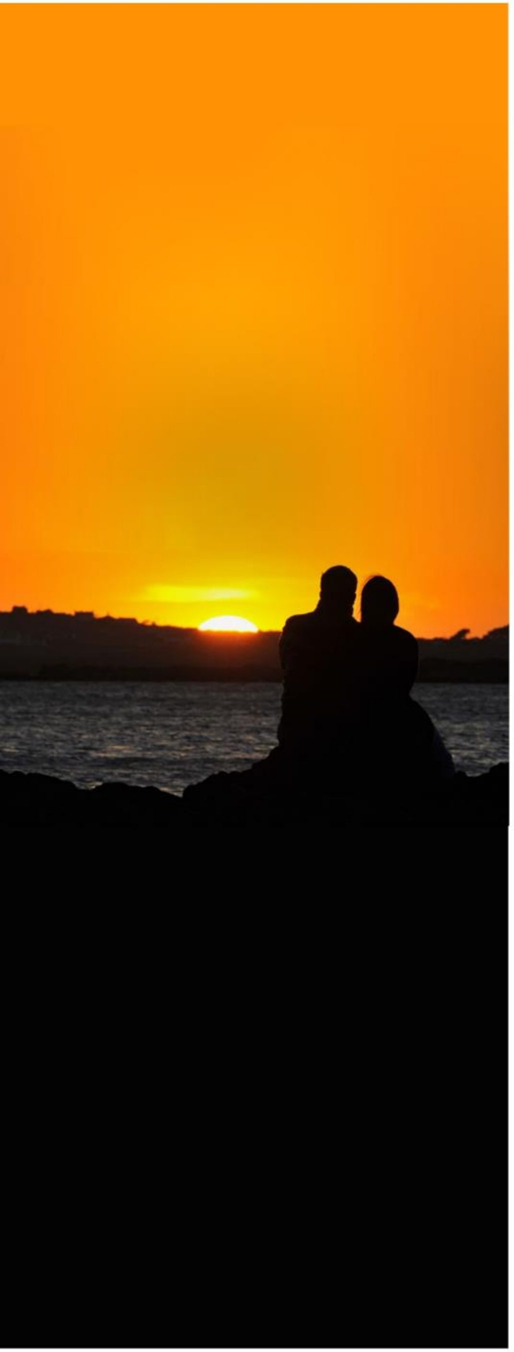

പ്രണയം ചാലിച്ചു. അയാൾ അത് നുകർന്നു. നിമിഷങ്ങൾ യുഗങ്ങൾ പോലെ കടന്നുപോയി. അന അയാളുടെ ചുണ്ടുകളിൽ ചുംബിക്കുന്നത് അയാൾ അറിഞ്ഞു. അയാൾ കണ്ണുകൾ തുറന്നു നോക്കി. സമയമായി അവൾ പറഞ്ഞു.അയാൾ അവളുടെ മടിയിൽ നിന്നും തലയുയർത്തി എഴുന്നേറ്റു ബെഞ്ചിന് എതിർവശത്തെ ഗേറ്റിനു അടുത്തേക്ക് നടന്നു. ഗേറ്റ് തുറന്നു കിടക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ അകത്തേക്ക് കയറി.

സെമിത്തേരിയുടെ കാവൽക്കാരൻ അയാളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അയാളത് ഗൗനിച്ചില്ല. ഒടുവിലൊരു കല്ലറയ്ക്കു മുമ്പിൽ അയാൾ നിന്നു.

കുറച്ചുനേരം കണ്ണുകളടച്ചു എന്തോ ചിന്തിച്ചു. എന്നിട്ട് അയാളുടെ കോട്ടിന്റെ പോക്കറ്റിൽ നിന്ന് ആ ചുവന്ന റോസാപ്പൂവെടുത്ത് കല്ലറയുടെ മുകളിൽ വെച്ചു. കല്ലറയുടെ മുകളിലെ മാർബിൾപാളിയിൽ അയാളുടെ ഹൃദയത്തിലെന്നപോലെ കൊത്തിവെച്ച ആ പേര് മന്ദഹിച്ചു...

''അന ബെനഡിക്ട് റിച്ചാർഡ്സൺ...''

ഒരു തണുത്ത കാറ്റു എവിടെ നിന്നോ വന്നു അയാളെ തഴുകിപോയി. അയാൾ പതുക്കെ സെമിത്തേരിയുടെ പുറത്തേക്ക് നടന്നു.

നിനക്കായൊരു വസന്തം

Shuhaima
(BA Economics)

വേണീ നിനക്കായ് മൊട്ടിട്ട ശിശിരം
വേനലിൻ പേമാരിയിലലിഞ്ഞു പോയ്
വേരുകൾ കാതോർത്ത കവിതകളൊക്കെയും
വിജനമാം വീഥിയിൽ യാത്രയായ്

അലയും നിൻ നിഴൽ ശാന്തമാവുന്നതെവിടെയോ
അശാന്തമാം അന്ത്യയാമത്തിലോ
അകലെ പൂത്ത ശിഖരങ്ങളൊക്കെയും
അറിയാതെ പോയത് നീ മാത്രമോ

നിനക്കായ് പൂക്കും ഒരുനാളിൽ വസന്തം
നിൻ ആർദ്രമാം മിഴികൾ തലോടുവാൻ
നിന്നിലെ കാവ്യം പുനർജ്ജിക്കുമൊരുനാളിൽ
നീയാം അക്ഷരത്തിനു നിറമേകുവാൻ

SHAFNA
(BSc. Physics)

അസ്തമയസൂര്യൻ

സാറാ എനിക്ക് അവളെ നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നു. കേരളത്തിൽ വന്ന ഒരാഴ്ച്ചക്ക് ശേഷമാണ് ഞാനവളെ കാണുന്നത്. എന്ത് ഭംഗിയായിരുന്നു അവളുടെ ചിരിക്ക്. അന്യ നാട്ടുകാരനായ എനിക്ക് ആകെയുള്ള കൂട്ടുകാരി. എന്നെ ഒപ്പം കൂട്ടി, ഒറ്റപ്പെടുത്താതെ ചേർത്ത് നിർത്തി യവളാണ്. ഇനി ഒരിക്കലും കാണില്ല എന്നുറപ്പാണ്.

'സാറ.. ഞാൻ ഇന്ന് പോകും. ഇനി ഇങ്ങോട്ടേക്ക് വരാൻ പറ്റില്ല.'

'ഉം'

'ഒന്നും പറയാനില്ലേ'

'ഇല്ല ഇന്ന് രാത്രിയാണ് ട്രെയിൻ

'ഉം.. പൊക്കോ..'

'പുഴക്കടവിൽ വരുമോ... അവസാനത്തെ അസ്തമയം ഒരുമിച്ച് കാണാം'

'ഇല്ല ഞാൻ വരില്ല. '

'ഉം ശരി'

പിന്നീട് ഒന്നും പറയാൻ നിന്നില്ല ഞാൻ മെല്ലെ നടന്നു. കണ്ണിനൊരു മങ്ങൽ. കണ്ണിൽ വെള്ളം തളംകെട്ടികിടക്കുന്നു. ഒ ഴുകാനാകെ ചങ്കിലൊരു കരച്ചിൽ ശങ്കിച്ചു നിൽക്കുന്നു. മരവിച്ച അവസ്ഥ..

രണ്ടാഴ്ച മുന്നെ ഇന്ത്യയും പാക്കിസ്ഥാനം തമ്മിൽ ആഭ്യന്തര കലഹം. യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന മട്ടാണ്. ഇന്ത്യയിലുള്ള പാക്കിസ്ഥാൻ പൗരന്മാരോടെല്ലാം പെട്ടെന്ന് ഇന്ത്യവിട്ട് പോകാൻ രണ്ടാഴ്ച്ച സമയമേ ഉള്ളൂ. അല്ലെ അവര് നിഷ്കരുണം വെടി വെച്ചിടും. ക്ലോക്കിൽ നാലുമണിയുടെ മണിയടിച്ചു. അർത്തർ പെട്ടെന്ന് ഡ്രസ്സ് മാറി കായൽകടവിലേക്ക് പോയി. അസ്മയത്തിന് ഇനിയുംസമയം ഒരുപാടു്. സാറ വരില്ല എന്നാണ് പറഞ്ഞത് എങ്കിലും സാറ വരും അവനുറപ്പായിരുന്നു. കരയെടുത്ത് പോകാതിരിക്കാൻ മണൽച്ചാക്കുകൾ കൂട്ടിയിട്ട പൂഴിമണ്ണിൽ അവനൊറ്റക്കിരുന്നു. വെയിലാറാതെ പുഴയും മണൽച്ചാക്കും ചൂടുപിടി

ചിരിക്കുന്നു. അസ്തമയത്തോടടുത്തിരിക്കുന്നു. സാറയെ കാണാനില്ല. അസമയസൂര്യനെ നോക്കി അർത്തർ നെഞ്ചിടിപ്പോടെ ഇരുന്നു. അസ്തമയമാണ്, പടിഞ്ഞാറ് ഇരുട്ടാൻ വൈകും. സാറയുടെ ശബ്ദം. അർത്തർക്ക് സന്തോഷം അടക്കാനായില്ല. സാറ അർത്തറുടെ അരികിൽ മണൽ ചാക്കിലിരുന്നു. അവർക്കിടയിലൂടെ കുഞ്ഞു ഞണ്ടുകൾ അതിഥികളെ കൂസാതെ ഓടി നടന്നു.

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

തിടുക്കം കാട്ടിയ ഓളങ്ങൾ ഓർമ്മയുടെ ഉപ്പുരസം വായിൽ നിറച്ചു. ഈ ഓളങ്ങളേയും ഇവിടുത്തെ മണലിനേയും അസ്മയസൂര്യനേയും സാറയേയും കണ്ണിലും കാതിലും നിറച്ചവൻ ഇനിയങ്ങനെ അറിവില്ലാത്ത പുഴയെ കാണുമെന്നോർത്തപ്പോൾ എന്റെ ഉള്ളം നീറി പുകഞ്ഞു. അവളുടെ കണ്ണിൽ നോക്കാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. കരച്ചിലമർത്തിപ്പിടിച്ചവൻ അവളുടെ കണ്ണ് വായിച്ചെടുക്കുമ്പോ പുഴയായ് ഒഴുകിയാലോ എന്നോർത്തു. അപ്പോഴും എന്റെ കണ്ണിന്റെ കടും ചുവപ്പിനെ ഞാൻ അഗാധമായി പ്രണയിച്ചു. അസ്തമയ സൂര്യന്റെ ചോപ്പിനെക്കാൾ ഇരട്ടി നിറമുള്ള ചോപ്പ്. അറ്റമില്ലാത്ത ചോപ്പ്. എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേയിറയത്ത് ഞാൻ സൂക്ഷിക്കുന്ന കടും ചോപ്പ്.

'സാറാ.. നിനക്ക് ഏത് നെറാ ഇഷ്ടം'

'ചോപ്പ്'

'കടും ചോപ്പാണോ ഇളം ചോപ്പാണോ ?'

'ഇളം ചോപ്പ്'

'ഉം'

'സാറാ എന്റെ കടും ചോപ്പും നിന്റെ ഇളം ചോപ്പും ചേരുന്നിടത്ത് തട്ടി ഞാൻ നിശ്ചലമാകും. എന്റെ ഹൃദയം നിൽക്കും'

'എനിക്ക് ചിരിക്കണം. കണ്ണ് നെറഞ്ഞാലും ഞാനതോർത്ത് ചിരിച്ചു. സാറ എന്നെ ഒന്ന് നോക്കി. അസ്തമയ സൂര്യനിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു സാറ.

'സൂര്യനിലും, ഈ പുഴയിലും, ഈ മണലിലും ഞാൻ എന്തൊക്കയോ കാണുന്നു സാറ. ആ സൂര്യന്റെ ചോപ്പ് കഥ പറയുന്ന പോലെ'

'അതെന്താ സൂര്യനിലെ ചോപ്പ് കഥ പറയുന്ന ഈ പുഴയ്ക്കും മണലിനും ഒന്നും കഥ പറയാനില്ലേ'

'ഇല്ല എന്നു തോന്നുന്നു. മറയുന്നത് കൊണ്ടാകാം.പോകുന്നതിന് മുന്നെ ഒരുപാട് കഥ സൂര്യൻ പറയുന്നത്.

'എന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഒറ്റമുറി കൈയേറിയവളാണ് അവളും. സൂര്യനെപ്പോലെ ചോത്തിരിക്കുന്നു. അസാധരണ ഭംഗി. ദൂരെ മണൽ നിറച്ച തോണികഥ മടുപ്പ് കാട്ടിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സാറയുടെ കണ്ണുകൾ താഴ്ന്നു പോകുന്ന സൂര്യനിൽ തറച്ചു നിന്നു.

'സാറ എനിക്ക് ദു:ഖം തോന്നുന്നു.'

'എന്തിന് ?

'എനിക്കിവിടം വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതാണ്. നീയും'

'ഉം...'

'പക്ഷേ പോയേ പറ്റൂ.. ഇല്ലേ നാളെനിക്ക് ജീവനുണ്ടാകില്ല.'

'ഉം.. പൊക്കോ'

'എന്നോട് ബൈ പറയുന്നില്ലേ'

'ഇല്ല'

'അതെന്താ..'

'ഞാൻ നിന്നെ പിരിയുന്നില്ലല്ലോ അർത്തർ...'

'നീ എനിക്കാ അസ്തമയ സൂര്യനാണ്. ഇന്ന് അസ്തമിച്ചാൽ നാളെ നീ വീണ്ടും എന്നിൽ നിറയും.' വാക്കുകൾക്ക് ക്ഷാമം. ഞാൻ ചുണ്ടിലൊരു ചെറിയ ചിരി വിടർത്തി. ചിരിക്കുമ്പോഴും ഞാൻ ദു:ഖിച്ചു. ഉപ്പുവെള്ളം കുടിച്ച് കുടിച്ച് ഞാൻ ഉണങ്ങി. എല്ലാ ആ പുഴയും അസ്തമിച്ച സൂര്യനും തന്നെ. അഞ്ജലിയും മുമ്പ് പുഴക്കര വിട്ട് പോയവരെപ്പോലെ ഞാനും കഥയില്ലാത്തവന് കഥ പേറി നടക്കണം. ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു.

അവൾ അവിടത്തെന്നെയിരുന്നു.

'എപ്പ്ഴാ ഇവിടുന്ന്.. '

'രാത്രി ഏഴിന്'

പിന്നൊന്നും പറയാൻ നിന്നില്ല ഞാൻ നടന്നു. പുഴയും മണലും സൂര്യനും സാറയും എനിക്ക് പിറകിലവിടത്തെന്നെ ഇരുന്നു. അവളാ പടിഞ്ഞാറിറയത്തെ ചേർത്തുപിടിച്ചിരുന്നു.

2. *"The boundary to what we can accept is the boundary to our freedom." ~ Tara Brach*

Tara Brach

American psychologist and writer

അതിർത്തികൾ

അതിർത്തിക്കിരുവശം വേലിയും കാവലും
മർത്ത്യർക്കിടയിലും മതിലുകൾ തീർക്കലായ്
കാലങ്ങളേറെയായ് കേട്ടു പോരുന്ന-
യതിർത്തി തൻ തർക്കമേറ്റു-മുട്ടലുകളും
ഇഞ്ചിഞ്ചു ഭൂമിക്കായവകാശമോതിയീ
വേലിക്കിരുപുറം നിന്നു കയർക്കലും
മഞ്ഞിലുമിരുട്ടിലുമായുള്ളൊരീ ജീവിതം
ഇരുപുറം കാവലായിനിയെത്ര നാളുകൾ
അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടുമേറെ കണ്ടിട്ടുള്ള
കാവൽ പലപ്പോഴും നിലനിന്നു നേരെയായ്
നിശ്ശബ്ദരായുള്ള രാത്രികളിലൊച്ചകൾ
ഞെട്ടിയുണർത്തുന്നു നിദ്രയിൽ നിത്യവും
വിശപ്പടക്കുന്നതിനെടുത്തൊരി ദൗത്യമെൻ
മനസ്സിനെയെങ്ങു മദിച്ചീടുന്നുവോ
അറിവേതുമില്ലാത്ത ഭാഷകളെങ്കിലും
വാചാലമാകുന്ന നോട്ടവും ചിരികളും
ദിനരാത്രങ്ങൾ കൊഴിഞ്ഞങ്ങു പോകവെ
അറിയാതടുത്തങ്ങു പോയീ മനസ്സുകൾ
ഭാഷയ്ക്കതീതമായ് സ്നേഹവും കരുതലും
വളർന്നുയർന്നു വാനോളമളവിലായ്
തോക്കുചൂടി കാഞ്ചി വലിക്കുവാൻ
കഴിവതില്ലിനി പരസ്പരം നേർക്കുനേർ
മനുഷ്യരാശി വസിക്കുമീ ഭൂമിയെ
പകുത്തെടുക്കാതെ നശിപ്പിച്ചിടാതെയും
ഒരുക്കുകിൽ യുദ്ധമെന്തിനു, വീരമൃത്യുവും
വയർ നിറക്കുവാൻ വിശപ്പടക്കുവാൻ
പണിപ്പെടുന്നൊരീയതിർത്തിതൻ കാവൽ
വരട്ടെയൊരു ലോകം അതിരുകളില്ലാത്തതായ്
പരസ്പരസ്നേഹ സൗഹൃദ കൂട്ടായ്മയായ്

Fathima Rinshana M K
3rd Sem B.Com CA

നിലാമൊഴി

സന്ധ്യയടുക്കുമ്പോഴുടൻ,
സൂര്യൻ തലതാഴ്ത്തിടാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചത്
എന്റെ ശത്രുവായതു കൊണ്ടെന്നു നീ
തെറ്റിദ്ധരിക്കരുതേ..
നിന്റെ നെഞ്ചിൽ അലട്ടുന്ന
നീറ്റൽ പുകഞ്ഞ് ഭൂമിവിടവുകൾക്കിടയിലൂടെ
പുറത്തു പടർന്നത് -
കണ്ടു ഞാൻ നിലച്ചുപോയ്...

നീ തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കൂട്ടിനായ്
നിനക്കാശ്വാസം പകരുന്നതാണെനിക്കിഷ്ടം
എൻ നിലാപെയ്ത രാവിലെന്നും
രാപ്പാടി തോൽക്കുന്ന നിൻ
ഏകാന്തതക്കെന്തൊരീണം..

ഈ നിലാവുള്ള രാത്രിയിൽ
മുറ്റത്തെത്തിണ്ണയിൽ, താടിക്കുകൈതാങ്ങി
നിൽക്കുന്ന നിൻ മുഖഭാവം എൻ
കാതിൽ സ്വകാര്യം മന്ത്രിച്ചതു നീയറിഞ്ഞില്ലയോ

അന്നു ഞാൻ കണ്ട
പഞ്ചസാര കട്ടെടുത്ത, നിഷ്കളങ്കമാം
കള്ളത്തരം ഇന്നു മുഖഭാവം മാറി വന്ന്
മൂടിയണയിപ്പിച്ചതുപോലെ
നിൻ ചിരികളിൽ നിഴലിച്ചു പോയിരിക്കുന്നു

എന്തൊരു മ്ലാനത !
അഭിനയക്കുപ്പിയിലെ മഷിത്തൂവൽ കൊണ്ടു
ചുണ്ടിൽ നീ വരച്ചിട്ട പുഞ്ചിരക്കെന്തൊരു
കള്ളത്തരം !
അതിന്റെ മറവിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന നിൻ
യഥാർത്ഥ മുഖം
ഞാനൊന്ന് തൊട്ടപ്പോൾ എൻ കൈകളിൽ നീ പൊഴിച്ച
നിന്നാശ്രുക്കൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നത്-
വേനലിൽ വറ്റിയ നീർച്ചാലിലേക്കാണെന്നു
കരുതിയപ്പോൾ ഞാനറിഞ്ഞില്ല,
കുളം താണ്ടി, പുഴയും കടന്ന്,
സമുദ്രത്തിലൊടുങ്ങുമെന്ന് !!!

ഷിഫ തസ്നീം. പി
ബി.എസ്.സി. മാത്തമറ്റിക്സ്, ഫിഫ്ത്ത് സെമസ്റ്റർ

സർഗാത്മകതയുടെ അതിർത്തി

ഒരു വ്യക്തിയുടെ സർഗാത്മകതയ്ക്കും അതിർത്തികൾ ഉണ്ടോ ? ഈ സംശയം എന്നിൽ ആദ്യമായി ഉടലെടുത്തത്. പല വ്യക്തികളുടേ യും ഇന്റർവ്യൂകൾക്ക് താഴെ വരുന്ന കമന്റുകൾ വായിച്ചപ്പോൾ ആയി രുന്നു.പലപ്പോഴും പല കമന്റുകളും വാതോ രാതെ സംസാരിച്ചത് പൊ
ളിറ്റിക്കൽ കറക്ടനെസ്സിനെ കുറിച്ചായിരുന്നു. സത്യത്തിൽ പൊളിറ്റിക്കൽ കറക്ട്നെസ്സ് എന്ന വാക്ക് ഏത് പുതിയ കലാസൃഷ്ടി ഇറങ്ങിയാ
ലും നാം കേട്ട് ശീലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ സൃഷ്ടിയെ കീറിമുറിച്ച് അതിൽ പൊളിറ്റിക്കൽ കറക്ടനെസ്സ് തേ ടുന്നവരോട് എപ്പോഴും എല്ലാവരും പറയുന്ന സ്ഥിരം ക്ലീഷേ ഡയലോഗ് ആണ് അയാളുടെ സർഗാത്മകത, അയാളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം, അതിൽ കൈകടത്തുന്നത് തെറ്റാണ്. ആരാണ് ഒരു മനുഷ്യന്റെ സർഗാത്മകതക്ക് അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കുന്നത് എന്ന് ഇതേ ചോദ്യം ആണ് എനിക്ക് തിരിച്ചു ചോദിക്കാൻ ഉള്ളതും. ആരാണ് ഒരു വ്യക്തിയുടെ സർഗാത്മകതക്ക് അതിർത്തി നിശ്ചയിക്കുന്നത് ? എവിടെയാണ് ഒരാളുടെ സർഗാത്മകതയുടെ അതിർത്തി ?

കല ഒരു തരത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമാണ്. തോ ന്നിയത് എന്തും കുത്തി കുറിക്കാവുന്ന അമർഷങ്ങൾ പങ്കുവെക്കാവുന്ന ആരേയും ക്രൂശിക്കാവുന്ന ആരേയും പ്രണയിക്കാ വുന്ന ഒരു തരം അതിരുവിട്ട സ്വാതന്ത്ര്യം. ഒരുനാൾ ഒരു ഇന്റർവ്യൂക്ക് ഇടയിൽ ഒരു പ്രമുഖ സംവിധായകൻ പറയുകയുയായി. ഞാൻ ഒരു ആദിവാസി യുവാവ് ആണ്. പ് സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്ന സമയത്താണ് ബാംബൂ ബോയ്സ് എന്ന ചിത്രം റിലീസ് ആയത്. അതിൽ താൻ ഉൾപ്പെടുന്ന ന്യൂനപക്ഷ സമൂഹത്തെ വെറും കോമാ ളികൾ ആയി ചിത്രീകരിച്ചതിൽ എനിക്ക് വളരെ വിഷമം വന്നു. അതിന് ശേഷം സ്കൂളിൽ പോയപ്പോൾ കാണുന്നവർ എല്ലാം ഈയാംപാറ്റ ഈയാംപാറ്റ എന്ന് ഉറക്കെ പറഞ്ഞ് സിനിമ രംഗം എനിക്ക് മുന്നിൽ അഭിനയിച്ചു ചിരിച്ചു സ്വയം ആനന്ദം കൊണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് വളരെ വിഷമം സൃഷ്ടിച്ചു എന്നായിരുന്നു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത് ഒരു കണക്കിന് ശരിയാ ണ്. നാം ഉൾപ്പെടുന്ന സമൂഹത്തെ ആണ് ഇങ്ങനെ അധിക്ഷേപിക്കുന്നതെങ്കിലോ ? നമ്മെ ഈ ലോകം ഇങ്ങനെ ക ളിയാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നാലോ.

അതെ പോലെ ആണ് ഇദ്ദേഹത്തിനും ഫീൽ ചെയ്തത്. ഒരു ഹോളിവുഡ് സിനിമ കണ്ട് ഏറ്റവും കൂടുതൽ മാനസിക വിഷമം ഉണ്ടായ അവസ്ഥ എനിക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു മുഴുവൻ സിനിമ അല്ല പകരം ആ സിനിമയിലെ **don't care about Indians, Indians are live cowdoungs"** എന്ന ഒരു ഡയലോഗ് ആണ് എന്നെ മാനസികമായി മ ടുപ്പിച്ചത്. ഒരു സിനിമയിലെ കേവലം സെക്കന്റുകൾ മാത്രം ഉള്ള ഡയലോഗ് ഇത്ര മനോവിഷമം എനിക്ക് ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ ഒരു സിനിമ മൊത്തം ഒരു കോമാ ളിയെപോലെ കാണിച്ച ആ ന്യൂനപക്ഷ സമൂഹത്തിന് എത്ര വേദനിച്ചിട്ടുവും. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് നായാട്ട് എന്ന സിനിമയിലെ രാഷ്ട്രീയവും.
ന്യൂനപക്ഷത്തെപറ്റി എഴുതുമ്പോൾ അതിന് ഒരു കലാകാരനു വ്യക്തവും ശക്തവും ആയ അതിർത്തി ഈ സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ട്. ഒരു വാക്ക് അറിയാതെ പോലും ഒരു ന്യൂനപക്ഷക്കാരനു എതിരായാൽ കല ഹിക്കുന്ന അതിർത്തി ആ അതിർത്തി അമേരിക്ക മെക്സിക്കോ അതിർത്തിയിൽ പണിത ട്രംപ് വാളിനേക്കാളും ശക്തമാണ്. ഒരു ദളിതനെ പോലീസ്കാരന്റെ വാഹനം ഇടിച്ചു കൊലപ്പെടുത്തിയാൽ അത് ഒരു വലിയ രാഷ്ട്രീയവും മറിച്ച് വണ്ടി ഓടിച്ചത് ഒരു ദളിത് ആണെങ്കിലോ ? വ ണ്ടിയിലുള്ളത് ഒരു ദളിത് വനിതാപോലീസ് ആണെങ്കിലോ പ്രശ്നം ഒന്നു തണുത്ത് പകരം വെറുതെ ജാതിയുടെ
അതിർത്തി തേടിപ്പോകാതെ കഥയിലേക്ക് ജനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കും എന്ന സംവിധാ യകന്റെ ചിന്ത പ്രശംസനീയമാണ്. ഒപ്പം കാണുന്ന ജനങ്ങളെ ജാതിയുടെ അതിർവ രമ്പുകൾ ഒരു എഴുത്തുകാരനെ എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുന്നുവെന്ന് ചിന്തിക്കാനും ഇതു പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പൊ ളിറ്റിക്കൽ കറക്ട്നെസ്സ് ഒരു കലാകാരനെ സംബന്ധിച്ച് പ്രശ്നമാവുന്നത് എവിടെയാ ണ് ?

എന്തിനാണ് പൊളിറ്റിക്കൽ കറക്ടനെസ്സ് കലാകാരന്മാർക്ക് അതിർത്തികൾ വരക്കുന്നത് ? ഒരു വ്യക്തിയുടെ സൃഷ്ടി, അത് എന്തോ ആയിക്കോട്ടെ. കഥകളാവട്ടെ, കവിതകളാ വട്ടെ, നാടകമാവട്ടെ, നൃത്തമാവട്ടെ, സിനിമയാ വട്ടെ ഒരു വ്യക്തിയെ അടച്ചാക്ഷേപിക്കാനും അയാളുടെ തെറ്റുകൾ വിളിച്ചു പറയാനും അയാളെ വിമർശിക്കാനുമൊക്കെയുള്ള സ്വാത ന്ത്ര്യം ഒരു കലാകാരനു ലോകം നൽകുന്നു. എന്നാൽ അത് ഒരാളിൽ നിന്നും മാറി ഒരാളുടെ ജാ
തിയിലാവുമ്പോൾ ഒരാളുടെ മതത്തിലാ വുമ്പോൾ ഒരാളുടെ വർഗ്ഗത്തിലാവുമ്പോൾ അയാളുടെ ഭാഷയിലാവുമ്പോൾ അയാളുടെ സംസ്കാരത്തിലാവുമ്പോൾ അയാളുടെ നിറത്തിലോ ദേശത്തിന്റെ പേരിലോ അയാ ളുടടെ ലിംഗത്തിന്റെ പേരിലോ ആവുമ്പോൾ ആ സൃഷ്ടി അതിർവരമ്പുകൾ തകർത്തു എന്നു പറയാം. അതിർത്തികൾ തകർക്കപ്പെട്ടാൽ അതിർത്തികളിൽ കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാകും. അതവിടെ ഒരു വലിയ രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കും. അത് അയാൾ വിമർശിച്ചന്യൂനപക്ഷത്തെയോ ഭൂരിപക്ഷത്തെയോ ചൊടിപ്പിക്കും. പലർക്കും മാനസിക വിഷമം സൃഷ്ടിക്കും. ഒരാളുടെ സൃഷ്ടി മറ്റൊരാളെ നെഗറ്റീവായി എഫക്ട് ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോഴാണ് അത് പൊളിറ്റിക്കലി കറക്ട് ആണെന്നു പറയുന്നത്. നാം പലപ്പോ ഴും പറയുന്ന പല വാക്കുകളും പല മാസ്സ് സിനിമ ഡയലോഗുകളും ഒരു സമൂഹത്തെ അടച്ചാക്ഷേപിക്കുന്നതാണെന്നു പലപ്പോഴും നാം അറിയാതെ പോവുന്നു. പലപ്പോഴും തോമാച്ചായൻ സി സോമൻപുള്ളക്ക്
ചെരക്കാൻ മുടിനീട്ടി വളർത്തുന്നതു ആേ ലാചിച്ച് നാം ഉൾപുളകം കൊള്ളുമ്പോൾ മോഹൻ തോമസിന്റെ ഉച്ചിഷ്ടം തിന്നു പൊലയാടി മോളെ സ്മരിക്കുന്ന കമ്മീഷണർ ഭരത്ചന്ദ്രൻ ഐ.പി.എസ്സിനെകണ്ട് രോമാഞ്ചകഞ്ചുകം വരുമ്പോഴും,തനിക്കെതി രെനിൽക്കുന്നലേഡി
എസ്.ഐ.യുടെബെൽറ്റിനുള്ളിൽ കൈയ്യിട്ട്

അടുത്തേക്ക് വലിച്ച് മുഖത്തുനോക്കി അധികം കളിച്ചാൽ താൻ ബലാൽസംഗം ചെയ്യുമെന്നും പറഞ്ഞു മാസ്സ് ആയി വരുന്ന കസബയിലെ രാജൻ സക്കറിയയെ കണ്ട് കയ്യടിച്ച് വിസിലൂതിയപ്പോഴും നാം ചിന്തിച്ചില്ല അതിനെതിർവശത്ത് ഇതിൽ മാസ്സിനുവേി പരാമർശിക്കപ്പെട്ട ബാർബർമാരും പുലയന്മാരും സ്ത്രീകളും എത്രത്തോളം വി ഷമിക്കുന്നുണ്ടെന്ന്. തമാശയെന്ന പേരിൽ സ്ത്രീ വിരുദ്ധ പരാമർശങ്ങളും 18+ ജോക്സ് എന്ന പേരിൽ വിടുവാ

യിത്തരങ്ങളും കൗണ്ടറുകളുടെ മറവിൽ റേ സിസവും സർകാസം എന്ന പേരിൽ മണ്ടത്തരങ്ങ

ളും വിളിച്ചോതി എന്റെ പൊന്നുടാവേ ഹി ഹി ഹി ഹി എന്നു പറഞ്ഞു സ്വയം ചിരിക്കുന്നവ രും അതിന് അനുവദിക്കുന്ന കോമഡി ഷോ എന്ന് പറയപ്പെടുന്നവയും അത് ടെലികാസ്റ്റ് ചെയ്യുന്ന പ്രമുഖ ചാനലുകളും അത് കാ ണാനും, ആസ്വദിച്ചു ചിരിക്കാനും ഈ സാക്ഷര കേരളത്തിൽ ജനങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ ആ പരിപാടിക്ക് ചാനൽ റേറ്റിംഗിൽ പലപ്പോഴും ഒന്നാം സ്ഥാനം ലഭിക്കു

ന്നുമുണ്ടെങ്കിൽ നാം പൊളിറ്റിക്കൽ കറക് ട്നെസ്സിനു ഒരു വ്യക്തിയുടെ ആവിഷ്കാര സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന് അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാൻ അനുവാദം കൊടുത്തേ മതിയാകൂ. സർഗ ാത്മകതക്ക് അതിർത്തികൾ വരച്ചേ മതിയാകൂ. കലയുടെ അതിർത്തികൾ കലഹിക്കാതി രിക്കാൻ കലക്കും കലാകാരനും, അയാളുടെ സർഗാത്മകതയും അതിർത്തികൾ നിശ്ചയിച്ചേ മതിയാകൂ. ഈ ലേഖനം സർഗാ ത്മകതയുടെ അതി ർത്തികൾ ലംഘി ച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഈ മാഗസിനിൽ ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ഇനി അഥവാ ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ചോദ്യം ഇതാണ്. എന്റെ സർഗാത്മകതക്ക് അതിർത്തി നിശ്ചയിച്ചത് ആരാണ് ? ഏത് അതിർവരമ്പ് മറികടന്നപ്പോൾ ആണ് എന്റെ സർഗാ ത്മകതയുടെ അതിർത്തി കലാപ ഭൂമി യായത് ?!

അനന്തജിത്ത് കൃഷ്ണൻ
5th Sem
V.A. Economics

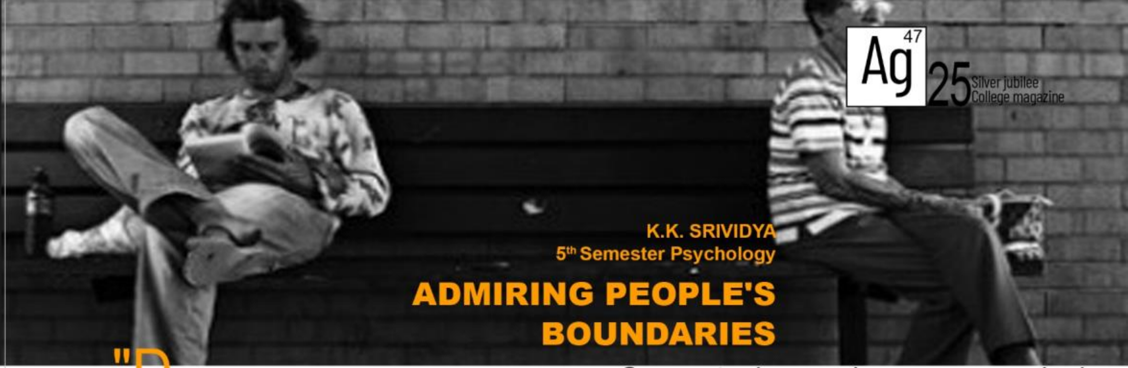

K.K. SRIVIDYA
5th Semester Psychology

ADMIRING PEOPLE'S BOUNDARIES

"Daring to set boundaries is about having the courage to love ourselves even we risk disappointing others"-Brene Brown

Boundaries are the rules or lines we draw for ourself within relationships. We set boundaries in order to protect and make ourselves comfortable. No one likes when their boundaries are violated. Each people have different boundaries. What might be comfortable for me doesn't mean it should be for you. For example, safe physical boundaries between friends, there are people who are fine with the friends having physical contacts like hugging or hitting. However, there are also people who disliked there are also people who dislike physical contacts physical contacts, but we cannot say that it is not friendship. They can have the same bond even with their boundaries.Boundaries show were one thing ends and another begins. That is, boundaries help you define what

Communication is the key aspect for any healthy relationships. Once we talk about our life and dislikes normally,partners respect each others boundary.Next is consent. Asking whether the person is okay with something, that itself is a huge sign of relief. Consent plays a humongous role in creating healthy relationships.

Recognise in the science when it's time to set a boundaries is one and an another aspect which needs to be shown. Some common signs include when you feel like you are taken advantage of,engaging in people pleasing so that you receive attention, not knowing to say "no" wherever required. To set boundaries, you will have to think it through on what you need / want to accomplish by sitting them.-Giving time to think and space for self-awareness and reflection and then finely to process the conclusion. It health to create a flexible more forward in life, we gain more and more life experiences or we get more comfortable in our relationships. Every person has the right to change their mind about their boundaries at any time. In the end it is all about how you feel about them. We all deserve to be respected and feel safe. You'll find people who respect your healthy boundaries as well as people unwilling accept and honor the 'New you'. Hence, it would be the wisest decision to distance yourself from those who wish to respect your boundaries.

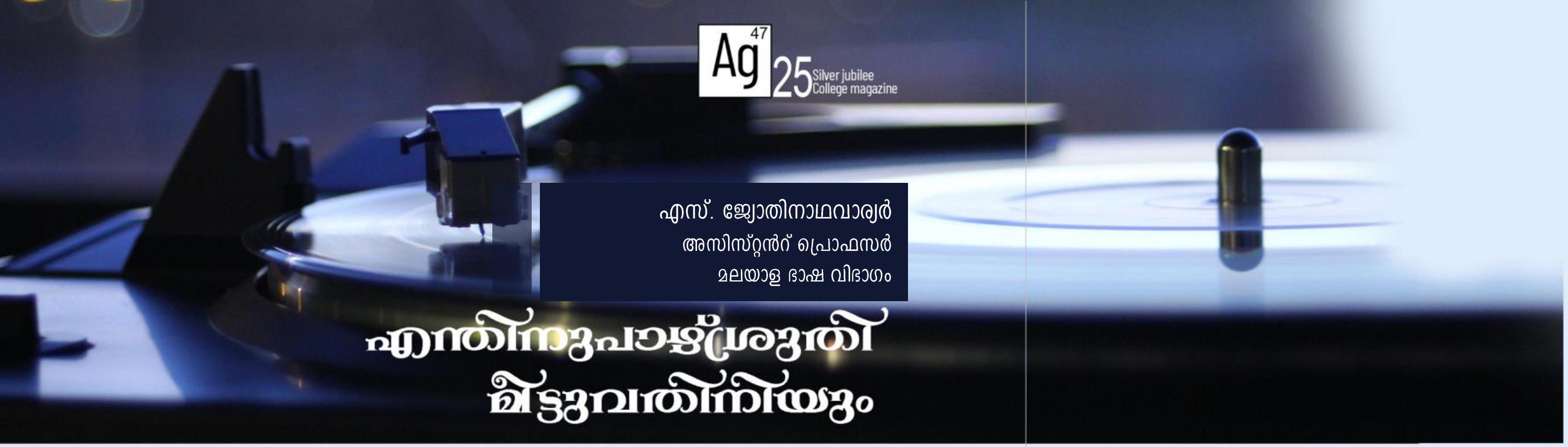

എസ്. ജ്യോതിനാഥവാര്യർ
അസിസ്റ്റൻറ് പ്രൊഫസർ
മലയാള ഭാഷ വിഭാഗം

എന്തിനുപാഴ്ശ്രുതി മീട്ടുവതിനിയും

ഗാനം എന്ന വാക്ക് കേൾക്കാത്തവരും ഗാനം മൂളാത്തവരും ഗാനം ചെയ്യാത്തവരും ചുരുങ്ങും. പാട്ടുപാടുന്ന സ്വഭാവം മനുഷ്യന് ജന്മസിദ്ധമാണ് അതുപോലെ പാട്ടിന്റെ ആസ്വാദനവും. അത് മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായകാലം മുതൽ അവനിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്നു.

സംഗീതമപിസാഹിത്യം
സരസ്വത്യാസ്തനദ്വയം
ഏകമാപാതമധുരം
അന്യദാലോചനാമൃതം

എന്നൊരു പദ്യമുണ്ട്. സംഗീതവും സാഹിത്യവും സരസ്വതിയുടെ സ്തനദ്വയങ്ങളാണ്. സംഗീതം ആപാതമധുരമെങ്കിൽ സാഹിത്യം ആലോചനാമൃതമാണ്. ആപാതമധുരമെന്നാൽ ചെവിയിൽ പതിക്കുമ്പോൾ ത്തന്നെ മാധുര്യം പകരുന്നത്. സംഗീതത്തിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും മനുഷ്യമനസ്സിനെ ഇത്രയധികം ആനന്ദസാഗരത്തിലാറിടിക്കുവാനാവില്ല.

സംഗീതകം സൈകതവാരിരീത്യാ
കർണ്ണം ഗതശുഷ്യതികർണ്ണ ഏവ

സംഗീതം മണൽത്തിട്ടയിൽ വീഴുന്ന വെള്ളം പോലെയാണ്. അതു കർണ്ണത്തിലെത്തി സുഖകരമായ അനുഭവത്തെ പ്രദാനം ചെയ്ത് കർണ്ണത്തിൽ വച്ചുതന്നെ വറ്റിപ്പോകുന്നു. സംഗീതം നാമമാത്രമായ സമയം മാത്രം ശ്രോത്രത്തെ മാധുര്യത്തിൽ മുക്കി അതിന്റെ ഇമ്പം മനസ്സിനു സൂക്ഷിക്കാനായി വിട്ടുകൊടുത്തുകൊണ്ട് വിടവാങ്ങുന്നു.

ഇനി ഈ സംഗീതം ആസ്വദിക്കുന്നതാകട്ടെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളുമാണ്.

പശുർവേത്തി ശിശുർവേത്തി
വേത്തിഗാനരസം ഫണി

പശുവും ശിശുവും പാമ്പും സംഗീതമാസ്വദിക്കുന്നു. സംഗീതത്തോട് ഭൂമിയിലെ ഏതാണ്ടെല്ലാ ജന്തുക്കളും പ്രതികരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഇതിലെ സൂചന. ഇത്രയും ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചത് സംഗീതത്തിനു പ്രാക്തന സമൂഹത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം എത്രമാത്രമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ്.

ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്റെ ലോകം

സംഗീതാസ്വാദനത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പല തലത്തിൽ നിൽക്കുന്നവരായിരുന്നു എന്നും ഇവിടെ ഉള്ളത്. ആസ്വാദനത്തിൽ മേൽക്കൈ നേടിയിരുന്ന സമൂഹമുണ്ടായിരുന്നു ഇവിടെ. അവരാണ് സംഗീതത്തെപ്പറ്റി ആമുഖമായി സൂചിപ്പിച്ച തരത്തിലുള്ള സംഗീതപ്രമാണങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചതും സന്ദർഭോചിതമായി ഉദ്ധരിച്ചതും. അവർക്ക് ആസ്വാദ്യകമായി തോന്നിയത് ശാസ്ത്രീയ സംഗീതമായിരുന്നു. സംഗീതത്തെ ശാസ്ത്രീയമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയതാണ് ശാസ്ത്രീയസംഗീതം. ഭാഷയ്ക്കു വ്യാകരണം പോലെ ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിനും അതിന്റേതായ പ്രയോഗ നിയമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഉദാഹരണമായി മോഹനം എന്ന രാഗമാലപിക്കുമ്പോൾ അതിലെ സ്വരങ്ങൾ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കാവൂ.

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

മ , നി എന്നീ സ്വരങ്ങൾ മോഹനത്തിൽ ഇല്ല. അതിനാൽ ഈ സ്വരങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി മാത്രമാണ് മോഹനരാഗം ആലപിക്കുക. ലളിതഗാനങ്ങളിലും ചലച്ചിത്രഗാനങ്ങളിലുമൊക്കെ മ യും നി യും ചിലർ ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയ സംഗീതാലാപനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാറില്ല. അപ്പോൾ ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന് അതിന്റേതായ ചില പ്രയോഗവിധങ്ങൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്ന് പറയാം. ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്റെ അഭ്യസനത്തിലും ആലാപനത്തിലും ആസ്വാദനത്തിലും വളരെ ശ്രദ്ധ പുലർത്തിയ ഒരു വർഗ്ഗത്തിന്റേതായി ആ സംഗീത ശാഖ വളർന്നുവന്നു. സോപാന സംഗീതത്തേയും അതിന്റെ ചുവടുപിടിച്ചു വളർന്നു വന്ന കഥകളി സംഗീതത്തേയും ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തോടൊപ്പം അവർ നെഞ്ചേറ്റി ലാളിച്ചു. സമുദായത്തിന്റെ ഉന്നത ശ്രേണിയിലുള്ളവരുടെ സംഗീതതാൽപര്യം ശാസ്ത്രീയ സംഗീതത്തിന്റെ മേഖലയിൽ തളച്ചിടപ്പെട്ടുവെന്നു കാണാം.

നാടൻപാട്ടിനെ ലാളിച്ച കൂട്ടർ

നാടൻ പാട്ടുകളുടേയും വായ്ത്താരികളുടെയും താളക്രമങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ കൂടിയവരാണ് മറ്റൊരുകൂട്ടർ അവരിൽ നല്ലൊരു വിഭാഗവും അധ്വാനിക്കുന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. കായികാധ്വാനത്തിന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ ഇല്ലാതാക്കുവാനാണ് അധ്വാനവേളകളിലും അതിന്റെ ഇടവേളകളിലും അവർ നാടൻ പാട്ടുകൾ ഉച്ചത്തിൽ പാടിയത്. അതോടൊപ്പം വിശ്രമവേളകളെ ആനന്ദകരമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യംകൂടിയായിരുന്നു അവർ പാട്ടുകളിലൂടെ നേടിയെടുത്തത്. അധ്വാനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടപ്പോഴും വിശ്രമവേളകളിലും ഉത്സവാവസരങ്ങളിലും അവർ പാട്ടിന്റെ പാലാഴി തീർത്ത് ആ അവസരങ്ങളെ സമ്പന്നമാക്കിത്തീർത്തു. ഗാനങ്ങളും വായ്ത്താരികളും തപ്പിന്റെയും തുടിയുടേയുമൊക്കെ താളക്രമത്തിൽ ഉച്ചത്തിൽ പാടി അടിയാളവർഗ്ഗത്തിന്റേതായ ഒരു സാംസ്കാരിക മുദ്ര ആ പാട്ടുകളിൽ അവർ പതിച്ചിട്ടു. നാടൻ പാട്ടുകളുടെ ആസ്വാദനത്തിലും ഇവർ മികവുകാട്ടി. അങ്ങനെ പണിയാളരുടേതായ ഒരു ഗാനരീതിയും ആലാപനശൈലിയും നാടൻപാട്ടുകൾക്കും നാടൻ പാട്ടുകാർക്കും വന്നു ചേർന്നു. അവരുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ സംഗീതമായി അത് നാടെങ്ങും പടർന്നു.

ചലചിത്രഗാനത്തിന്റെ ലോകം

മേൽവിവരിച്ച രു കൂട്ടത്തിലും ഉൾപ്പെടാത്ത ഒരു മധ്യവർഗം ഇവിടെ ഉായിരുന്നു. അവരുടെ സംഗീതലോകം ലാളിത്യത്തിന്റെ വഴി പിൻതുടരുന്നതും തങ്ങളുടെ സന്തോഷങ്ങളെയും സന്താപങ്ങളെയും നഷ്ടപ്രണയങ്ങളെയും മോഹങ്ങളെയും മോഹഭംഗങ്ങളെയുമെല്ലാം വിഷമാക്കിയ സിനിമാ ഗാനങ്ങളായിരുന്നു. അവരുടെ മനസ്സ് അവിടെ തളച്ചിടപ്പെട്ടു. ആ മധ്യവർഗത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾക്ക് താലോലിക്കാൻ ഒരു പിടി നല്ല ഗാനങ്ങൾ ഇവിടെ പിറന്നു വീണു. അതിന്റെ രചയിതാക്കളാകട്ടെ കവിതയുടെ കൈത്താങ്ങുള്ള, അർത്ഥവത്തായ എന്നാൽ ഹൃദയഹാരിയും ലാളിത്യമാർന്നതുമായ ഗാനങ്ങൾ

ഗാനങ്ങൾ രചിക്കുവാൻ അതീവ താൽപര്യം കാണിച്ചു. ആ താൽപര്യത്തിന്റെ കൂടി പരിണത ഫലമായിരുന്നു കവിതയുടെ കയ്യൊപ്പുചാർത്തിയ ആ ഗാനങ്ങളോരോന്നും.

മഞ്ഞണിപ്പൂനിലാവു
പേരാറ്റിൻ കടവിങ്കൽ
മഞ്ഞളരച്ചുവച്ചു നീരാടുമ്പോൾ

പേരാറ്റിൽ പൂനിലാവു പ്രതിബിംബിച്ചതിനെ പൂനിലാവിന്റെ നീരാട്ടായി കൽപ്പിക്കുന്നു. ഗാനകർത്താവായ പി ഭാസ്കരന്റെ ഭാവനാസമ്പന്നമായ വരികളാണിത്. മറ്റൊന്നു നോക്കൂ.

കരിമുകിൽക്കാട്ടിലെ
രജനിതൻ വീട്ടിലെ
കനകാംബരങ്ങൾ വാടി
കടത്തുവള്ളം യാത്രയായി
കരയിൽ നീ മാത്രമായി

കരിമുകിലുകൾ നിറഞ്ഞ ആകാശമാകുന്ന കാട്ടിലെ രാത്രിയുടെ വീട്ടുമുറ്റത്തു വിടർന്നു നിന്നിരുന്ന കനകാംബരങ്ങൾ (നക്ഷത്രങ്ങൾ) വാടി. നക്ഷത്രങ്ങൾ പ്രഭാതമായപ്പോൾ വിളറിവെളുത്തു എന്നർത്ഥം. കടത്തുവള്ളത്തന്റെ ആകൃതിയിലായ ചന്ദ്രൻ യാത്രയായി. ആ സമയത്ത് കരയിൽ നീ മാത്രമായി. നേരം പ്രഭാതമായി എന്നത് കാവ്യാത്മകമായി ഉൾച്ചേർന്നപ്പോൾ ഗാനത്തിനുലഭിച്ച അർത്ഥതലം കുറവല്ലോ. വയലാർ രാമവർമ്മയുടെ ഒരു പ്രസിദ്ധഗാനം

ശംഖുപുഷ്പം കണ്ണെഴുതുമ്പോൾ
ശകുന്തളേ നിന്നെ ഓർമ്മവരും
ശാരദ സന്ധ്യകൾ മരവുരിഞൊറിയുമ്പോൾ
ശകുന്തളേ നിന്നെ ഓർമ്മവരും.

ശംഖുപുഷ്പത്തിൽ പ്രകൃതി ചാർത്തിക്കൊടുത്ത വരകളും കുറികളും കാണുന്ന ഗാനരചയിതാവായ കവി അതിനെ ശംഖുപുഷ്പത്തിന്റെ കണ്ണെഴുത്തായി കൽപ്പിക്കുന്നു.

ആ കണ്ണെഴുത്തു കാണുമ്പോൾ തന്റെ പ്രിയനായികയെ ഓർമ്മവരുമെന്ന് നായകൻ ചിന്തിക്കുന്നു. ശരത്ക്കാല സന്ധ്യകൾ വെൺമേഘങ്ങൾ ചാർത്തി മറഞ്ഞുപോകുന്നതുകാണുമ്പോൾ അഴിഞ്ഞുലഞ്ഞ മരവുരി ചാർത്തി ലജ്ജാവതിയായി മുഖം കുനിച്ച് ശകുന്തള തന്നെ വേർപിരിഞ്ഞ രംഗം നായകന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിലെത്തി. അത്തരത്തിലുള്ള ശാരദസന്ധ്യകൾ കാണുമ്പോൾ ശകുന്തളയെ ഓർമ്മവരുമെന്നു നായകൻ പറയുന്നു. കവിതയിലെ സൗന്ദര്യാംശങ്ങളുടെ ഒരു നിരതന്നെ കണ്ടെത്താനാവുന്ന സിനിമാഗാനമാണിത്.

ഒരു വട്ടം കൂടിയെന്നോർമ്മകൾ മേയുന്ന
തിരുമുറ്റത്തെത്തുവാൻ മോഹം
തിരുമുറ്റത്തൊരു കോണിൽ
നിൽക്കുന്നൊരാനെല്ലി
മരമൊന്നുലർത്തുവാൻ മോഹം

പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോയിട്ടുള്ള ഏതൊരാളിന്റേയും ജീവിതത്തിൽ ഓടിയെത്തുന്ന ജീവനുള്ള സ്മരണയാണ് വിദ്യാലയസ്മരണ. പാട്ടുകേട്ടു തുടങ്ങുമ്പോൾ തന്നെ ആ സ്മരണ പൂത്താലവുമായി മനസ്സിൽ വന്നു ചേരുന്നു. നിരവധി മറക്കാനാവാത്ത സംഭവങ്ങൾക്കും അനുഭവങ്ങൾക്കും വേദനകൾക്കും വേർപ്പിരിയലുകൾക്കും വേദിയായ വിദ്യാലയം ഒരു പശ്ചാത് വീക്ഷണമായി (Flash back) കൺമുന്നിലൂടെ കടന്നുപോകും. ഈ ഒരു രംഗം നമ്മുടെ മനസ്സിലുണർത്തുന്നത് ഒരു ഗാനത്തിന്റെ ഏതാനും വരികളാണ്. ഈ ഓർമ്മകളുണർത്താൻ പോന്ന ഗാനം യശശ്ശരീരനായ ഒ.എൻ.വി. യുടെ തൂലികയിൽ നിന്നും വാർന്നുവീണതാണ്.

പഴയകാല സിനിമാഗാനങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും കവിതയോടടുത്തു നിൽക്കുകയും കവിതയുടേതായ സവിശേഷതകൾ എടുത്തണിയുകയും ചെയ്തിട്ട് എന്നു സൂചിപ്പിച്ചു എന്നു മാത്രം.

ചിന്തിക്കുന്തോറും പുതുപുതു അർത്ഥങ്ങളിലേക്കും നവംനവങ്ങളായ ആശയങ്ങളിലേയ്ക്കും നമ്മെ കൂട്ടിക്കൊുപോകാൻ സാഹിത്യത്തിന്റെ കൈത്താങ്ങ് ഗാനങ്ങളെ സഹായിക്കുന്നു. സിനിമാഗാനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ തന്നെയാകണം എന്ന വാശിയോ ശാഠ്യമോ ഒന്നും ഇതിനില്ല. കുറഞ്ഞപക്ഷം വെറും വാചകക്കസർത്താകാതെ ഈണത്തിന്റേയും താളത്തിന്റേയുമൊപ്പം ചിന്തിപ്പിക്കുന്നതുകൂടിയായാൽ അതു ശ്രോതാക്കളുടെ മനസ്സിൽ എന്നെന്നും തങ്ങിനിൽക്കും. അല്ലായ്കിൽ ചെവിയിലെത്തി അവിടെക്കിടന്നു വറ്റിപ്പോകുന്നു. കേൾവിക്കാരന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ അതു കടന്നിരിക്കുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ കഥ പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. പാട്ടുപാടേണ്ടതില്ലല്ലോ. അർത്ഥവത്തായ കവിത പദ്യത്തിലും ഗദ്യത്തിലും ഉള്ളതുപോലെ ഗദ്യഗാനം വേണമോ എന്നേ ചോദ്യമുള്ളൂ. ഗാനത്തെ അങ്ങനെയാക്കാൻ ആവില്ലല്ലോ. മഗയത ഇല്ലെങ്കിൽ ഗാനമെവിടെ ?

ഭക്തിഗാനങ്ങളുടെ കഥ

മേൽവിവരിച്ച ഗാനശാഖക്കെല്ലാമിടയിലൂടെ കടന്നുപോന്ന ഒരു ശാഖയാണ് ഭക്തിഗാനങ്ങളുടെ മേഖല. പുരാണ ചലച്ചിത്രങ്ങലിലൂടെയാണ് ഈ ഗാനശാഖ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചത്. സ്തുതികളും സ്തോത്രഗീതങ്ങളും അതിനു മുമ്പ് ഇവിടെയുായിരുന്നു എന്നതും മറക്കുന്നചഷ്ട. രതി യെന്ന സ്ഥായിഭാവത്തിൽ നിന്നാണല്ലോ ഭക്തിയും ശൃംഗാരവും ഉടലെടുക്കുന്നത്. ഈശ്വനോടു തോന്നുന്ന രതിയാണ് ഭക്തി. ആ ഭക്തിഭാവത്തെ അതിന്റെ എല്ലാ രീതിയിലും ഉൾക്കൊിരുന്ന ഗാനങ്ങളായിരുന്നു അന്ന് ഉണ്ടായത്. ചലച്ചിത്ര ഗാനരചയിതാക്കൾ തന്നെയായിരുന്നു അന്നു ഭക്തിഗാനങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നത്. പാടിയതോ ഗാന ലോകത്തെ പാട്ടുകാരും.

എന്നാൽ പിൽക്കാലത്ത് ഇതിലും കള്ളനാണയങ്ങൾ കടന്നുകൂടി. ഭക്തിയുടെ കണികതൊട്ടുതീാത്തവയായിരുന്നു ആ ഗാനശാഖയിൽ ഉായ പാട്ടുകൾ പലതും. ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ അവ ഉായെന്നു പറയുകവയ്യ. ചിലവ നീുനീ അൺസ്റ്റോപ്പായി കടന്നുപോയി. മറ്റൊരുതരം ഗാനങ്ങളാകട്ടെ അച്ഛനും മകളും ചോദ്യം ചോദിച്ച് ഉത്തരം പറയുന്ന രീതിയിലുള്ളവയാണ്. ഇവരുടെ ചോദ്യാത്തര പംക്തി കേട്ടു കഴിയുമ്പോഴേക്ക് ഭക്തന്മാർ തലകറങ്ങി വീണില്ലെങ്കിൽ ഭാഗ്യം. ഇത്തരം ഗാനാഭാസങ്ങളെ ഒഴിവാക്കി ഭക്തിഗാനശാഖയും ശുദ്ധീകരിക്കേിയിരിക്കുന്നു.

പാവപ്പെട്ടവരും ഇടത്തരക്കാരുമായ ജനതയ്ക്കു വിശ്രമവേളകളിൽ വിനോദം പകർന്നിരുന്ന ചലച്ചിത്ര ഗാനങ്ങൾക്ക് അടുത്ത കാലത്തു സംഭവിച്ച മൂല്യത്തകർച്ച ദയനീയമാണ്. ന്യൂജനറേഷൻ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന അടിപൊളിപ്പാട്ടുകൾ പ്രചരിച്ചപ്പോൾ ചില നല്ല പാട്ടുകളോടൊപ്പം പാട്ടിനുായിരിക്കേ സാമാന്യ ഗുണങ്ങൾ പോലും ഇല്ലാത്ത ഇത്തരം പാട്ടുകളും പ്രചരിച്ചു. പാട്ടിന്റെ ഗുണമെല്ലാം അതിന്റെ പാട്ടിനുപോയപ്പോൾ വെറും വാചകക്കസർത്തു മാത്രമായി അവ മാറി. ഈണം പോയി താളമേളങ്ങളുടെ പ്രകമ്പനം മാത്രമായി ഗാനം മാറി. ഈ പാട്ടുകളുടെ ആസ്വാദകരും പുതിയ തലമുറയായപ്പോൾ ചലചിത്രഗാനങ്ങളെ ആരാധിച്ചിരുന്ന പാട്ടു സ്നേഹികൾക്ക് പാട്ടെ ന്ന പേരിൽ പ്രചരിച്ച ഈ കസർത്തുകു നിൽക്കേി വന്നു. ഈ അവസ്ഥയിലും ആശയുടെ കിരണങ്ങൾ നീട്ടിക്കൊ് ശ്രീ റഫീഖ് അഹമ്മദിനെപ്പോലുള്ളവർ ശ്രദ്ധേയമായ പാട്ടുകൾ എഴുതിക്കൊണ്ടുമിരുന്നു. നല്ല പാട്ടുകളുടെ രചനയും ആസ്വാദനവും കുറ്റിയറ്റുപോയിട്ടില്ല എന്നു തെളിയിക്കാൻ ഇതുപകരിക്കുന്നു.

എന്നിരുന്നാലും പൊയ്പോയ മനോഹരമായ പാട്ടുകാലത്തെ തിരിച്ചു പിടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു മേഖലകളിൽ എന്നപോലെ തന്നെ ചലച്ചിത്ര ഗാനശാഖയിലും സംഭവിച്ച ശൈഥില്യത്തെ മാറ്റിയെടുക്കണം. മുൻഗാമികൾ തെളിച്ചിട്ട പാതയിലൂടെ പൂർണ്ണമായിട്ടല്ലെങ്കിലും ഭാഗികമായി കടന്നുചെന്ന് ആ ഗാനങ്ങളുടെ ചാരുത അൽപ്പമെങ്കിലും ആവാഹിക്കുന്ന പുതു ഗാനങ്ങൾ സനിമാഗാനശാഖയിൽ ഉണ്ടാവണം. മലയാളികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നിരിക്കാൻ കഴിയുന്ന രചനകൾ ഗാനലോകത്ത് ഉണ്ടാകണം. എന്നത്തല്ലമ്മാവാ ഞാൻ നന്നാകൂലാ എന്ന വാശി ഉപേക്ഷിച്ച്. പുതിയ പാട്ടെഴുത്തുകാരും സംഗീത സംവിധായകരും മനസ്സിരുത്തി പാട്ടുകൾ നിർമ്മിക്കുമ്പോഴാണ് പാട്ടിന്റെ മനോഹരമായ ഒരു പൂക്കാലം ഇവിടെ വിടരുകയുള്ളൂ. അതായിരിക്കണം ലളിതമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന പാട്ടുകളെ നെഞ്ചേറ്റിലാളിച്ച ഒരു ജനതയ്ക്കു മുന്നിൽ ഇന്നിന്റെ പാട്ടുകാർക്ക് സമ്മാനിക്കുവാനുള്ളത്. ജിമിക്കിക്കമ്മൽ കട്ടുകൊണ്ടു പോകാത്തതും ബ്രാൻഡി കട്ടുകുടിച്ചു തീർക്കാത്തതുമായ നല്ല പാട്ടുകൾക്കായി കാത്തിരിക്കാം.

മഴ

മനസ്സിൻ ഭാവങ്ങൾ
മനോജ്ഞമാകും മഴ
അവളെൻ പ്രിയ സ്നേഹിത...

ആനന്ദ നിമിഷങ്ങളിൽ
എൻ തോളോട് ചേർന്ന്
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചവൾ

ആത്മവേദനയിൽ പിടയുമ്പോഴും
സാന്ത്വനത്തിൻ മന്ത്രം
ചൊല്ലി ശാന്തയായി
അവളെത്തി മഴ

എൻ സുഖദു:ഖങ്ങളിൽ
തുണയായവൾ
ബാല്യത്തിൽ അവളെൻ
കളിക്കൂട്ടുകാരി
എന്നോടൊത്തു കളിച്ചു
തിമിർത്തവൾ

കൗമാര കാലങ്ങളിൽ തണുത്ത
കുളിരിനാൽ എന്നെ തഴുകിയവൾ
പ്രണയമായി എന്നിൽ പെയ്തിറങ്ങി
പല പല പ്രണയഭാവങ്ങൾ
മഴത്തുള്ളികളായ് വന്നണഞ്ഞു

ചിരിക്കുമ്പോൾ കൂടെ ചിരിച്ചവൾ
കരയുമ്പോൾ കൂടെ കരഞ്ഞവൾ
പ്രണയത്തിൽ പ്രണയിനി ആയി
വേദനയിൽ ഒരു കൂട്ടായ് മാറിയോൾ
മഴ അവളെൻ പ്രിയ സ്നേഹിത.

Tintu Mathew W
3rd Sem BA History

എസ്. ജ്യോതിനാഥവാര്യർ
അസിസ്റ്റൻറ് പ്രൊഫസർ
മലയാള ഭാഷ വിഭാഗം

ചേരുന്ന വിദ്യകൾ പഠിപ്പതിനായി

വിദ്യ അർത്ഥിക്കുന്നവൻ വിദ്യാർത്ഥി. ഗുരുവിന്റെ സമീപത്തിൽ വിദ്യ അപേക്ഷിച്ചു ചെല്ലുന്നനവത്രെ വിദ്യാർത്ഥി. വേദോപനിഷത്തുകളുടെ കാലം മുതൽക്കോ അതിനു മുമ്പോ തന്നെ ഭാരതത്തിൽ വിദ്യാദാനവും വിദ്യാസ്വീകരണവും വളരെ ചിട്ടയായി നടന്നുവന്നിരുന്നു. ഗുരുകുലങ്ങളിൽ എത്തി ഗുരുവിനോട് വിദ്യയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഗുരു വിദ്യ അർത്ഥിച്ചു വരുന്നവനെ തന്റെ ശിഷ്യനായി സ്വീകരിക്കുന്നു.അയാളെ സ്വന്തം കുടുംബാംഗത്തെപ്പോലെ കരുതി സ്വന്തം ഗൃഹത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. പഞ്ചമാതാക്കളിൽ ഒരാളായ ഗുരുപത്നിയെ

(ഗുരുപത്നി, രാജപത്നി,
ജ്യേഷ്ഠ പത്നി തഥൈവച;
പത്നിമാതാസ്വമതാച;
പഞ്ചൈതേ മാതരസ്മൃത)

മാതൃസ്ഥാനത്ത് കണ്ട് ഗുരുവിനെ പിതൃതുല്യം കരുതി ഗുരുകുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായി താമസിച്ച് പഠനം തുടങ്ങുന്നു. ഗുരു, ശിഷ്യന്റെ കഴിവും കഴിവുകേടും മനസ്സിലാക്കി വിദ്യ നൽകുന്നു. 'പഞ്ചതന്ത്രം' കഥയിൽ വിഷ്ണുശർമ്മ എന്ന ആചാര്യൻ ശിഷ്യൻമാർ മൂഢബുദ്ധികളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ഉചിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം അവർക്കു കൊടുത്തിരുന്നുവെന്നുകാണാം. പക്ഷികളും മൃഗങ്ങളും മനുഷ്യരും കഥാപാത്രങ്ങളായി വരുന്ന സരോപദേശ കഥകൾ മെനഞ്ഞെടുത്ത് അതിലൂടെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു. കഥകളിലൂടെയുള്ള പഠനം രസകരമായപ്പോൾ,അമരശക്തിയുടെ ദുർബുദ്ധികളായ കുമാരന്മാർ മൂവരും, ഉഗ്രശക്തിയും, വസുശക്തിയും, അനേകശക്തിയും സമർത്ഥന്മാരായി. അവർ നീതിശാസ്ത്രം അഭ്യസിച്ച് മിടുക്കൻമാരായി മാറി. രാജ്യഭരണത്തിന് തക്ക പ്രാവീണ്യമുള്ളവരായി അവരെ മാറ്റൻ വിഷ്ണുശർമ്മയുടെ ശിക്ഷണത്തിനു കഴിഞ്ഞു. പ്രാചീന ഗുരുകുലങ്ങളിലെ വിദ്യാഭ്യാസ രീതിയുടെ മെച്ചങ്ങളിൽ ഒന്ന് ഇതായിരുന്നു.പഴയ കാലത്ത് വിദ്യാർത്ഥിക്ക് ഒരു ലക്ഷണം നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു.

'കാകദൃഷ്ടിർബ്ബകധ്യാനം
ശ്വാനനിദ്രാതഥൈവച
അല്പാഹാരം ജീർണ്ണവസ്ത്രം
ഏതദ്വിദ്യാർത്ഥി ലക്ഷണം.'

കാകദൃഷ്ടിയുള്ളവൻ, ബകത്തെപ്പോലെ ധ്യാനിക്കുന്നവൻ, ശ്വാനനെപ്പോലെ നിദ്രയുള്ളവൻ, അൽപം മാത്രം ആഹരിക്കുന്നവൻ, ജീർണ്ണ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ളവനാണ് വിദ്യാർത്ഥിയെന്നാണ് ലക്ഷണ നിർദ്ദേശത്തിൽ പറയുന്നത്. കാകദൃഷ്ടിയെന്നാൽ കാക്കയുടെ കണ്ണുപോലെ കണ്ണുള്ളവൻ എന്നർത്ഥം. കണ്ണിന്റെ വലിപ്പമല്ല അതിന്റെ പ്രവർത്തനമാണിവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കാക്കയുടെ കണ്ണ് വളരെ ചെറുതാണ്. പക്ഷേ എത്ര ഉയരത്തിൽ പറന്നാലും അതിന്റെ ആഹാരസാധനം താഴെക്കണ്ടാൽ അവൻ താണുപറന്നിറങ്ങും. അത്ര സൂക്ഷ്മദൃക്കാണ് കാക്ക. വളരെ അകലെയുള്ള വസ്തുക്കൾ പോലും കാണത്തക്ക കഴിവ് കാക്കയുടെ കണ്ണിനുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥിയും അതുപോലെ ആയിരിക്കണം. അതായത് സൂക്ഷ്മദൃക്കായിരിക്കണം എന്നത്രേ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥി ചെയ്യുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും ഈ സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടി വ്യാപരിക്കണം എന്നത്രേ ഇങ്ങനെ ഒരു ലക്ഷണ നിർദ്ദേശം കൊണ്ട തത്കർത്താവ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷണം ബകധ്യാനമാണ്. ബകം എന്നാൽ കൊക്ക് (കൊറ്റി) ബകധ്യാനം എന്നാൽ കൊറ്റിയുടെ ധ്യാനം. അതിന്റെ ധ്യാനം പാടത്തിന്റെ വരമ്പിലോ, കുളക്കരയിലോ ആണ്. പഞ്ചേന്ദ്രീയങ്ങളും ഉള്ളിലടക്കി സന്യാസിയെപ്പോലെ കൊറ്റി ധ്യാനത്തിലിരിക്കുന്നത് കാണാത്തവരില്ലല്ലോ. ആ ധ്യാനാവസ്ഥയിലും അതിന്റെ മുന്നിൽ ഒരു മത്സ്യം പിടച്ചാൽ കൊറ്റി കർമ്മനിരതനാവും. ആ മത്സ്യത്തെ ചുണ്ടിൽ കോർത്തെടുക്കുകയായി. തന്നിലൊതുങ്ങിയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ചുറ്റുപാടുകളെക്കുറിച്ച് അതീവ ശ്രദ്ധ വിദ്യാർത്ഥിക്കുണ്ടായിരിക്കണം. പ്രതികരിക്കേണ്ട സന്ദർഭം വരുമ്പോൾ കൃത്യമായി പ്രതികരിക്കണം. ശ്രദ്ധയോടുകൂടി പഠനത്തിൽ നിന്ന് അപ്രതീക്ഷിതമായി കിട്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ കൊത്തിയെടുക്കണം.

ശ്വാനനിദ്രയാണടുത്തത്. ശ്വാനൻ നായയാണ്. നായയുടെ ഉറക്കം പോലെയാകണം വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഉറക്കവും. നായ എത്ര നല്ല ഉറക്കത്തിലാണെങ്കിലും കരിയില അനങ്ങുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാൽ മതി ഞെട്ടിയുണർന്നു പെട്ടെന്ന് കുരയ്ക്കും. ചുറ്റുപാടുമുള്ള ചലനങ്ങളിൽ എപ്പോഴും ശ്രദ്ധയുള്ളവനായിരിക്കും നായ. വിദ്യാർത്ഥിയും ചുറ്റുപാടിലെ ചലനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുകയും തക്കസമയത്ത് പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യണം. നായയുടെ കർത്തവ്യം യജമാനന്റെ വീടു കാക്കുകയാണ്. വിദ്യാർത്ഥിയുടെ കർത്തവ്യം പഠിക്കുകയാണ്. സ്വന്തം കർത്തവ്യബോധം മറക്കാത്തവനാകണം വിദ്യാർത്ഥി.ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും പഠിക്കുക എന്ന തന്റെ കർത്തവ്യം മറക്കരുത്. ഉറക്കത്തിൽ വിളിച്ചു ചോദിച്ചാലും പറയണമെന്നു കുട്ടികളോടു ചിലർ പറയാറില്ലേ. ഉറക്കത്തിൽ കൂടി പഠനകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധ വേണമെന്നർത്ഥം.

വിദ്യാർത്ഥി അൽപ്പാഹാരി ആകണമെന്നു വിധിച്ചിരുന്നു. കാരണം മറ്റൊന്നുമല്ല. ഉണ്ടുനിറഞ്ഞവന് ഉടനുറക്കം വരും. വയറു നിറയെ ആഹാരം കഴിച്ചാൽ ഉറക്കം ആദ്യം പഠനം പിന്നീട് എന്നതാകും സ്ഥിതി. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാളിന് പഠനത്തിൽ താൽപര്യം വളരെ കുറയും. ഒരു നേരമുണ്ണുന്നവൻ യോഗി, രണ്ടുനേരമുണ്ണുന്നവൻ ഭോഗി, മൂന്നുനേരമുണ്ണുന്നവൻ രോഗി, നാലുനേരമായാൽ ദ്രോഹി എന്നത്രേ പഴമക്കാർ പറയുക. വിദ്യാർത്ഥി ആഹാരകാര്യത്തിൽ യോഗിയെപ്പോലെ ആകണം. വേണ്ടിവന്നാൽ ഭോഗി. അതിനപ്പുറം പോകരുത്. ജീർമണ്ണ വസ്ത്രം ധരിക്കുന്നവനാകണം വിദ്യാർത്ഥിയെന്നു പറഞ്ഞാണ് ലക്ഷണ വിവരണം അവസാനിക്കുന്നത്.

ജീർണ്ണ വസ്ത്രമെന്നുപറയുമ്പോൾ നാറിയതും കീറിയതുമാകണം എന്നൊന്നും അർത്ഥമില്ല. വളരെയധികം പളപളപ്പുള്ള തിളങ്ങുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചവനാകരുത് വിദ്യാർത്ഥി എന്നേ അർത്ഥമുള്ളൂ. വൃത്തിയുള്ളതും സാമാന്യം നല്ലതുമായ വസ്ത്രങ്ങളായിരിക്കണം ധരിക്കുന്നത്. തിളങ്ങുന്ന വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു വന്നാൽ ശ്രദ്ധ പഠനത്തിലായിരിക്കില്ല, വസ്ത്രത്തിലായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് ഇന്ന് സ്കൂളുകളിൽ എല്ലാവരിലും വസ്ത്രധാരണത്തിൽ തുല്യത നിലനിർത്താനുതകുന്ന യൂണിഫോം സമ്പ്രദായം ഏർപ്പെടുത്തിയത്. മേൽവിവരിച്ച സംഗതികൾ ഒരു കാലത്ത് ഭാരതത്തിൽ നടന്നുവന്നിരുന്ന ചിട്ടയായ ഒരു വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നവയാണ്. പുതുതലമുറ ഇന്ന് വിദ്യാഭ്യാസ കാര്യത്തിൽ കാണിക്കുന്ന താത്പര്യം എത്രമാത്രമാണെന്ന് ഒരു ആത്മപരിശോധന നടത്തണം. ഇന്ന് വിദ്യാർത്ഥികളിൽ പലരും സൂക്ഷ്മദൃക്കല്ലാതായി

പഠനത്തിലുള്ള ധ്യാനവും ശ്രദ്ധയും ഇന്നില്ല. കർത്തവ്യബോധം കുറഞ്ഞു. അമിതാഹാരത്തിനും ഫാസ്റ്റ് ഫുഡ്ഡിനും അടിമകളായി മാറി. വസ്ത്രധാരണത്തിൽ വന്ന മാറ്റം പറയാതിരിക്കുകയാണ് ഭേദം. യൂണിഫോം സമ്പ്രദായം നിലവിലുള്ളിടത്ത് കുറച്ചെങ്കിലും വസ്ത്രം അലങ്കാര വസ്തുവെന്ന നിലവിട്ട് അവശ്യവസ്തുവായി. ഈ മാറ്റങ്ങൾ കൊണ്ട് സ്വന്തം ഉത്തരവാദിത്തം മറക്കുന്ന ഒരു തലമുറയായി ഇന്ന് കുട്ടികൾ മാറുന്നു.

വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് ഗാന്ധിജി നൽകിയ നിർവചനം സൂചിപ്പിക്കാം. കുട്ടിയിലും മുതിർന്നവരിലുമുള്ള ആത്മീയവും മാനസികവും ഭൗതികവുമായ ഉത്തമാംശങ്ങളുടെ ആവിഷ്ക്കാരമാണ് വിദ്യാഭ്യാസം. എന്നാൽ ഈ ഉത്തമാംശങ്ങൾ ആവിഷ്കരിക്കേണ്ടതിന് പകരം പലവിധത്തിലുള്ള ദുർവാസനകളിലേക്ക് കുട്ടികൾ നടന്നുപോയാൽ വിദ്യാഭ്യാസം ലക്ഷ്യം തെറ്റിയ അവസ്ഥയിലെത്തും. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തു നിലനിന്നിരുന്ന ഊഷ്മളമായ ബന്ധങ്ങൾ പലതും നഷ്ടമായി. സഹപാഠി സ്നേഹം, ഗുരു-ശിഷ്യ ബന്ധം തുടങ്ങിയയൊക്കെ വാക്കിൽ മാത്രമായി. വിദ്യാലയത്തിൽ പോകുന്നതു പലർക്കും 'ഫാഷനാ'യി മാറി. അവിടെ നിന്നു നേടേണ്ട കാര്യങ്ങൾ നേടാതെ ഒഴിഞ്ഞ മനസ്സുമായി മിക്കവരും പുറത്തേയ്ക്ക് പോരുന്ന അവസ്ഥയിൽ എത്തി.

'ചേരുന്ന വിദ്യകൾ പഠിപ്പതിനായ് തുടർന്നാൽ
ആറുണ്ടു ദോഷമകലെ കളയേണ്ടതായി
ദൂരാൽ ഭയം, ദുരഭിമാന,മുറക്ക,മേറ്റം
നാരീലയം, മടി മനസ്സിലസാധ്യചിന്ത'

എന്ന് വിദ്യാഭ്യാസത്തിനിറങ്ങുന്നവർ ഉപേക്ഷിക്കേതായ ചില ദുർവാസനകൾ സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ആറു വാസനകളാണ് ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തേയും ഭരിക്കുന്നത്. ഇതു കാണുമ്പോൾ സമൂഹം വലിയ ആശങ്കയിലേക്ക് നീങ്ങുന്നു. ആശങ്കയിൽ എന്തോ ഉണ്ടെന്നു നമുക്കു കാണാം.

കാലികമായ മാറ്റങ്ങൾ ഏതു രംഗത്തും വേണ്ടതാണ്. പക്ഷേ കുളിപ്പിച്ച് കുളിപ്പിച്ച് കുഞ്ഞിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ എത്തരുതെന്നുമാത്രം . ഇതിനാദ്യം വേണ്ടത് കുട്ടികളെ കർമ്മനിരതരും കർത്തവ്യബോധമുള്ളവരുമാക്കുക എന്നതാണ്. അതിനുള്ള ശ്രമം കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തുടങ്ങണം. വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യുന്നത് സ്വന്തം ഭാവി കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണെന്ന ചിന്ത ഇളം പ്രായത്തിൽ തന്നെ കുട്ടികളിൽ ഉടലെടുക്കണം. ഇന്നത്തെ വിദ്യാർത്ഥി കുറഞ്ഞത് മൂന്നു ഭാഷകൾ പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലർ നാലും. ഈ ഭാഷാപഠനം എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നവർ അറിയണം. മറ്റുള്ളവരുമായി ആശയ വിനിമയം നടത്തുന്നതിനും നല്ല ബന്ധം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും ഭാഷവേണം. അതിന് നല്ല ഭാഷ ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയണം. ഈ വസ്തുത ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ കുട്ടി തനിയെ ഭാഷവശമാക്കിക്കൊള്ളും. ഗണിതം പഠിക്കുന്നത് കുറഞ്ഞപക്ഷം താൻ ജോലിയെന്തെങ്കിലും ചെയ്താൽ അതിന്റെ കൂലി കണക്കു കൂട്ടി വാങ്ങാനെങ്കിലും വേണ്ടിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കണം. ചുരുക്കത്തിൽ ഭാഷാപഠനമായാലും ശാസ്ത്ര പഠനമായാലും ഗണിത പഠനമായാലും ചിട്ടയായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനും സമൂഹത്തിൽ മാന്യത സമ്പാദിക്കുന്നതിനും ഒക്കെയാണെന്ന ബോധം ചെറുതിലേ വളർന്നു വരുമ്പോൾ കുട്ടി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുകയും തനിക്കു വേണ്ടി അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യും. അത്തരത്തിൽ ഒരു തലമുറയെ വാർത്തെടുക്കുകയാകണം വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ ലക്ഷ്യം.

ഒരു ചെറിയ കഥ കൂടി സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ വിചിന്തനം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കാം. ഒരിക്കൽ രണ്ടുപേർ വഴിയാത്രയ്ക്കുപോയി.

ഭാണ്ഡവും പാളപ്പൊതിയിൽ ചോറും ആവശ്യത്തിനു വെള്ളവുമൊക്കെ കരുതി യാത്ര തിരിച്ചു. നേരം ഉച്ചയോടടുത്തപ്പോൾ ഒരു പുഴയോരത്തെത്തി. അവിടെയിരുന്നു വിശ്രമിക്കുവാനും ഊണു കഴിക്കുവാനും തീരുമാനിച്ചു. രണ്ടുപേരും പുഴയിലിറങ്ങി കൈകാൽ മുഖം കഴുകി ഉണ്ണാനിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് അവിടെ ഒരെഴുത്തുപലക ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടത്. അതിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 'ഇവിടുത്തെ മണ്ണ് വാരിയവനും കരയും വാരാത്തവനും കരയും.' രണ്ടുപേരും കൂടിയാലോചിച്ച് ഒരു തീരുമാനത്തിലെത്തി. ഒരാൾ വാരാനും മറ്റേയാൽ വാരാതിരിക്കാനും. രണ്ടായാലും കരയും. അപ്പോൾ അതാണു നല്ലത്. ഒന്നാമൻ മണ്ണുവാരി നോക്കിയപ്പോൾ കൈനിറയെ രത്നങ്ങൾ. കൂടുതൽ വരാൻ കഴിയാത്തതോർത്ത് അയാൾ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. രണ്ടാമനാകട്ടെ ഒട്ടും വരാൻ കഴിയാത്തതോർത്തും കരഞ്ഞു. ഇവിടെ മുത്ത് (പുഴക്കരയിലെ മണ്ണ്) വിദ്യാഭ്യാസമാണ്. അതുവാരാൻ അവസരം കിട്ടുമ്പോൾ പരമാവധി വാരിയെടുക്കണം. ഇല്ലെങ്കിൽ പിന്നീടുവാരാൻ കഴിയാത്തതോർത്ത് കരയേണ്ടിവരും. ഒട്ടും വാരിയെടുക്കാൻ കഴിയാത്തവനും (അൽപംപോലും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാത്തവൻ) പിന്നീട് അതോർത്ത് ദുഃഖിക്കും. കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങൾ പാഴാക്കിക്കളയാതെ പരമാവധി വിദ്യാഭ്യാസം നേടി ജീവിതത്തെ ശ്രേയസ്സാർന്ന മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ മന്നോട്ടു നയിക്കുന്നവനാണ് ബുദ്ധിമാൻ. ആ ബുദ്ധിമാന്റെ പാതയായിരിക്കണം നമ്മുടെ മാർഗ്ഗവും ആത്യന്തിക ലക്ഷ്യവും.

നാം
ആകാശത്തിനും കടലിനും
ഭൂമിക്കും അതിർത്തിവെച്ചു

മതിലുകൾക്കപ്പുറം നിന്ന്
വാളുകൾ മൂർച്ച കൂട്ടുന്നു
തോക്കുകൾ മിനുങ്ങുന്നു

പരസ്പരം വെട്ടിവീഴ്ത്തിയിട്ടും
പകയുടെ ചരിത്രം
പറയുന്നു

വെറുക്കപ്പെട്ടവരെന്നു
മുദ്രക്കുത്തി യുദ്ധത്തിന്റെ
കൊടിനാട്ടും

വീറും വാശിയിൽ
ഒരുപാടു ജീവിതം
യുദ്ധഭൂമിയിൽ കൊഴിയുന്നു

അനാഥരായവരുടെ
ഏങ്ങലുകൾ ചുറ്റും തളംകെട്ടി നിൽപ്പു

വിശന്നു കരയുന്ന
കുരുന്നുകളുമായി
പാലായനം ചെയ്യാൻ
വിധിക്കപ്പെട്ടവർ

അതിർത്തികൾ നാം കെട്ടി
പരസ്പരം കലഹിക്കുമ്പോൾ

വിജയത്തിലേറെ
നഷ്ടമാവുന്നത്
ഒന്നുമറിയാത്ത കുറെ പച്ച
മനുഷ്യരുടെ ദയനീയതയാണ്

കലഹമൊരു പരിഹാരമല്ല
മറിച്ച് അതിർത്തികൾ
സ്നേഹത്തിന്റെ കൊടുക്കൽ
വാങ്ങലുകളാവണം

നിരഞ്ജന കെ.
(BA Economics)

അതിർത്തികൾ കലഹിക്കുമ്പോൾ....

Vanessa Beatrice Isaacs
Asst. Professor
Department of Psychology

എന്റെ കലാലയം

'കലാലയം' എത്ര പറഞ്ഞാലും എത്ര ഓർത്താലും മടുക്കാത്ത ഒന്ന്, ഈ വാക്കിൻറെ അർത്ഥം പോലും ഇന്നേവരെ ഒരാൾക്കും വർണ്ണിച്ചു തീർക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് സത്യം. കലാലയം അതൊരു വികാരം തന്നെയാണ് ഓരോ മനുഷ്യനും നിലക്കാത്ത മഴപോലെ അതിൻറെ ഓർമ്മകൾ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ കോരിച്ചൊരിഞ്ഞു കൊണ്ടേയിരിക്കും . ഓരോ വ്യക്തികൾക്കും അവരുടെ കലാലയത്തെ പറ്റി ഒരു കഥ പറയാനുണ്ടാകും. എനിക്കുമുണ്ട് നിങ്ങളോട് ഒരു കൊച്ചു കഥ പറയാൻ. നിങ്ങളെല്ലാവരും ജീവിതത്തിൽ ഒരിക്കലെങ്കിലും അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള, അല്ലെങ്കിൽ അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങള ക്കുറിച്ചായിരിക്കാം അത് കുറച്ചുകാലം പുറകോട്ട് സഞ്ചരിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു വെങ്കിൽ, ഞാനെൻറെ കലാലയ ജീവിതം തിരിച്ചെടുക്കുമായിരുന്നു അതാണ് ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സുന്ദരമായ കാലഘട്ടം ശരിക്കും "ജീവിതം" എന്ന വാക്കിന് അർത്ഥം കണ്ടുപിടിച്ചത് കലാലയത്തിലൂടെ ആയിരുന്നു. അവിടെനിന്ന് പഠിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളത് ഒന്നും തന്നെ ഒരു ബുക്കുകളിലൂടെയും വായിച്ചാൽ കിട്ടാത്ത ഒന്നായിരുന്നു. ഒരുപാട് നല്ല സുഹൃത്തുക്കൾ, അവരുമായി സൗഹൃദം പങ്കിട്ട് പാറിപ്പറന്ന് നടന്ന കാലഘട്ടം, ബെല്ലടിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ ക്ലാസ് റൂമുകളിലേക്ക് ഓടിയെത്താൻ ഉള്ള വെമ്പൽ,ഉച്ചയ്ക്ക് എല്ലാവരുടെയും ചോറ്റു പാത്രത്തിൽ കയ്യിട്ടുവാരി അതാസ്വദിച്ച് കഴിച്ച നാളുകൾ. ബോറടിപ്പിക്കുന്ന ക്ലാസുകളിൽ മനസ്സിനെ സ്വപ്നലോകത്തേക്ക് അയച്ച് അവിടെ ആസ്വദിച്ച് പാറിപ്പറന്ന നാളുകൾ, കാന്റീനിൽ ചെന്ന് ഇഷ്ടപ്പെട്ട സ്നാക്സ് വാങ്ങിച്ചിട്ട് ബാഗിന്റെ ഉള്ളിൽ ചില്ലറ പൈസയ്ക്ക് വേണ്ടി സുഹൃത്തുക്കൾ എല്ലാവരും തപ്പി കളിച്ച കളി, അവസാനം ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞ് നമുക്ക് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നിരുന്ന് ഒരുപാട് ചിരിച്ച സമയങ്ങൾ, ഒന്നോർത്താൽ നമുക്ക് ഒട്ടും പരിചിതമല്ലാത്ത കോളേജിലെ പല മുഖങ്ങ ളയും നമ്മൾ പരിചയപ്പെട്ടത് പോലും ആ സമയങ്ങളിലായിരുന്നു.

അതുപോലെതന്നെ കലാലയം എന്നു പറയുമ്പോൾ ചിലപ്പോ പെട്ടെന്ന് നമ്മുടെ മനസ്സിലേക്ക് ഓടിയെത്തുന്നത് നമ്മുടെ കലാലയത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങൾ ആയിരിക്കും. നമ്മൾ അറിയാതെ നമ്മളെ ഒരുപാട് സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ആ സ്ഥലം നമുക്ക് ഒരുപാട് ഓർമ്മകൾ സമ്മാനിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഇന്നും അവിടെ പോയിരിക്കുമ്പോൾ ഓരോ നിമിഷങ്ങളും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ മിന്നി മാഞ്ഞു പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കും. നാളെ നിങ്ങൾ എന്തായി തീരും എന്ന സ്വപ്നം നെയ്തെടുത്തത് അവിടെ നിന്നായിരിക്കും. നിങ്ങടെ സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ചിറകുമുളക്കാൻ തുടങ്ങിയത് അവിടെ നിന്നായിരിക്കും ഒരുപാട് മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ ക്ലാസ് മുറികളിൽ ചെന്നെത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾ

സത്യം പറഞ്ഞാൽ ഒരുപാട് ജീവിതങ്ങൾ നമ്മൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാവുക നമ്മുടെ കലാലയത്തിൽ വച്ചിട്ടായിരിക്കും. നമ്മളിലുള്ള പല കഴിവുകളും കണ്ടുപിടിച്ചത് പോലും ക്യാമ്പസുകളിൽ നിന്നായിരിക്കും. പലരുടെയും നിർബന്ധപ്രകാരം നമ്മൾ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള ആ കഴിവുകൾ എല്ലാം പിന്നീട് നമുക്ക് മുതൽക്കൂട്ടായി മാറിയവയായിരിക്കാം. ക്യാമ്പസിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ മൂന്നുവർഷം അതല്ലെങ്കിൽ ആ രണ്ടു വർഷം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്നും സാന്നിധ്യമായിരുന്ന ഒരുപാട് വ്യക്തികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്യാമ്പസ് ഗേറ്റ് കാവൽ നിൽക്കുന്ന സെക്യൂരിറ്റി ചേട്ടന്മാർ മുതൽ നമുക്ക് കാന്റീനിൽ ഭക്ഷണം വിളമ്പിത്തരുന്ന, ക്യാമ്പസ് ക്ലീൻ ചെയ്യുന്ന, ഓഫീസിലും സ്റ്റോറിലും ഉണ്ടാകുന്ന ചേട്ടന്മാരും ചേച്ചിമാരും ഇതിനേക്കാളൊക്കെ ഉപരി എന്തിനും സപ്പോർട്ട് ആയി നിൽക്കുന്ന കുറച്ചു നല്ല അധ്യാപകരും. ഇവരൊക്കെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൻറെ വലി യൊരു ഭാഗം തന്നെയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ ഈ ക്യാമ്പസ് വിട്ടു പോയാലും എത്രയെത്ര കുട്ടികൾ പുതുതായി പഠിക്കാൻ വന്നാലും ഇവരുടെ എല്ലാം മനസ്സിൽ നിങ്ങളുടെ മുഖം എന്നും ഉണ്ടാകും

നമ്മുടെ കോളേജിൽ നമുക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു ദിവസം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നമ്മുടെ ലാസ്റ്റ് ഡേ ആയിരിക്കും, കോളേജിന്റെ പടികൾ ഇറങ്ങുന്ന ആ ദിവസം. അന്ന് നമ്മുടെ തൊ ണ്ടയ്ക്ക് ഭയങ്കര കനം ആയിരിക്കും എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ബുദ്ധിമുട്ട്, ദാഹവും വിശപ്പും ഒന്നും തോന്നാത്ത ഒരു ദിവസം അന്നേദിവസം എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അറിയില്ല പെട്ടെന്ന് കണ്ണുകളും നിറഞ്ഞു പോകും അതേപോലെ അന്ന് നമ്മുടെ വാച്ചിലെ സൂചികൾ ഓടി പോകുന്നത ായിട്ട് തോന്നും. പ്പറ്റി പഴയതായി മാറിയ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരുമായി ഒരിക്കൽ കൂടി നിങ്ങൾ ഒത്തുേ ചരണം. സൗഹൃദങ്ങളും പിണക്കങ്ങളും പ്രണയങ്ങളും ആ പഴയ ക്ലാസ് മുറികളിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് വീണ്ടും ഓർത്തെടുക്കണം,അന്ന് കാലം നിങ്ങളിൽ

വീണ്ടും ആ പഴയ വിദ്യാർത്ഥികളായി മാറുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ കാണാൻ സാധിക്കും. തിരികെ മടങ്ങുമ്പോൾ മനസ്സിന്റെ ഏതോ ഒരു കോണിൽ ചെറിയ ഒരു വിങ്ങലോട് കൂടി യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങേണ്ടിവരും അതൊരിക്കലും എന്നെന്നേക്കുമായിട്ടുള്ള യാത്ര പറച്ചിൽ അല്ല വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടും എന്ന ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ കൂടിയാകണം.

ക്യാമ്പസിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആ മൂന്നുവർഷം അതല്ലെങ്കിൽ ആ രണ്ടു വർഷം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എന്നും സാന്നിധ്യമായിരുന്ന ഒരുപാട് വ്യക്തികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ക്യാമ്പസ് ഗേറ്റ് കാവൽ നിൽക്കുന്ന സെക്യൂ രിറ്റി ചേട്ടന്മാർ മുതൽ നമുക്ക് കാന്റീനിൽ ഭക്ഷണം വിളമ്പിത്തരുന്ന, ക്യാമ്പസ് ക്ലീൻ ചെയ്യുന്ന, ഓഫീസിലും സ്റ്റോറിലും ഉണ്ടാകുന്ന ചേട്ടന്മാരും ചേച്ചിമാരും, ഇതിനേക്കാളൊക്കെ ഉപരി എന്തിനും സപ്പോർട്ട് ആയി നിൽക്കുന്ന കുറച്ചു നല്ല അധ്യാപകരും. ഇവരൊക്കെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൻറെ വലിയൊരു ഭാഗം തന്നെയായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ഈ ക്യാമ്പസ് വിട്ടു പോയാലും എത്രയെത്ര കുട്ടികൾ പുതുതായി പഠിക്കാൻ വന്നാലും ഇവരുടെ എല്ലാം മനസ്സിൽ നിങ്ങളുടെ മുഖം എന്നും ഉണ്ടാകും. നമ്മുടെ കോളേജിൽ നമുക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഒരു ദിവസം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നമ്മുടെ ലാസ്റ്റ് ഡേ ആയിരിക്കും. കോളേ ജിന്റെ പടികൾ ഇറങ്ങുന്ന ആ ദിവസം. അന്ന് നമ്മുടെ തൊണ്ടയ്ക്ക് ഭയങ്കര കനം ആയിരിക്കും. എന്തെന്നില്ലാത്ത ഒരു ബുദ്ധിമുട്ട്. ദാഹവും വിശപ്പും ഒന്നും തോ ന്നാത്ത ഒരു ദിവസം. അന്നേദിവസം എന്തു കൊണ്ടാണെന്ന് അറിയില്ല പെട്ടെന്ന് കണ്ണുകളും നിറഞ്ഞു പോകും. അതേപോലെ അന്ന് നമ്മുടെ വാച്ചിലെ സൂചികൾ ഓടി പോകുന്നതായിട്ട് തോ ന്നും.കുറച്ചു വർഷങ്ങൾ കഴിയുമ്പോൾ

പറയാനുണ്ടാകും നിങ്ങളുടെ സ്വന്തമായിരുന്ന, അതല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നിങ്ങൾ ആക്കി മാറ്റിയ, നിങ്ങളുടെ കലാലയത്തിനെപ്പറ്റി. പഴയതായി മാറിയ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടുകാരുമായി ഒരിക്കൽ കൂടി നിങ്ങൾ ഒത്തുചേരണം. സൗഹൃദങ്ങളും പിണക്കങ്ങളും പ്രണയങ്ങളും ആ പഴയ ക്ലാസ് മുറികളിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ട് വീണ്ടും ഓർത്തെടുക്കണം. അന്ന് കാലം നിങ്ങളിൽ ഒരുപാട് മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ആ ക്ലാസ് മുറികളിൽ ചെന്നെത്തുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വീണ്ടും ആ പഴയ വിദ്യാർത്ഥികളായി മാറുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് തന്നെ കാണാൻ സാധിക്കും. തിരികെ മടങ്ങുമ്പോൾ മനസ്സിന്റെ ഏതോ ഒരു കോണിൽ ചെറിയ ഒരു വിങ്ങലോട് കൂടി യാത്ര പറഞ്ഞിറങ്ങേണ്ടിവരും. അതൊരിക്കലും എന്നെന്നേക്കുമായിട്ടുള്ള യാത്ര പറച്ചിൽ അല്ല വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടും എന്ന ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ കൂടിയാകണം.

ഓർമ്മകൾ!!

AJMAL HASHIR
(Commerce Alumnus)

" ഒരിക്കൽ കൂടി
എന്നെയൊന്നു വീണ്ടെടുക്കാൻ മാത്രം."

ഇനിയുമെത്ര കാലങ്ങൾ വന്നു പോയാലും ഈ കാലയളവിൽ എനിക്ക് ഇത്രയും അഭിനിവേശം തോന്നിയ മറ്റൊന്നില്ല. ഒന്നിന്റെയും അസാന്നിദ്ധ്യം എന്നെ ഇത്രമേൽ തളർത്തിയിട്ടില്ല. ഒരു ഓർമകളും എന്നെ ഇത്രമേൽ ആഴത്തിൽ വേട്ടയാടിയിട്ടില്ല. ഇന്ന് നമ്മൾ പിരിയുകയാണ്. ആത്മ ബന്ധത്തിൽ പെയ്തിറങ്ങിയ സൗഹൃദങ്ങളിൽ നിന്നും പടിയിറങ്ങമ്പോൾ ആ നല്ല നാളുകളിൽ നമ്മൾ അനുഭവിച്ച അപൂർവ നിമിഷങ്ങൾ എല്ലാം ഇവിടെ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ്.

ക്യാമ്പസ് ഇന്ന് വിജനമാണ്. സൗഹൃദത്തിന്റെ കോലാഹലങ്ങളും പ്രണയത്തിന്റെ കൗമാര സ്വപ്നങ്ങളും ഒന്നും ഇന്നില്ല. നിശബ്ദ വരാന്തയിൽ നിന്നും ഇടറിയ സ്വരങ്ങൾ മാത്രമേ കാതിൽ കേൾക്കുന്നുള്ളു. നീണ്ട വരാന്തകൾക്ക് എന്തോ നീളം കുറഞ്ഞ പോലെ. ഇനി ഈ വരാന്തകൾ മറ്റുള്ളവർക്കായി വഴി മാറിയിരിക്കുന്നു. ഋതുക്കൾ പലതും വന്ന് പോയി. എങ്കിലും നിന്നിലെ ഓർമകൾക്ക് എന്നിൽ അവസാനമില്ല.

പലർക്കും പലതാണ് ഈ ക്യാമ്പസ്. കൂടെ പിറപ്പുകളെ പോലെ സൗഹൃദം കണ്ടെത്തിയവർ, പ്രണയത്തെ കണ്ടെത്തിയവർ, കലയെ കണ്ടെത്തിയവർ, സർവോപരി തങ്ങളെ തന്നെ കണ്ടെത്തിയവർ. രൂപവും ഭാവവും എത്ര മാറിയാലും നീ എന്നും എന്നിലെ വിസ്മയമായി നിലകൊള്ളുക.

ഈ ക്യാമ്പസ് എനിക്കൊരു വൈകാരികമായ ഇടമാണ്. ഇടക്കിടെ ഇവിടെ ഒന്ന് വരണം. ഒറ്റക്ക് നടക്കണം. ലോകത്തിന്റെ ഏത് കോണിൽ ആണെങ്കിലും ഒരിക്കൽ കൂടി വരണം എന്റെ ഓർമകൾ തീറെഴുതി കൊടുത്ത ഇവിടേക്ക്. ഓർമകൾ എരിഞ്ഞ് അടങ്ങിയാലും ഇടവേളകൾ തെറ്റാതെ എനിക്ക് ഈ ക്യാംപസിൽ തിരിച്ച് എത്തണം. ഒരിക്കൽ കൂടി എന്നെയൊന്നു വീണ്ടെടുക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രം.

ഇരുപത്തൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഇതിഹാസം

ക്രിസ്ത്യാനോ റൊണാൾഡോ സ്നേഹിക്കുവാനും നെഞ്ചോട് ചേർത്തു പിടിക്കുവാനും ആരാധിക്കുവാനും ഒട്ടനവധി കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഷൈജു ദാമോദരന്റെ കമന്ററി കേട്ട് കോരിത്തരിച്ചു കൊണ്ട് ഫേസ്ബുക്കിലും വാട്സ്ആപ്പിലും ഒക്കെ തള്ളിമറിക്കുന്നു ക്ലീഷേ ആരാധകർ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പരിഹാസങ്ങൾ ഒന്നും ഇവിടെ വിലപ്പോകില്ല. കാരണം ഈ 36-ാം വയസ്സിലും 'You love makes me strong, Your hate makes me unstoppable ആവർത്തിക്കുന്ന ഇതിഹാസ താരത്തെ ചേർത്തുപിടിച്ച ആരാധകരെ താഴ്ത്തികെട്ടുവാൻ വിരോധം നിങ്ങൾക്കുണ്ടാവില്ല. വലിയ ഡയലോഗ്സ് ഒക്കെ പറഞ്ഞ് നാവുകൊണ്ട് ആളുകളെ മോട്ടിവേറ്റ് ചെയ്യാൻ ആർക്കും കഴിയും. പക്ഷേ ഏതൊരു സാധാരണക്കാരനും വിജയം നേടിയെടുക്കാൻ സാധിക്കും എന്ന് സ്വന്തം ജീവിതം കൊണ്ട് ചെയ്തു കാണിക്കുന്നവരാണ് റിയൽ ലൈഫിലെ അൾട്ടിമേറ്റ് കാണുന്ന വൺ ഓഫ് ദി മോസ്റ്റ് ഇംപോർട്ടന്റ് സെലിബ്രിറ്റികളിൽ ഒരാളാണ് ക്രിസ്ത്യാനോ റൊണാൾഡോ. ദാരിദ്രം കാരണം ഇനി ഒരു കുട്ടിയെ കൂടി വളർത്താൻ സാധിക്കില്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്ന്+ തന്നെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ച അമ്മക്ക് തെറ്റി. വർഷങ്ങൾക്ക് ഇപ്പുറം ഫുട്ബോൾ രാജാക്കൻമാരിൽ ഒരാളായും CR7എന്ന ബ്രാന്റിന്റെ ഉടമയായും ക്രിസ്റ്റി അറിയപ്പെടുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് അമിതവേഗത്തിൽ തുടിക്കുന്ന ഹൃദയം നിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കു മുമ്പിലും വിലങ്ങുതടി ആകും എന്ന് ശാസ്ത്രലോകം വിധിയെഴുതിയതും മദീരയിലെ ദരിദ്രനായിരുന്ന പഴയ തോട്ടക്കാരൻ പിതാവിനെയും പാചകക്കാരി അമ്മയുടേയും മകൻ തന്റെ മെലിഞ്ഞുണങ്ങിയശരീരവും പേറി ഓടി തുടങ്ങുമ്പോൾ അന്നത്തെ നിമിഷം അവനെ സഹതാപത്തോടെയും പരിഹാസത്തോടെയും നോക്കിയവർ ഒരിക്കൽ പോലും ചിന്തിച്ചു കാണില്ല വർഷങ്ങൾക്കിപ്പുറം ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളും അത്യത്ഭുതത്തോടെ അല്ലെങ്കിൽ അതിശയത്തോടെ നോക്കിക്കാണുന്ന മാറുമെന്ന്. ജീവിതം അങ്ങനെയാണ്. മദ്യപാനത്തിന്റെ ദുരിതങ്ങൾ അറിയാവുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ക്രിസ്റ്റി ജീവിതത്തിൽ ഇതുവരെ മദ്യപാനമോ പുകവലിയോ രുചിച്ചിട്ടില്ല. കഷ്ടപ്പാടുകളിലൂടെയും കഠിനാധ്വാനത്തിലൂടെയും ജീവിതം മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ ഒരിക്കലും അവന്റെ ലൈഫ് അങ്ങ് ടോപ്പ് മോസ്റ്റ് ലെവലിൽ എക്സ്പ്ലോർ ചെയ്യും എന്നതിന് പരിപൂർണ്ണ ഉദാഹരണമാണ് ക്രിസ്ത്യാനോ റൊണാൾഡോ. അവന്റെ അതിമനോഹരമായ ശരീരത്തിൽ ഇതുവരെ പച്ചുകുത്താത്തതിന്റെ കാരണം പതിവായി രക്തദാനം ചെയ്യുമ്പോൾ ഇൻഫെക്ഷൻ ഉണ്ടാകുമോ എന്ന് ഭയന്നിട്ടാണ്. പോരായ്മകൾ ഇല്ലാതെ ഒരു മനുഷ്യനും ഇല്ല. എല്ലാവർക്കും പോരായ്മകൾ ഉണ്ട്. പക്ഷേ ഈ പ്രായത്തിലും പ്രായമൊക്കെ പേപ്പറിൽ അല്ലേ അളിയാ എന്നുള്ള സ്റ്റൈലിൽ തന്റെ പ്രവണതകളെ നിലക്കാത്ത കഠിനാദ്ധ്വാനം കൊണ്ട് ഇല്ലാതാക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന റൊണാൾഡോ എന്നും നെക്സറ്റ് ലെവലാണ്.അദ്ദേഹം ചെയ്തചാരിറ്റികളുടെ എണ്ണം എടുത്തു പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ഒന്നും തീരില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതം നമ്മെ പലതും പഠിപ്പിക്കുന്നു. സ്വപ്നങ്ങൾ പറയാനുള്ളതല്ല ചെയ്തു കാണിക്കാനുള്ളതാണ് എന്നു പറഞ്ഞ ക്രിസ്ത്യാനോ എപ്പോഴേ അത് തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്റ്റിയും ലിയോയയും ഒക്കെ കളിക്കുന്ന ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ നമുക്ക് ജനിക്കാൻ പറ്റിയത് ജീവിതത്തിൽ കിട്ടിയ ഏറ്റവും വലിയ ഭാഗ്യമായി കണക്കാക്കാം. മൈതാനത്ത് തന്റെ മാന്ത്രിക ബൂട്ട് കൊണ്ട് ഇനിയും വിസ്മയങ്ങൾ തീർക്കാൻ അവർക്ക് സാധിക്കട്ടെ.

Lukmanul Faris
3rd BA History

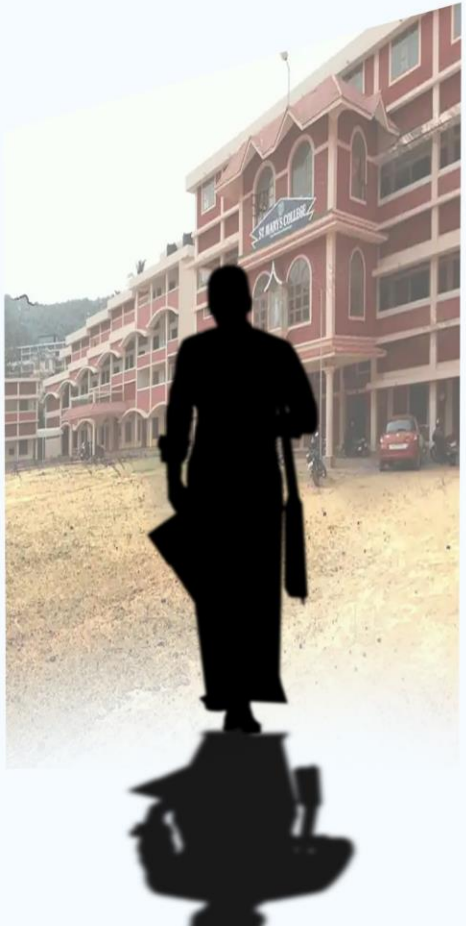

കാറ്റ്..

(The memories of staff)

സെന്റ്മേരീസ് കവാടം മുതൽ ഓരോ കെട്ടിടങ്ങളിലും, ലൈബ്രറിയിലെ ഓരോ പുസ്തകങ്ങളിലും അലയടിച്ചിരുന്ന ഇളം കാറ്റ് കുറച്ചുകാലമായി നിശബ്ദമാണോ? സമാനമായകാറ്റ് സെന്റ്മേരീസിന്റെ വിജയ വൈജയന്തിയെ ആവേശത്തോടെ പാറികളിപ്പിയ്ക്കുന്നു. കോളേജ് പരിസരം ഏതാണ്ട് ശൂന്യമാണ്. കഴിഞ്ഞ മണിക്കൂറിൽ തിക്കി തിരക്കായിരുന്ന മാവിൻചുവടും ശൂന്യമാണ്. അവിടേയ്ക്ക് വിരസമായി നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സെക്യൂരിറ്റിയുടെ മുഖത്തേക്ക് നിർമ്മലമായ കാറ്റ് തഴുകി അടുത്തു. ആ കാറ്റിനെ ആസ്വദിച്ച് മുഖം തിരിക്കുമ്പോൾ പ്രസന്നമായ മന്ദഹാസത്തോടെ ഒരാൾ തനിക്കുനേരെ വരുന്നതായി സെക്യൂരിറ്റിയ്ക്ക് തോന്നി. ആ ചിരി അയാൾക്ക് അപരിചതമതായിരുന്നില്ല. ഇളം കാറ്റ് വീണ്ടും പതിയെ അയാളുടെ മുഖത്തേയ്ക്ക് തഴുകി അകന്നു. പെട്ടെന്ന് തന്റെ പൂർവകാല സ്മരണയിൽ നിന്നും പുഞ്ചിരിയോടെ സെക്യൂരിറ്റി പറഞ്ഞു.

"സാറേ... എത്ര കാലമായി കിട്ടണ്ട് ?"

അയാളുടെ ശ്രദ്ധ സെക്യൂരിറ്റിയുടെ ചോദ്യത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ച് കോളേജിലേയ്ക്ക് തിരിഞ്ഞു. അന്ധാളിച്ചുകൊണ്ട് കോളേജിൽ നന്നും ശ്രദ്ധ തിരിക്കാതെ അയാൾ സെക്യൂരിറ്റിയോടാരാഞ്ഞു. കോളേജാകെ മാറിയിരിക്കുന്നല്ലോ..

ഞാനിപ്പോൾ പതിമൂന്ന് വർഷമായി സാർ ഇവിടെ. അന്ന് സ്കൂളിനും കോളേജിലേക്കും റോഡ് ഒന്നും ഉായിരുന്നില്ല. ഇപ്പോൾ എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ആയി. കോളേജ് ഓരോ വർഷം കഴിയമ്പോഴും ജീവകാരുണ്യ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും മെച്ചപ്പെടുന്നുണ്ട് സാർ അറിഞ്ഞിട്ടുാവില്ല വിദ്യാർത്ഥികളും അദ്ധ്യാപകരും സ്റ്റാഫും ചേർന്ന് സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് വീട് നിർമ്മിച്ച് നൽകി. ആ വാർത്ത അയാളുടെ ചുണ്ടിൽ നിർമ്മലമായ പുഞ്ചിരി വിടർത്തി. സെക്യൂരിറ്റിയോട് യാത്ര പറഞ്ഞദ്ദേഹം മുന്നോട്ട് നീങ്ങി.

ആളൊഴിഞ്ഞ എത്രയോ കോളേജ് സായാഹ്നങ്ങൾ, നിത്യഹരിതസായാഹ്നങ്ങൾ തനിക്കു സമ്മാനിച്ച പാതയിലൂടെ അയാൾ യാന്ത്രികമായി ലൈബ്രറി ബ്ലോക്കിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. ഓഫീസിൽ നിന്നും മറിയാമ്മ ചേച്ചി ആരാണ് ലൈബ്രറി ബ്ലോക്കിലേക്ക് തിരിഞ്ഞത് എന്നറിയാൻ വേണ്ടി അദ്ദേഹത്തിനടുത്തെത്തി. മറിയാമ്മ ചേച്ചിയിലും ഒരു ഇളംകാറ്റ് തഴുകി കടന്നുപോയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രൂപം കൊണ്ടാണോ എന്തോ ചേച്ചിക്ക് ആളെ വളരെ വേഗം മനസ്സിലായി. ''സാറിപ്പോഴും ഈ മുണ്ടിൽ നിന്നും, തോൾ സഞ്ചിയിൽ നിന്നൊന്നും ഇറങ്ങിയില്ലേ ?''

പവിഴം പൊഴിക്കുന്ന പുഞ്ചിരിയുമായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

ഞാൻ മാറിയില്ലെങ്കിലെന്താ കോളേജ് ഒരുപാട് മാറി.

പിന്നേ.... ഞാൻ വരുമ്പോൾ ഒരു ചെറിയ കെട്ടിടം മാത്രമേ ഉായിരുന്നുള്ളൂ.

ഈ മെയിൻ ബ്ലോക്ക് മാത്രം

"ഈ ലൈബ്രറിയൊക്കെ വലുതായല്ലോ.."

ഞാനായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ലൈബ്രേറിയൻ അന്ന് പത്തറുനൂറ് പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നും തുടങ്ങിയതാ. ഇപ്പോൾ പതിനായിരത്തിലധികം പുസ്തകങ്ങൾ ഉള്ള വലിയ ലൈബ്രറിയായി മാറി. അദ്ദേഹം ലൈബ്രറിയിലേക്കും തിരിഞ്ഞു. കോളേജിലെ പുതിയ കെട്ടിടത്തിലേക്കും അദ്ദേഹം നോക്കി. വളരെ ശക്തമായിതന്നെ കാലങ്ങളായി സെന്റ്മേരീസിൽ ഉായിരുന്ന നൈർമല്യം തുളുമ്പുന്ന കാറ്റപ്പോഴും നിരന്തരമായി ഒരു പക്ഷേ അനന്തമായി പ്രസരിച്ചു കൊിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആഹ്ലാദവാനായി തിരിച്ചു നടന്നു. ഓഫീസിൽ നിന്നും ആന്റണിചേട്ടൻ തന്റെ നേർക്ക് വരുന്നത് അദ്ദേഹം കണ്ടു. മനോഹരമായ തന്റെ പുഞ്ചിരിയിൽ അദ്ദേഹം ആന്റണി ചേട്ടനെ വരവേറ്റു.

"കേളേജ് കണ്ടിട്ട് മനസിലാവുന്നില്ലല്ലോ ?"

ആന്റണി ചേട്ടൻ ഈ കോളേജിനെ കാണാൻ തുടങ്ങീട്ട് കുറേ ആയില്ലേ..

ഞാനീകോളേജിനെ പത്ത് വർഷമല്ലേ കണ്ടൊള്ളൂ...

(കുറച്ചു മന്ദഹാസത്തോടെ) ഞാൻ കോളേജിൽ വരുന്നത് ട്യൂഷൻ പഠിപ്പിക്കാനാണ് അന്ന് ആസ്പറ്റോസിട്ട കെട്ടിടമായിരുന്നു. അപ്പോഴത്തെ പ്രിൻസിപ്പലിന്റെ നിർദ്ദേശ പ്രകാരം ഓഫീസ് ക്ലർക്കായി. പിന്നീടാണ് ഈ കാണുന്ന മാറ്റങ്ങൾക്കെല്ലാം സാക്ഷ്യം വഹിച്ചത്. കാലങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് മാറ്റങ്ങളും വരേണ്ടേ ?

നമ്മൾക്കെല്ലാവർക്കും സെന്റ് മേരീസ് നല്ല ഓർമ്മകൾ തന്നെയല്ലേ തന്നിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് തന്നെയല്ലേ സാർ കോളേജ് കാണാൻ ഇപ്പോൾ വന്നതും.

അതെ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുഞ്ചിരിയിൽ നിന്നും വ്യക്തമാക്കി യാത്ര പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം വളരെ വേഗം കോളേജ് അങ്കണം വിട്ട് കടന്നുപോയി. വളരെ അപ്രതീക്ഷിതമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവും പോക്കും.

എങ്കിലും ഇന്നും ഒരു മന്ദമാരുതൻ ഉദ്യാനകുസുമങ്ങളുടെ സുഗന്ധവും ആവാഹിച്ച് കലാലയ അങ്കണത്തിൽ ചുറ്റിപറന്നുകൊിരിക്കുന്നു. ആ കാറ്റ് അണയാതെ നമ്മുടെ ഉള്ളിനെ കുളിർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് നനുത്ത ഒരു സ്പർശമായി വീശികൊണ്ടിരിക്കട്ടെ....

(മാഗസിൻ സമിതി)

അതിരുകവിഞ്ഞ ആരാധന

T. Akshaykumar
Librarian

കുട്ടിക്കാലത്ത് അമ്മയുടെയും അച്ഛന്റെയും കൂടെ ഒരുപാട് സിനിമകൾ തീയറ്ററിൽ പോയി കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സിനിമാനുഭവം ഒരു അത്ഭുതമായി തോന്നിയത് പക്ഷേ ഒരു സിനിമ കണ്ടപ്പോൾ ആയിരുന്നു. കോട്ടയത്ത് ശ്രീ വിദ്യാധിരാജ വിദ്യാഭവൻ സ്കൂളിൽ ഞാൻ ഒന്നാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന കാലം ഒരു ഞായറാഴ്ച അച്ഛൻ വന്നു അമ്മയോട് പറഞ്ഞു 'നമുക്കിന്ന് നേരത്തെ പോണം. നല്ല തിരക്കായിരിക്കും. നേരത്തെ പോയി നിന്നാലെ ടിക്കറ്റ് കിട്ടുള്ളു. പെണ്ണുങ്ങളുടെ വരി പോലും നല്ല തിരക്കാണ് എന്നാണ് കേട്ടത്.' പിന്നെ അമ്മ തിരക്കിട്ട് പണിയൊക്കെ തീർത്തു എന്നേയും ഏട്ടനേയും കൂട്ടി അച്ഛൻറെ കൂടെ പഴയ LML Vespa സ്കൂട്ടറിൽ ഞങ്ങൾ കോട്ടയം അഭിലാഷ് തിയേറ്ററിനു മുന്നിൽ ഇറങ്ങി. ജനസാഗരം ആയിരുന്നു തീയറ്ററിന് മുമ്പിൽ മോഹൻലാലിൻറെ വലിയ രൗേ ീൗേ ഉം 'പോ മോനെ ദിനേശ്' എന്ന ആരാധകരുടെ അലറലുകളുമെല്ലാം കേൾക്കാമായിരുന്നു. നരസിംഹം എന്ന എക്കാലത്തെയും ഏറ്റവും വലിയ ഹിറ്റ് സിനിമ കാണാനായിരുന്നു അന്ന് ഞങ്ങൾ പോയത്. സിനിമ കണ്ടു കഴിഞ്ഞിറങ്ങിയ ഞാൻ ഒരു മുഴുനീള മോഹൻലാൽ ആരാധകനായി. പിന്നീട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാരാളം സിനിമകൾ കണ്ടു. അദ്ദേഹം ചിരിക്കുമ്പോൾ കൂടെ ചിരിച്ചു, കരയുമ്പോൾ കൂടെ കരഞ്ഞുമെല്ലാം ആ മനുഷ്യനെ അതിര് വിട്ട് ആരാധിച്ചു. ദൈവത്തെ പോലെയോ ഒരു അവതാരത്തെ പോലെയോ അദ്ദേഹത്തെ ഞാൻ ആരാധിച്ചു. എല്ലാ മനുഷ്യരിലും ഉള്ള ദൈവവിശ്വാസം എന്ന അന്ധവിശ്വാസം പോലെയായിരുന്നു എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ആരാധന. പിന്നീട് സിനിമയിലെ Political correctness നെ കുറിച്ചുമെല്ലാം മനസ്സിലായപ്പോൾ നരസിംഹം പല ഇടങ്ങളിലും ഒരു മോശം സിനിമയായി തോന്നി. അന്ന് ഉള്ള തലമുറയിൽ toxic masculinity നിറച്ച അനവധി സിനിമകളിൽ ഒന്ന് തന്നെയായിരുന്നു അത്. ചില മനുഷ്യരെ അളവറ്റ് ആരാധിക്കുന്ന താരാരാധന എന്ന സ്വഭാവം അത്ര നല്ല കാര്യമാണോ. എന്ത്കൊണ്ടാണ് ഒരുപാട് പേർ താരാരാധനയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത്? പല കാരണങ്ങളുണ്ട് അതിന് പിന്നിൽ. 1. ഒരു വലിയ നടനാകണം എന്നതാണ് ഒരാളുടെ ലക്ഷ്യം എന്ന് കരുതുക. അയാൾക്ക് മോഹൻലാലിനേയോ മമ്മൂട്ടിയേയോ അല്ലെങ്കിൽ അത്പോലുള്ള മറ്റ് നടന്മാരേയോ ആരാധിക്കുന്നത്

ബ്രസീലോ അല്ലെങ്കിൽ അർജന്റീനയോ ഫുട്ബോൾ ലോകകപ്പിൽ ജയിക്കുമ്പോൾ കേരളത്തിലെ ഫാൻസ് ആനന്ദപുളകിതരാകുന്നത് ഈ ഒരു പ്രതിഭാസം കാരണമാണ്. പ്രതിഫലന വെട്ടത്തിൽ വെയിൽ കായുന്നതിലൂടെ ഒരാളുടെ ആത്മാഭിമാനം വർദ്ധിക്കുമെന്ന് പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. നിത്യ ജീവിതത്തിൽ നാം സ്ഥിരം കാണുന്ന ഒരു സംഭവമാണിത്. അറബിയുടെ വലംകൈ ആയിരുന്നു താൻ എന്ന് പുലിവാൽ കല്യാണത്തിൽ മണവാളൻ പറയുമ്പോൾ പ്രതിഫലന വെട്ടത്തിൽ വെയിൽ കായുകയാണ് അയാൾ ചെയ്യുന്നത്. ഒരു സിനിമാ നടനെയോ നടിയെയോ കാണുമ്പോൾ അവരുടെ ഓട്ടോഗ്രാഫിന് വേണ്ടിയും അവരോടൊപ്പമുള്ള സെൽഫിക്ക് വേണ്ടിയും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതും പ്രതിഫലന വെട്ടത്തിൽ വെയിൽ കായുന്നതിന്റെ ഫലമായാണ്. താരാരാധനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മലയാളിയുടെ സോഷ്യൽ മീഡിയ ഇന്നു ശരിക്ക് രണ്ട് വിഭാഗമായി തിരിക്കാം. A യുടെ ആരാധകരും B യുടെ ആരാധകരും. A ക്ക് തെറ്റ് പറ്റുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻറെ ആരാധകരും B ക്ക് തെറ്റ് പറ്റുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൻറെ ആരാധകരും അവ കാര്യമാക്കാറില്ല. അതുപോലെ താൻ ആരാധിക്കുന്ന നേതാവിൻറെ എതിരാളിക്ക് എന്തെങ്കിലും തെറ്റ് പറ്റിയാൽ അത് ഇവർ തീർച്ചയായും അറിഞ്ഞിരിക്കും. ഇത് താരാരാധനയുടെ ഒരു ദൂഷ്യഫലമാണ്. എൻറെ സോഷ്യൽ മീഡിയ സുഹൃത്തുക്കളിൽ വളരെ കുറച്ച് പേർ മാത്രമേ ഈ രണ്ട് നേതാക്കളുടെ തെറ്റുകൾ തെറ്റാണെന്നും ശരികൾ ശരിയാണെന്നും പറഞ്ഞുകണ്ടിട്ടുള്ളു. അങ്ങനെയുള്ളവരെ നിലപാടില്ലാത്തവരായി കാണാനാണ് നമുക്കിഷ്ടം. സത്യത്തിൽ അവർക്കാണ് നിലപാടുകളുള്ളത്. താരാരാധനയുടെ മറ്റൊരു ദൂഷ്യഫലം എന്നത് താൻ ആരാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശസ്തന്റെ തെറ്റ് ആരെങ്കിലും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുമ്പോൾ വസ്തുതകൾ മറന്ന് വൈകാരികമായി പ്രതികരിക്കുക എന്നതാണ്. പ്രമുഖ നടന്റെ ചിത്രത്തിലെ സ്ത്രീവിരുദ്ധതയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ സൈബർ ആക്രമണം നേരിട്ട നടിയും ഇതിനുദാഹരണമാണ്. അപ്പോൾ എന്താണ് ഇതിനൊരു പോംവഴി? പിന്തുടരേണ്ടതും പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതും ആശയങ്ങളെയാണ്, വ്യക്തികളെയല്ല. നമുക്കിഷ്ടമുള്ള ആശയങ്ങളുടെ ഉടമകളെ അംഗീകരിക്കണം, അഭിനന്ദിക്കണം. പക്ഷെ, ആരാധിക്കരുത്. ആരാധിച്ച് തുടങ്ങിയാൽ പിന്നീട് ആ വ്യക്തികളുടെ ആശയങ്ങൾ മാറുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ മുഖംമൂടി ഊരി വീഴുകയാണെങ്കിൽ നമുക്ക് അവരെ ന്യായീകരിച്ച് വിഡ്ഢികളാകേണ്ടിവരും.

"പ്രതിഫലന വെട്ടത്തിൽ വെയിൽ കായുക" എന്നതിന് നേർ വിപരീതാമയിട്ടുള്ള ഒരു പ്രതിഭാസമുണ്ട്. അതിനെക്കുറിച്ച് അടുത്ത മാഗസിനിൽ എഴുതുന്നതായിരിക്കും.

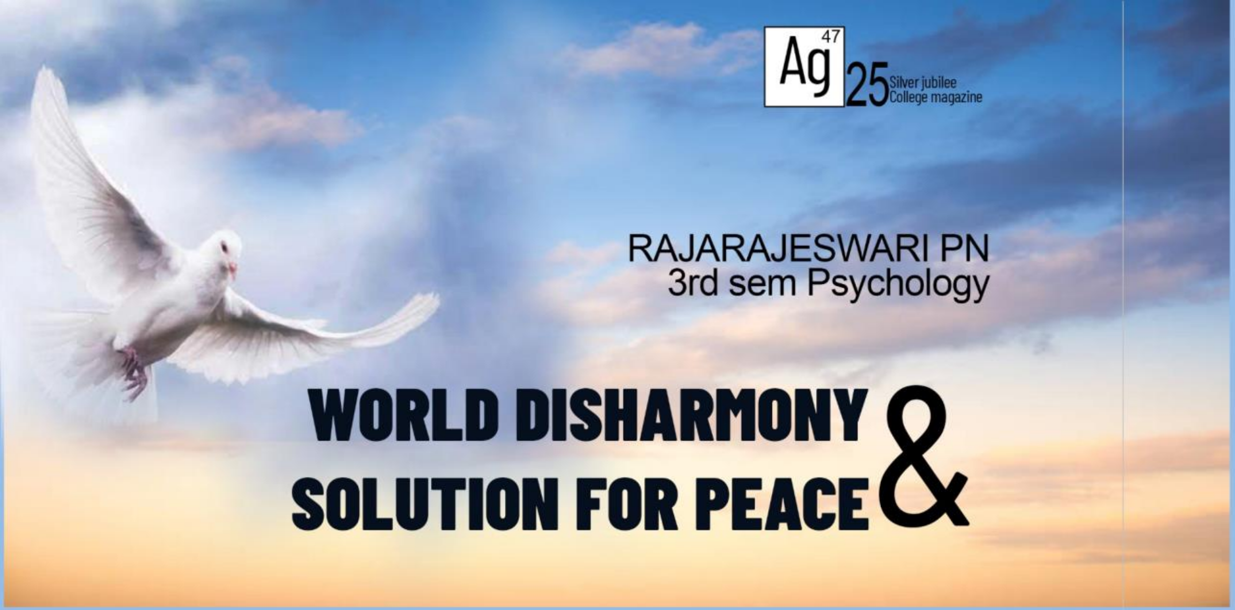

RAJARAJESWARI PN
3rd sem Psychology

WORLD DISHARMONY & SOLUTION FOR PEACE

I'm really proud of my nation 'BHARAT' because the only nation due to its rich cultural heritage put forward the concept of 'VASUDEVA KUDUMBAKAM' to the international community the interterritory conflict in the world in many centuries and it is very high now a days. The consequences of this lead to variable damage in trading economy bilateral relationships, peace, etc. This will pull down not only the participated nations but also the entire world. The territorial conflicts lead to many wars in the world and lose many valuable life and leading to infrastructural and cultural damage. Many times this is because of greedy nature of human beings to increase the territory. The government ruling the nations is bothered of human life their motive is keep intact their position. We have faced two hours. The first one is the China at the time of Pandit Jawaharlal Nehru. This has happened due to the provocated infiltration of China into Indian territorial part. Our soldiers bravely defined the attack of China but due to lot of geographical advantage of China and other. Factors we were defeated. The second one is with Pakistan and we successfully defeated the Pakistan and lead to the birth of Bangladesh. In both situations these nations are lost many lives. Still we are facing threat from China, Pakistan, Sreelankha, etc. But now we are very much capable to defend and defeat any nations who provocated and tried to attack us.This is because we are having a very strong force and strong government to take right decisions. Moreover acceptance India in international forum is very high. The territorial conflict many types not only affect those nations but also internationally for examples Russia,Ukraine war affect not only them but also many neighboring countries plenty of people forced to migrate to other nations as refugees

by leaving their assets made in their life time many people lose their beloved ones, many students forced to discontinue their education and reach back to their respective nations. This has affected their future and ambition. What is the solution for this problem? The only solution is to make aware of the people that we are all want instead of hatred, give the message of love. Try to help others as much as possible. At the time of COVID 19 we helped internationally by means of vaccine,-food, etc. Without expecting anything. Again the whole world realise the concept of 'VASUDEVA KUDUMBAKAM' lead to territorial harmony and flourish peace in the entire world.

I WISH

POEM
unknown

I wish I could write a poem
With the most beautiful words
That bless the ears of listener
I wish I could write about the moon
Glimmering in the night and
How people find it so beautiful
With all the imperfections it has,
I wish I could write about the star
Which Shines light in the darkness of night
and how play hide and seeking the sky
I wish I could write about the clouds
soft and fluffy like a cotton Candy
and how i fell in love with all the shapes it has
I wish I could write about the people
Who admire the beauty of night
but for now, i shall seek for words...

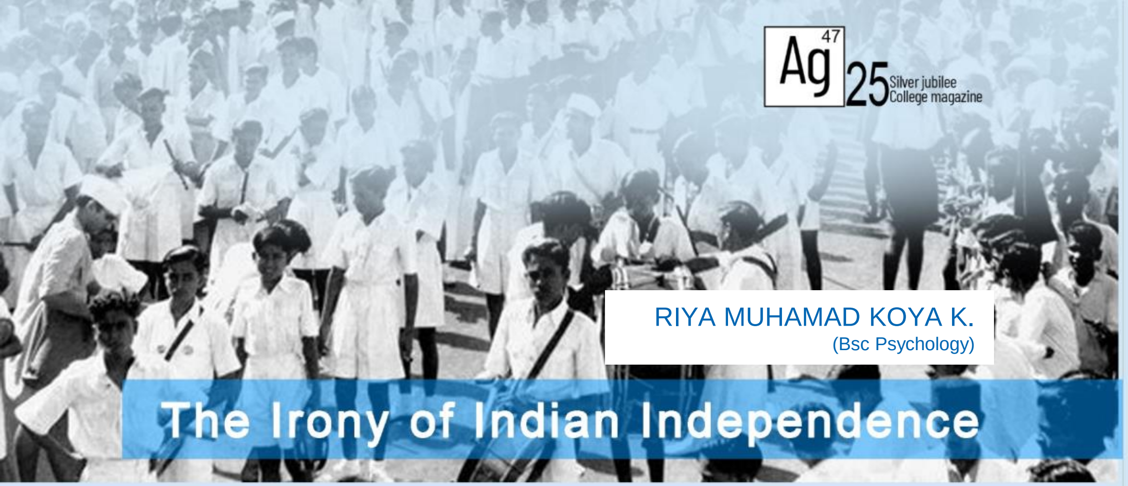

RIYA MUHAMAD KOYA K.
(Bsc Psychology)

The Irony of Indian Independence

Trigger Warning: Mentions rape, caste, gender, and religion-based violence.
lets out a deep sigh
This article encompasses all my deepest thoughts about things that have been bothering me ever since I saw the world for what it was rather than some utopian fantasy. So proceed only if you are up for it.

Everybody loves to boast about their country and the love they have for it. But when their fellow countrymen commit heinous crimes, they turn a blind eye to them. Anyone who doesn't will be called an "anti-nationalist". It is important that we acknowledge the flaws and the gloss, the good and the bad. And this is where I come in. I'll take you on a ride and show you the paradox that our life is. 75 years of independence from British rule, but are we truly free? Let's see, shall we?

"The State shall not discriminate against any citizen on grounds only of religion, race, caste, sex, place of birth, or any of them."

From the gender pay gap to their status in society, women have always been at a disadvantage.

A study found that 97% of women aged 18 to 24 have experienced sexual harassment in public spaces, and over 70% of women of all ages have endured such behaviour. Even so, victim-blaming attitudes persist in society, enabling abusers to engage in any form of abuse while avoiding responsibility for their deeds. Our brilliant ministers have been at the forefront of this and they have contributed to it by shifting the blame onto the victims' clothes instead of holding the assaulter accountable. In terms of the gender pay gap, men earn 82% of the labour income in India, while women earn 18%, according to World Inequality Report 2022 estimates. The World Economic Forum (WEF) also recently ranked India 135th out of 146 countries in its 2022 Global Gender Gap (GGG) Index.

"The right to live includes the right to live with human dignity and all that goes along with it…"

Although many countries have already criminalised marital rape, India is one of the 150 countries in the world where marital rape is not recognised by law.

Two exceptions to Section 375 of the Indian Penal Code are: (1) if a woman doesn't physically resist penetration, then it will be regarded as a sexual activity; and (3) sexual intercourse by a man with his wife who is older than 18 years of age. This violates Article 21 and completely undermines Section 375 of the IPC, whose purpose is to protect women and punish those who commit the inhumane crime of rape, as the wife's consent is never mentioned. It also grossly degrades women. The fact that marital rape is not a crime in India is an egregious assault on the worth and rights of women. India is also one of the nine countries where rapists can escape jail time if they marry their victims. Another harmful myth is that men cannot be rape victims. Sexual violence against men is a massive problem that society ignores. An article titled "Teacher among four charged for sodomy in Muzaffarnagar" that appeared in India Today on August 14 is just one more instance of the bizarre dichotomy that has persisted in Indian vernacular: the notion that males can be sodomised but not raped. Rape, according to Section 375 of the Indian Penal Code, is something only a man can do to a woman. Male victims, let alone female perpetrators, are apparently only a figment of our imagination.

It's not just women who have been deprived of their right to equality, though. Dalits and the LGBTQ+ community have been discriminated against for a very long time and our society continues to discriminate against them. They have been barred from entering places of worship, tormented and killed for literally existing. The number of articles that we read in the newspapers about their torture, even though it is startling, is only a small fraction of the abuse they are going through.

According to the National Crime Records Bureau (NCRB) report, India reported six crimes against Dalits every hour in 2021, increasing the total number of cases to 50,900 in 2021 from 50,291 in 2020. Dalits are still referred to as "untouchables" and do not enjoy the same courtesy as members of every other societal group.

Can you imagine living in a world where being yourself and loving others is punishable by law? Well, you don't have to imagine if you belong to the LGBTQ+ community or even religious minorities. It's likely that you've already experienced discrimination. With the existence of 'conversion therapy',among other forms of violence against the LGBTQIA+ community, in India, Queer people are basically playing the game of '1001 Spikes' in real life. In all seriousness, however, it is our duty to come together and fight against these injustices. Whether it is by voicing your opinions on the internet, or by actively taking part in protests or demonstrations, don't be afraid to speak out against discrimination if you see it occurring.

"All citizens shall have the right (a) to freedom of speech and expression; (b) to assemble peaceably and without arms; (c) to form associations or unions; (d) to move freely throughout the territory of

India; (e) to reside and settle in any part of the territory of India; and (f) to practise any profession or to carry on any occupation, trade, or business."

Living in a brown family, we all know what it feels like when we can't express our disagreements. Because growing up, we've been told that elders are always right, painting them as these authoritative figures who have the last word in everything. This might have influenced certain righteous politicians. When they see you going against them, they make sure you get a taste of life in jail by slapping some allegations on you and calling you an anti-nationalist. I've been warned one too many times not to get myself involved when I witness some kind of injustice happening around me, but I've always brushed it off because what's the point of having a voice if you can't use it? But I guess I get why people would say that. With the arrests of journalists, scholars, cartoonists, and activists like Siddique Kappan, Disha Ravi, Devangana Kalita, Natasha Narwal, and Stan Swamy, among many others, India has proven that democracy is just an illusion.

"No child under the age of fourteen shall be employed to work in any factory or mine, or in any other hazardous occupation."

But it seems like the right against exploitation is being exploited. According to the Global Slavery Index (2016), 18.3 million people are engaged in modern slavery in India, and according to Human Rights Watch, two out of five children in India drop out of school before completing their eighth grade. The number of people living in marginalised communities is growing as a result of income disparities, discrimination based on caste, religion, and other factors. The 2018 GSI includes figures on forced sexual exploitation and children in modern slavery, but not on organ trafficking or the use of children in armed conflict. The Child Labour (Prohibition and Regulation) Amendment Act, 2016, defied hopes of progress when, despite their statements that children under 14 should not be allowed to work in "hazardous occupations or processes," the government limited the list of hazardous occupations mentioned. They even stated that these rules could be modified as well. At the same time, Section 3 of Clause 5 allows child labour in "family or family enterprises", which could potentially increase the incidence of child labour in the country, considering most poor families are trapped in intergenerational debt bondage. Besides, the COVID-19 pandemic has pushed 100 million more into poverty, making child labour a last resort for working-class families.

"All persons are equally entitled to freedom of conscience and the right to freely profess, practice, and propagate religion subject to public order, morality and health."

Whatever happened to this article? We have a history of discrimination against religious minorities. And the way things are going right now, I'm afraid the

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

The Citizenship Amendment Act completely negates the ideals of secularism, equality and justice enshrined in the Constitution. "It [CAA] unquestionably violates secularism and therefore the basic structure of the Constitution. The Supreme Court has abdicated its duty to defend civil rights and is behaving like an executive court that defends the government," says Justice A.P. Shah, former Chief Justice of the Delhi High Court and former Chairman of the Law Commission.

Operation Blue Star, followed by the 1984 anti-Sikh riots, the 1992 Babri Mosque demolition, and the 2002 Gujarat Riots, ensued communal riots that left many hundreds dead in cities across India. And that's not all of it. The violence against Muslim men has increased at an alarming rate with the introduction of the Love Jihad Law and the lynching of Muslim men on false accusations of cow slaughter. According to Human Rights Watch, "mob attacks by extremist Hindu groups associated with the ruling BJP against minority communities, particularly Muslims," persisted in 2017, and "rather than taking swift legal action against the attackers, police frequently filed complaints against the victims under laws prohibiting cow slaughter," implying official sympathy for the attacker.

"The Supreme Court shall have power to issue directions or orders or writs, including writs in the nature of habeas corpus, mandamus, prohibition, quo warranto, and certiorari, whichever may be appropriate, for the enforcement of any of the rights conferred by this Part."

Despite finding a violation of rights in prohibiting 4G Internet in J&K, the Supreme Court did not issue a writ to the state. Thousands of protests were held in response to the unexpected decision to revoke the region's statehood and semi-autonomy, and local leaders criticised the move, claiming they were never consulted. Prior to that, India had also severely restricted movement and imposed strict restrictions on telecoms, cutting off the majority of mobile phone and internet links for weeks. The heavily militarised Kashmir valley had also been locked down. High-speed mobile internet was still only partially functional 18 months later, and since then, local authorities have been raising concerns about the erosion of civil rights.

I could go on and on about the violation of fundamental rights and it would take me an entire book series to talk about all of them. In fact, this article was originally 11 pages long. There is a reason why India dropped three ranks to 132 in the UN human development index for 2022. Turning a blind eye to these situations won't make them disappear. Instead, we need to amplify the voices of the marginalised, voiceless and vulnerable groups.

"For to be free is not merely to cast off one's chains, but to live in a way that respects and enhances the freedom of others."

- Nelson Mandela

अध्यापक और छात्र

असल में एक अध्यापक अपने छात्र से क्या चाहता है। वह ज्ञानी, आज्ञाकारी, विनयशील बनने के लिए चाहता है। उन्होंने निस्वार्थ बनकर छात्र को सिखाया है। छात्र को पढ़ने कक्षा मे पूछते तोह उनके मुस्कुराये मुख देखते वह अत्यधिक खुश हो जाते है। छात्र के मन मे अध्यापक के प्रति कितना ही आदर और प्यार है, सभ कुछ उनके मुख मे प्रकट होता है। कुछ छात्र बहुत अधिक बाते करते है और कुछ अपनी आँखे द्वारा बारे करते है। हिंदी साहित्य के प्रसिद्ध कवयित्री महादेवी वर्मा जी ने कहा कि- “हमे बाते करने के लिए शब्दो की ज़रूरत नही; भावो के द्वारा ही वह प्रकट होते है।”

एक छात्र को अपने प्रिय अध्यापक को देने सबसे बड़ा गुरुदक्षिणा यह होगा कि वह समाज मे एक अच्छा व्यक्ति बने। अध्यापक ने अपने छात्र के मन में जो ज्ञानरूपी प्रकाश जलाया है, वह भविष्य में जलते देखना चाहते है। छात्र जिन जिन मार्ग से कदम रखकर आया है, उसी रस्ते को मन भूलना है।अनेक लोगो की दुआ मिलने से हम ऊंचाइयो पर पहुँच सकते है। हमारे सफलता के पीछे जरूर एक अध्यापक का हाथ है। हर छत्र को शब्द को बनाए रखने के लिए हक है।

SARASWATHI
Asst Professor
Hindi Dept.

सेंट मेरीज कॉलेज और मै

Manjusha
Asst Professor
Hindi Dept.

नौ साल पहले जब मैं इस कॉलेज में आई तब वह मेरा पहला कॉलेज अनुभव था। उस दिन आज भी मैं याद करती हूं। कॉलेज में पढ़ाने से पहले मैं स्कूल में पढ़ाती थी। उस समय कॉलेज में पढ़ने के बारे में भी मैं सोच न सकती थी। कॉलेज में पढ़ाना, वह मेरे लिए डर की बात थी. लेकिन नौ साल बाद कॉलेज में पढ़ाने से मुझे गर्व लगता है।

सेंट मेरीज कॉलेज आज मेरे लिए सबसे अच्छा है। यहां के हर एक बैच मुझे अच्छा लगता है। हर प्रधानाचार्य दोस्त, हर एक बच्चा, हर एक अनुभव - सबके मेरे लिए एक नई सीख थी।

बचपन से लेकर मेरी इच्छा एक हिंदी अध्यापिका बनना था। भगवान की कृपा से उसकी पूर्ति हुई। इस तरह हमें निश्चित लक्ष्य होगा तो हमें लक्ष्यप्राप्ति जरूर मिलेगा। उसके लिए हमें कठिन प्रयत्न करना है।

गुलाम नहीं हो तुम - जीवन एक गति

करुणा सोया

(2nd Semester B. A. English)

"कल करे सो आज कर, आज करे सो अभी कर, अभी करे सो अब कर। दुनिया बड़ी सुंदर है। हमेशा हमें अपना काम हर दिन करते जाना है। जीवन में समस्याएं होती हैं। लेकिन उठो, चलो पड़ो। गिरना नहीं, बल्कि अपना काम करना है। जिंदगी में ऐसे जियो जैसे दुनिया तुम्हारी पीछे करे। दुनिया के गुलाम न बनो, बल्कि दुनिया को अपना मित्र बनाओ। चलो आगे बढ़ो और चलते चलते सबको अपना बनाओ। गीत गाओ जैसे पक्षी आसमान में गाते हैं, सुबह अपना भोजन ढूंढ़ने जाओ, शाम को सुख-भरे दिल से लौटो। हर दिन चलते जाओ, रुकना नहीं। चलते चलते जीवन में मंज़िल मिल जाएगी तुम्हें। याद रखना: गुलाम नहीं हो तुम; इस दुनिया की जीवन एक मूल्यवान वरदान है। दुनिया सुंदर है। लोग नहीं जानते कि जीने के लिए हमें मूल्यवान वरदान मिला है। तुम नष्ट न करो जीवन को, बल्कि जीवन से सीखो जीने के लिए। हमेशा याद रखो कि जीवन ही तुम्हारा गुरु है, जो सब कुछ सिखाता है। झुककर देखो अपने अंदर, दुनिया तुम्हारे साथ है। चलो लग जाओ काम में जो करना है। कभी आलसी न बनो। कल का काम आज करो, आज का काम अभी करो, अब का काम अब करो। जीवन एक गति है।"

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

मोहम्मद शनीफ के.

(3rd Semester BSc. Physics)

प्यार तो प्यार है

प्यार के बिना दुनिया रहने लायक नहीं है। प्यार है जो हम सभी को आपस में जोड़ता है। इसके बिना हमारा हृदय विनष्ट हुआ घर के तरह होता है। दुनिया की सबसे शांतिपूर्ण भाषा प्यार की भाषा है। प्रेमीयों के बीच का प्यार बहुत कीमती होता है। प्यार में जाति, धर्म, लिंग नहीं होता है।

रोमियो और जूलियट का प्यार, शाहजहां और मुमताज का प्यार, लैला और मजनू का प्यार मशहूर है और दुनिया ने उसे स्वीकार किया, उसकी तारीफ की और उससे प्रेरणा स्रोत बनाया। लेकिन शाहजहां और शाहजहां के बीच, और लैला और लैला के बीच के प्यार को स्वीकार करने को अभी भी हम क्यों तैयार नहीं हैं? उससे किसी भी तरह की सीमाएं नहीं हैं। न कि लिंग की सीमा। उसे समलैंगिक कहते हैं। स्त्री के लिए पुरुष और पुरुष के लिए स्त्री, ऐसा नियम किसने रखा है? ऐसा कुछ नहीं है। कई लोगों को समान लिंग के प्रति आकर्षण या प्यार होता है। विज्ञान कहता है कि कई इंसानों में हॉर्मोन्स का स्तर अलग होता है जिसके कारण ऐसा होता है। लेकिन ये किसकी गलती नहीं है। ये ज़िन्दगी किसीने अपने आप नहीं चुनी है, बल्कि हमें दिया है। इसमें बदलाव नहीं कर सकते हैं। हमें वे स्वीकार करके आगे बढ़ना है।

अगर एक व्यक्ति के जिंदगी में ऐसा समय हो जब वह समझता है कि वह दूसरों से अलग है, दूसरों के तरह व्यवहार नहीं कर रहा है, उसके हित, पसंद, नजरिया, सब दूसरों से अलग है, तो वह उसकी जिंदगी के बहुत कठिन चरण होगी। वह अपने आपको बदलने के लिए प्रयास करता है। किसी से पूछने को भय होता है इसलिए वह इंटरनेट पर सर्च करता है। जब उसे अपनी अवस्था का पता चलता है तो उसी वक्त धरती का चक्कर रुक जाने जैसा महसूस होता है।

हर दिन इस भार हृदय में लेकर और रोते हुए अपनी जिंदगी जीता हैं। बहुत प्रार्थना करके देंगे, लेकिन क्या फल?

जिंदगी आगे जाने पर कई अपने आपको स्वीकार करते हैं। लेकिन कई नहीं करते, डर के वजह। समाज और परिवार से डर कर। डर कैसे न लगेगा। वेस्ट बंगाल में दो लड़कियां लेस्बियन होने के कारण लोग उन्हें पीटकर उनके निजी अंग पर गरम लोहे की छड डाला। अर्मेनिया में दो गे लड़के समूह में एक दूसरे को चुंबन करते हुए फोटो पोस्ट करके आत्महत्या किया। उस पोस्ट के नीचे ऐसे लिखा था - 'सुखांत हमें अपनी सभी काव्यों को एक साथ तय किया'। गलती क्या था उनकी? वे लिंग के आगे एक दूसरे को प्यार किया। क्यों वह गलत है? दुनिया में हर एक दिन ऐसी आत्महत्या हो रही है और यह हम पर है इस समाज पर है। किसी को प्यार को रोकने का अवकाश नहीं है। चाहे वो जिसके बीच हो।

ऐसा जन्म लेने हर एक व्यक्ति का सपना है परिवार का सहयोग। कई को वह मिलता हैं लेकिन अधिकांश को नहीं मिलता। सहयोग के बदले परिवार वाले उस व्यक्ति को किसी अस्पताल और जादूगर के पास ले जाते हैं। से कोई बीमार नहीं है। वे शापित भी नहीं हैं। इसका एक ही इलाज है, स्वीकार्यता।

यह केवल समलैंगिक की स्थिति नहीं है। बल्कि सारे LGBTIQIA+ समुदाय की हालत है। इसमें कई लोग हैं जैसे समलैंगिक, उभयलिंग, ट्रांसजेंडर, इंटरसेक्स आदि। इन सबका हालत ऐसा है। और ये सभी अपने जिंदगी में सिर्फ एक चीज़ चाहते हैं - स्वीकृति। बस हमें वो देना है। दुनिया के हर तरफ इनके ओर नफरत का हमला हो रहा है। पर क्यों? --- वे एक दूसरे से प्यार करते हैं। हर एक ट्रांसजेंडर व्यक्ति के मन में एक माता बनने की इच्छा होती है। माता बनकर प्यार देने की, पिता बनकर प्यार देने की, दो पिताओं का प्यार देने की, और दो माताओं के प्यार देने की इच्छा। अगर हमने इन सबको और इनके प्यार को स्वीकार्यता किया होता तो कई लोग अभी भी ज़िंदा होते और इस दुनिया में प्यार फैलाते थे। दुसरों को मारने वाले लोग अभी भी ज़िंदा हैं। लेकिन एक दूसरे से प्यार करने वाले लोग हर दिन मर रहे हैं हमारे कारण। बस स्वीकार्यता देना था हमें। ऐसा सोचते हैं कि सूरज एक दिन बादल के पीछे से आएगा और बदलाव ज़रूर होगा। जैसे कहा था - प्यार तो प्यार है।

RIYA MUHAMAD KOYA K.
(Bsc Psychology)

किताबो के बिना एक कमरा,
आत्मा के बिना शरीर की तरह है।

अगर मैंने आपसे कहा कि आप कुछ ऐसा कर सकते हैं जो आपको अधिक कल्पनाशील बना दे, आपकी याददाश्त में सुधार लाये, शायद आपके व्यक्तिगत संबंधों में सुधार करे, और आपको एक अच्छा इंसान बनाए, तो आप शायद बहुत संशय में होंगे। किताबें पढ़ने से हम इसे हासिल कर सकते हैं। मैं उस पढ़ने की बात नहीं कर रही हूं जो हम शिक्षा के लिए करते हैं। मैं कथा पुस्तकों, कहानियां के बारे में बात कर रही हूं - ऐसी किताबें पढ़ना जो आपको दूसरे व्यक्ति के सिर के अंदर झांकने, उनकी भावनाओं को महसूस करने और उनके कार्यों को समझने में सक्षम बनाती हैं, ताकि आप चीजों को उनके दृष्टिकोण से देखें। किताबें पढ़ना, विशेष रूप से कथा साहित्य, हमें यह देखने की सहज क्षमता देता है कि कोई व्यक्ति अपने आप को कैसे व्यक्त कर रहा है, उनके सिर में क्या चल रहा है, आदि। यह हमें मस्तिष्क के उन हिस्सों का उपयोग करने के लिए मजबूर करता है जिनका आमतौर पर उपयोग नहीं किया जाता है। पढ़ने के बारे में महत्वपूर्ण बात यह है कि आप केवल यह नहीं सीख रहे हैं कि उस व्यक्ति के दिमाग में क्या चल रहा है। आप भी कुछ हद तक इसका अनुभव कर रहे हैं। यह बात हर चीज में लागू होती है। दर्द के साथ - यदि आप किसी को दर्द का अनुभव करने के बारे में पढ़ते हैं, तो मस्तिष्क के वही हिस्से सक्रिय होंगे जो आपको दर्द महसूस होने पर सक्रिय होंगे। एक चरित्र के माध्यम से सोचना हमारी भावनात्मक बुद्धिमत्ता को शिक्षित करता है, और यह 'रीडिंग द माइंड इन द आईज टेस्ट' नामक एक शोध में साबित हुआ था। इस शोध ने प्रतिभागियों को केवल व्यक्ति की आंखों को प्रकट करने के लिए क्रॉप की गई तस्वीरें दीं और फिर उन्हें यह अनुमान लगाने के लिए चार विकल्प दिए कि वह व्यक्ति किस भावना को महसूस कर रहा था। नियमित पाठकों ने परीक्षण में उच्च अंक प्राप्त किए क्योंकि यह सिद्धांत है कि पढ़ने से हम किसी अन्य व्यक्ति के दृष्टिकोण को समझ सकते हैं। एक शोध में, छात्रों को एक एफ. एम. आर. आई. मशीन में पढ़ने के लिए जेन ऑस्टेन की किताबें

दी गईं, जिससे पढ़ते समय मस्तिष्क की गतिविधि में बदलाव को दर्शाने के लिए रक्त प्रवाह परिवर्तन का पता लगाएंगे। नताली फिलिप्स, शोध के प्रमुख शोधकर्ता, को पता चला कि छात्रों के मस्तिष्क के क्षेत्रों में भाषा प्रसंस्करण के लिए जिम्मेदार रक्त प्रवाह में वृद्धि हुई थी। यदि आप एक ऐसी पुस्तक पढ़ रहे हैं जिसमें नायक लैवेंडर, वेनिला या कॉफी को सूंघ रहा है, तो आपका टेम्पोरल लोब और घ्राण बल्ब प्रसंस्करण शुरू कर देता है। यह उसी तरह से प्रोसेस होता है जैसे अगर आप वास्तव में उन्हें सूंघ रहे हो और यह तथ्य-

आधारित नॉनफिक्शन, फिल्मों, समीक्षाओं आदि के साथ नहीं होता है। यदि आप दिवाली पर आतिशबाजी की तरह अपने दिमाग को रोशन करना चाहते हो, तो एक फिक्शन किताब पढ़ना शुरू करें आज। किताबें हमें भावनात्मक, संज्ञानात्मक और आध्यात्मिक रूप से शिक्षित कराते हैं। आप आज से पढ़ना शुरू कर सकते हैं। फोन बंद करें और एक किताब खोलें। हम इन किताबों में खुद को खो सकते हैं जो हमें खुद को और हर किसी को खोजने में मदद करेग। किताबें छिपे हुए खजाने हैं। लेकिन आधुनिक शिक्षा व्यवस्था ने लोगों को

किताबों से दूर कर दिया है। आपको अपने दिमाग को फिर से तार-तार करना होगा। तो उसके लिए हमें एक बार की घटना जैसी किताब को देखना बंद करना होगा। एक दोस्त की तरह किताब देखें। आपको उन्हें बार-बार पढ़ना चाहिए। और दोस्तों की तरह ही पढ़ने के लिए कई किताबें चुनें। कोई भी किताब जिसमें आपकी रुचि हो। महान साहित्य हमें वैकल्पिक दुनिया का

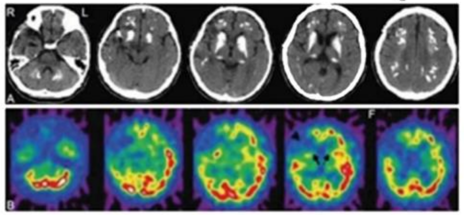

पासपोर्ट देती है और लोगों को दूर देशों और संस्कृतियों से जोड़ना साहित्य की सबसे बड़ी ताकत है। तो आइए देखते हैं किताबें पढ़ने के कुछ और फायदे।

1 किताबें पढ़ना दिमाग के लिए भोजन के समान है। जिस तरह हमारे शरीर को खुद को बनाए रखने और बेहतर तरीके से कार्य करने के लिए भोजन की आवश्यकता होती है, उसी तरह हमारे मस्तिष्क को चरम प्रदर्शन पर कार्य करने के लिए नई चीजें सीखना जारी रखना चाहिए। शोधों से पता चला है कि पढ़ने में हमारे मस्तिष्क की संरचना को बदलने की शक्ति होती है जो हमें अधिक संवेदनशील बनाती है और संज्ञानात्मक प्रक्रियाओं में सुधार करती है। अधिक पढ़ने से, आप होशियार हो जाते हैं क्योंकि आप बहुत सारी जानकारी का उपभोग कर रहे हैं और आप अपने दिमाग को शीर्ष आकार में रखते हैं। गेम ऑफ थ्रोन्स का एक उद्धरण है जो इस कथन को अच्छी तरह से बताता है। "मेरे भाई के पास तलवार है, किंग रॉबर्ट के पास उसका वारहैमर है, और मेरे पास मेरा दिमाग है ... और दिमाग को किताबों की जरूरत है जैसे तलवार को मट्ठा की जरूरत होती है, अगर इसे अपनी धार बनाए रखना है।

2 आपको बेहतर बातचीत करने में मदद करता है। पुस्तकें आपकी शब्दावली का विस्तार करने में मदद करती हैं जिसका उपयोग आप स्वयं को बेहतर ढंग से व्यक्त करने के लिए कर सकते हैं। जैसे-जैसे किताबें पढ़ने से आपका ज्ञान बढ़ता है, आप एक दिलचस्प बातचीत में भाग लेने के लिए सशक्त होते हैं। पढ़ने से आपको जो ज्ञान प्राप्त हुआ है, उससे आप एक अनूठा दृष्टिकोण जोड़ सकते हैं या अपने तर्क को कायम रख सकते हैं।

3 आप एक सफल व्यक्ति से बहुत सस्ते दाम में सलाह ले सकते हैं। लोग वॉरेन बफेट के साथ लंच करने के लिए लाखों रुपये देने को तैयार हैं। यदि आप मेरे जैसे सामान्य व्यक्ति हैं, तो आपके पास उस तरह का पैसा नहीं है। लेकिन किताबों से आप एक सफल व्यक्ति से पचास डॉलर से कम में सलाह ले सकते हैं। एक पुस्तक वस्तुतः सटीक शब्द, विचार, मानसिकता, सलाह और यहां तक कि लेखक के अनुभव को कागजात के संग्रह में रखा जाता है। यह लगभग वैसा ही है जैसे कि वह व्यक्ति आपके बगल में है जो आपसे बात कर रहा है। पचहत्तर प्रतिशत स्व-निर्मित करोड़पतियों ने बताया कि वे महीने में कम से कम दो किताबें पढ़ते हैं। पढ़ने से आप जो ज्ञान प्राप्त कर सकते हैं वह अपूरणीय है।

4 किताबें पढ़ने से आपका ध्यान और एकाग्रता बढ़ती है। आज हमारी तेज गति वाली दुनिया में, हमारे ध्यान की अवधि वास्तव में कम है। किताब पढ़ना इसे ठीक करने में मदद कर सकता है क्योंकि जब आप पढ़ते हैं, तो आपका ध्यान केवल कहानी पर केंद्रित होता है और आप पूरी तरह से किताब में डूबे रह सकते हैं। आप एक प्रवाह स्थिति भी प्राप्त कर सकते हैं जहां आप सौ प्रतिशत केंद्रित हैं और अपने आस-पास की दुनिया को भूल जाते हैं। अपनी सुबह की यात्रा पर दस से बीस मिनट पढ़ने की कोशिश करें और आप अपने आप को अधिक केंद्रित और उत्पादक पाएंगे।

5 किताबें आपके दिमाग को खोलती हैं। एक पाठक के रूप में आप अलग-अलग विचारों और विश्वासों वाले अलग-अलग लोगों की अलग-अलग कहानियों से परिचित होंगे। यह आपके दिमाग को खोलने में मदद करता है और दूसरों के प्रति अधिक स्वीकार करने के साथ-साथ अन्य लोगों के चरित्र का न्याय करने की आपकी क्षमता में सुधार करता है।

6 किताबें आपको आराम देने में मदद कर सकती हैं। जब आप कुछ अच्छा पढ़ रहे होते हैं, तो आपका दिमाग अधिक आराम से होता है और आप जो किताब पढ़ रहे हैं वह आंतरिक शांति भी ला सकती है। यदि आप फिक्शन पढ़ रहे हैं, जबकि आप छवियों और ध्वनि का अनुभव नहीं कर रहे हैं, जैसे कि आप एक फिल्म देख रहे हैं, तो आप अपनी कल्पना के साथ छवियों और ध्वनि का अनुभव कर सकते हैं। एक किताब खत्म करने से आपको जो अहसास होता है, वह नेटफ्लिक्स के एपिसोड को देखने की भावना से बेहतर है।

7 किताबें हमारी याददाश्त बढ़ाने में मदद करती हैं। चाहे आप अपनी यात्रा के दौरान अपने पसंदीदा चरित्र का अनुसरण कर रहे हों या अधिक पैसा बनाने के सुझावों को याद कर रहे हों, आप अपने मस्तिष्क के स्मृति क्षेत्र का उपयोग करते हैं और इसे सक्रिय रखते हैं। इससे महत्वपूर्ण चीजों को याद रखना आसान हो जाता है। आपके द्वारा बनाई गई हर नई मेमोरी, सिनैप्स या ब्रेन पाथवे बनाती है और मौजूदा यादों को मजबूत करती है जिससे याद रखना आसान हो जाता है।

8 किताबें हमें बेहतर निर्णय लेने में मदद करती हैं। जब आप सभी प्रकार के ज्ञान से लैस होते हैं, तो निर्णय लेना आसान हो जाता है क्योंकि आपको संभावित विकल्प दिखाई देते हैं। आप इस बारे में शिक्षित अनुमान लगा सकते हैं कि प्रत्येक विकल्प कैसे चलेगा और आपको जो सबसे अच्छा लगता है उसे चुनें।

9 किताबें हमें अच्छी नींद लेने में मदद करती हैं। जब आपके दिमाग में बहुत सी बातें चल रही हों तो सोना मुश्किल होता है। थोड़े समय के लिए पढ़ना आपको आंतरिक रूप से परेशान करने वाली चीज़ों को दूर करने में मदद कर सकता है। इसके अलावा, हम अक्सर देर रात में इलेक्ट्रॉनिक्स का उपयोग करते हैं जो हमें अच्छी रात की नींद लेने से रोकता है क्योंकि उनकी चमकदार रोशनी हमारे मस्तिष्क को संकेत देती है कि यह जागने का समय है। इसके बजाय किताब पढ़ने से हमें बेहतर नींद लेने में मदद मिलती है।

10 पढ़कर हम अपने व्यक्तित्व या विश्वास को बदल सकते हैं। एक व्यक्ति के रूप में विकसित होने के लिए किताबें हमारे लिए पूरी तरह से नई दुनिया खोलती हैं।

मुझे उम्मीद है कि यह आपको और किताबें पढ़ने के लिए प्रेरित करेगा। पढ़ने का आनंद लो!

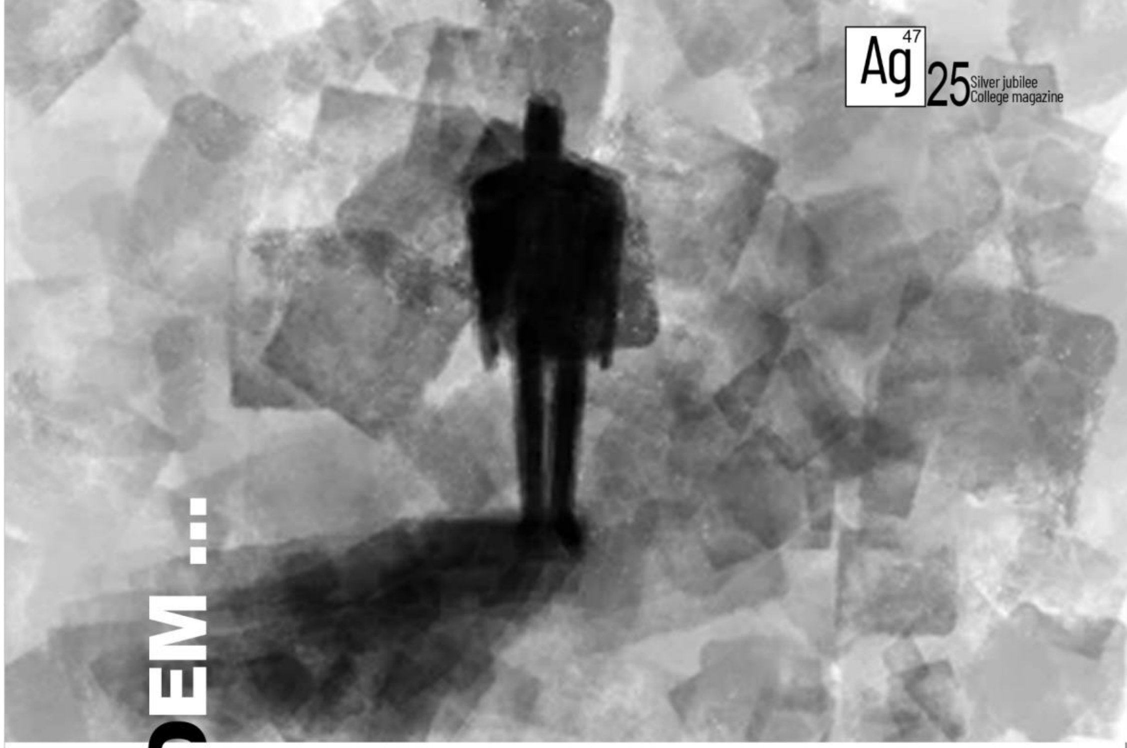

THE UNTITLED POEM ...

At the time of the funeral..
They recollected
his great deeds
morn and weep,
Filled the air..
The cold air,
still felt bitter and harsh ..
Drizzle make the skin cry ..
Time never let them know
How Swift he raced..
The lizard
Recalled the way
He let his books shine. .
The ants amazed
Where he vanished
Without cleaning the floor..
The Jasmine plant
Gazed at his face...
Numb and helpless
Who will water me again...
The cukoo sang ..
"His worth acclaimed
Just after his soul left..
Why can't you appreciate him
Once he's alive....
Let the paradise open its gate
Let his dreams stay alive....."

ATHIRA DAS
Asst. Professor
Psychology Dept.

Mr.Mebin Wilson Thomas

TEDx Speaker, Forensic Document Examiner, Fingerprint Expert, Forensic Statistician, Forensic Psychologist, PhD Scholar (Questioned Document Examination)

Mebin Wilson Thomas is currently an Assistant Professor in the Department of Forensic Science, JAIN (Deemed-to-be University), Bangalore. He is the founder of PSYFORTECHS and Co-Founder of EVIDENCE ANALYTICA Laboratories, Pvt Ltd., aimed at promoting training and research in Forensic Science, Data Science, and Psychology. He also serves as visiting Faculty in Forensic Science at Symbiosis Law School, Hyderabad, and visiting faculty in Forensic Psychology at CHRIST (Deemed-to-be University), Bangalore.He is a Forensic Professional with sound knowledge of Forensic science with an emphasis on Document Examination, Statistics and demonstrated a history of working in the legal services industry. Skilled in Questioned Document, Fingerprints, Ballistics, Crime Scene Investigation and Data Analysis software such as SPSS, Jamovi, etc.

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

He has completed a Bachelor's in Physiology, and Statistics and Master's in Criminology and Criminal Justice Administration from the University of Madras and completed training in Crime Scene Investigation, Forensic Ballistics, Fingerprints, and Questioned Document Examination and Forensic Psychology from the Directorate of Forensic Science, Gujarat. He worked in the Directorate of Forensic Science, Gujarat, as Scientific Officer (Contract Basis) in Questioned Documents and Forensic Psychology Division. He is constantly involved in publishing research articles in SCOPUS/WEB OF SCIENCE journals despite contributing research papers in International and National conferences. He has been invited to be the resource person for over 100 workshops and training programs organized by police academies, law colleges, and universities across India. He was recently recognized as the International Affiliate in Forensic Psychology by American Psychological Association (APA).He also serves as a lifetime member of the American Psychology-Law Society, Society for Military Psychology, Society for Behavioural Neuroscience, and Comparative Psychology of the American Psychological Association (APA).

He is currently serving as the Board of Studies Member (B.Sc Cyber Forensic, Cyber Security and Data Analytics with IBM) at Yenepoya (Deemed-to-be University), Mangalore, Karnataka, and Board of Studies Member (B.Sc Forensic Science) at Yenepoya (Deemed-to-be University), Mangalore, Karnataka, Board of Studies Member at Alagappa University, Tamil Nadu for courses Forensic Science, Digital and Cyber Forensics and Big Data Analytics and Board of Studies Member (Criminology and Police Administration) at Bharathiar University, Coimbatore, Tamilnadu.

As Student Editor, Riya M. K., embarks on a fascinating journey into the world of forensic expertise with Forensic Expert, Mr. Mebin Wilson, she unravels the mysteries of solving crimes through the eyes of a true authority in the field. So, dear readers, fasten your mental seat belts and prepare to be enlightened, intrigued, and, above all, inspired by the resilience and passion of a forensic expert who leaves no stone unturned in the pursuit of justice.

Forensics Unplugged: A Candid Interview with a Forensic Expert

1. R: When I first told my friends that I'll be interviewing a forensic psychologist, the first question that came to their mind was 'What exactly does a forensic psychologist do?' So how would you explain that in your terms?

M: Forensic psychology is nothing but the application of psychological principles in both investigative and trial contexts. Forensic psychology itself is divided into five sub-specialisations: police psychology, legal psychology, corruption psychology, psychology of crime and delinquency, and victimology. I focus more on police psychology. Basically, I conduct studies among police officers, and propose the different types of models to improve their performance and other aspects. Apart from that, I assist the police in the investigation process, especially in crime scene analysis. Technically speaking, I'm more of a forensic expert who graduated with a degree in BSc. Psychology.

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

I completed my training in forensic psychology division andstarted working as a scientific officer. During my time in college, there wasn't a specific specialisation known as MSc. in Forensic Psychology. However, it is available now. What I generally do is, I integrate psychologywith the existing or the current technology, like artificial intelligence, machine learning, deep learning, etc. It is quite a unique thing; a kind of futuristic psychology approach. That is what I do.

2. R: It is, indeed, unique. And where did you pursue your degree from?

M: I obtained my undergraduate degree from K. E. College, Mannanam, Kerala, under the Mahatma Gandhi University. Then, I pursued my masters in Criminology and Forensic Science from Madras University. I received training in the Directorate of Forensic Science; after which I started working as a scientific officer for at least three years in different divisions of forensic science. I specialised in forensic ballistics and document examination during my training. It was my core when I was doing the specialization. After that, I got an opportunity to work along with *Dr. C. R. Mukundan*. He is one of the pioneers in forensic psychology as well as neuro-psychology in India. So, I worked with him and got training in polygraph, narco-analysis, brain electrical oscillation, criminal filing, LBA, etc.

3. R: That's amazing! Can you tell me about a time when you had a challenging case and how you approached it?

M: I was a consultant in the *Jolly case. The Koodathayi cyanide murders.* In that case, psychological application was very little. And the cyanide poisoning

So I got training in polygraph, narco analysis, brain electrical oscillation, criminal filing, LBA, etc.

3. R: Oh, that's amazing. So sir, can you tell me about a time when you had a challenging case and how you approached it?

M: Challenging case? I was a consultant in the Jolly case. So in that case, psychological application was very little. And the cyanide poisoning was very important especially when it came to the crime scene aspect. So that particular case was challenging. And each and every case is challenging in a different way. Actually we learn a lot of things from new cases. So in every case we will be having some or the other challenging thing. It is basically based upon how you look at the problem and find solutions for that problem.

4. R: Now that we talked about the Jolly case, I'm reminded of this piece of information that I came across a few weeks ago. It was talking about how the gender of the offender influences the crime that they commit. Like men are more likely to commit crimes which are direct and more physical, whereas women are more likely to commit crimes which are like indirect or subtle like poisoning. Do you agree with that statement, sir?

M: To an extent. It also differs from culture to culture, of course. I hope you have heard about Phoolan Devi. Actually, she was a dacoit. She used to conduct a lot of dacoity, especially on running trains. She was a gang leader. So what is happening is, generally, we perceive that, okay, men do commit a lot of physical crimes rather than women (and to an extent it is right), but if course there are exceptional cases where women have also committed crimes. Men can kill and so can women. Men can commit robbery. Women also can commit robbery. Actually, it is based upon the circumstances, person, individual's environment, etc.

5. R: Having empathy is something that is really essential for a psychologist. When you start studying psychology, you sort of develop that element within yourself. So has that ever affected you to a large extent when you were dealing with crime?

M: Empathy, when dealing with criminals, in the Indian scenario, is a little difficult. When criminals commit heinous crimes, for a police officer to be empathetic towards criminals is a little hard. Generally, we say it on paper that the police officers should be empathetic towards the criminals, but that's not possible.

Especially for the extraction of truth, police have to use force. Especially in a country like India. Definitely, while questioning and all there can be some kind of empathy but practically it is not possible.

6. R: When you're dealing with criminals who were not in their right state of mind, maybe they have mental illness which made them commit a crime. So don't you think we should be providing them with more of a psychological aid rather than putting them behind bars?

M: In India, we have the Indian Penal Code. Section 84 of IPC clearly states about what is insanity. Nothing is an offence committed by a person under insanity. As far as IPC is concerned, there are two types of insanity - legal insanity and medical insanity. In India, only legal insanity is considered. For eg, all psychotic symptoms/disorders like paranoid disorders, schizotypal disorders, all the types of disorders which have an element of psychosis, only those disorders are given the benefit of the doubt in the court of law. Which means if a person is committing a crime out of antisocial personality disorder, parasexual paraphilia or borderline personality disorder, it is not considered. So whatever that has an element of psychosis (person is in an

Only in such cases will they receive the benefit of the doubt. And that has to be proven beyond reasonable doubt.

7. R: How do you detect malingering? Has there ever been a time?

M: One way to detect it is by placing a person in a room with one sided mirror. The person inside won't be able to see us. But the person outside the mirror can see us. Generally, malingering is shown by an offender only when he feel like he's being observed. So if a person is malingering, they'll only show abnormalities if he feels that he's being observed by someone. Otherwise there are forensic psychological scales to quantify malingering but we don't want to quantify it. So we usually use a one sided mirror room. If the person behaves abnormally, we use any of the psychological assessments or otherwise not. And a clinical psychologist will be able to tell if a person is abnormal or not.

8. R: Do you think traumatic childhood increases the incidence of criminal behaviour? And some people justify (rather than using it to explain) the actions of these criminals by looking at their abusive childhood. So what do you think about that?

M: Traumatic childhood experience can affect the person in many ways. One is the person will himself become victimised to different psychological disorders. Or the person can also become a criminal. Environmental factor plays an important role in this. From a neuroscience perspective, if a person is continuously experiencing abuse or any type of trauma, there will be changes happening to the brain as well as its chemical structure. So because of the abnormality of the brain's functioning or structure, the criminality is triggered. Abnormal levels of neurotransmitters like serotonin dopamine, norepinephrine. Or brain damage of a specific region like prefrontal cortex, amygdala, anterior cingulate. So all these kinds of things can trigger abnormality in a person.

9. R: Sir what do you think about the criminal changes in behaviour, both during and after the pandemic?

M: Crime patterns generally change from time to time. Right now people are more into cyber crimes. Why because you can sit anywhere in the world - see right now you're in Kerala and I'm in Bangalore. If I want to hack your phone, I can do it. There are a lot of camouflage softwares, tor browsers, etc. which I can use and get access to easily and do any sort of crime. People commit cyber crimes because they feel they're safe inside a network. And when you're dealing with such kinds of crimes, you need a lot of expertise. Most of the cyber crimes go undetected because of the lack of technical knowledge as far as the police are concerned. And cyber psychology is there. We talk about drug addiction, alcoholism but now there's something called mobile addiction and Internet gaming disorder is also there in the DSM-V TRI. Addiction to PUBG, rummy, etc. And people are committing suicide because of it.

10. R: Is there a lesson you learnt being a forensic expert that you want to share with us?

M: As a forensic expert, we can understand that human life is nothing. The life of a human is very simple yet unpredictable. It is highly sophisticated. And another thing which I have seen is when some people do illegal activities or misuse their powers (especially in the case of police officers), in one way or another, across their life, they will suffer for it. My professor used to tell me that if you're doing a hundred cases, there is something called human error. 5% error by default. If a surgeon has performed 100 surgeries, out of which 5 cases were unsuccessful, and it may or may

not be the surgeon's mistake, it is resulting in the death of a person. If you think that out of 100 surgeries that you perform in a year, 5 people have died because of your mistake, then you won't be a successful surgeon. Same way in the forensic field, either you're putting an innocent person behind the bars or you're helping the police officers to catch hold of the real offender. But if you think it in this way that in 95% of the cases, you're going to be an instrument to provide justice. So forget about the 5% and focus on 95%. That's how you'll have the resilience to deal with things. Otherwise you'll go into depression. That's the approach we should go for if we want to survive in any field for that matter.

11. R: Can you talk about at least one proud moment that you had?

M: Sometimes I used to provide insights for cases and it worked out. And some of them also went wrong. For eg, the Jolie case. I told the investigation officers that they wouldn't find any traces of cyanide from the bones but it came true. And I've recently helped handle the entire technical aspects, especially related to forensics, of a movie. So I'm basically a consultant in that matter for Malayalam movies. It has been getting a lot of recommendations and applause from the public across Kerala called Iratta. I've also acted in that movie. Then I have also conducted workshops and been to your college once, 3 years ago.

12. R: I've also heard that you helped in the 'Forensic' movie?

M: Yeah to an extent. Just in the initial phase

13. R: Sir, what do you love about your work?

M: I get to explore new things. I try to integrate new technology. We should be able to apply interdisciplinary as well as transdisciplinary aspects then only we'll be able to succeed in our field. We should also be well versed with recent technology. And it's really important to be open to learning new things. They ask us to 'find the odd one out' in examinations. So of course we should be the odd one. If you're planning to become a clinical psychologist, there are millions of clinical psychologists all over the world. But if you choose a different path or outlook towards the field, you'll be the only one. So be the only one. Then only people will recognise you. Keep learning and keep up-skilling.

14. R: Sir, what do you think are the requirements for a forensic psychologist?

M: I'd say, it's very important to be well versed with not only the psychological aspects but legal aspects as well. And if you want to be a successful forensic psychologist, then you should work in live forensic cases. Because clinical assessments are completely different from forensic/legal assessments. Only theory or bookish knowledge won't take you anywhere. You should explore a lot which will help you gain experiences, keep on updating things. Then you will be in a better position to think like a criminal. If you want to get hold of the criminal, then we should be thinking like a criminal. Whatever we see in movies and all are totally different from the reality. Try to get more practical experience. Don't completely rely on theoretical knowledge. And if you're planning to be a forensic psychologist then you should have perseverance. And don't opt for forensic psychology, keeping in mind the glamorised version of it that we see in the movies or series. That's reel life. In real life, it's different. In real life, the forensic aspects are really challenging. And there will be times when you'll have to deal with a lot of blood, so if the person is phobic towards blood then they won't be able to assess the situation properly. And being a forensic psychologist, you will have to witness one or another murder or dead body around the clock. So naturally the person's psyche will be affected. His quality of life will also be affected. Which is why we need good psychological interventions in this field. So we need to keep all of this in mind.

15. R: Sir, as you said, the life of a forensic psychologist will be very hectic and challenging. So when you get back home, how do you ground yourself?

M: After the Jolie case, I hardly take up cases. I'll go to crime scenes only if I'm called upon. Generally what happens is, when I take up a case, I will be only thinking about it. My father used to say that a person has 3 different lives: personal life, social life and professional life. All of these should be balanced. Imbalance of any of these will affect everything in your life. Everything is interconnected. So I give my time for everything. I never work at home. Work will come and go. In the Indian context, we are always encouraged to work hard. But I say, no. We shouldn't do any hard work but smartwork. I don't let my social life or professional life affect my personal life. I leave my professional life at the gate of the college where I'm a faculty member. Then I have my social life and give my time to my friends and girlfriend. So that's how it should be. We should

also have a laid back approach to life, keeping problems in the peripheral. We should also be accommodative and try not to complicate things.

16. R: Do you make use of any meditation or relaxation techniques like that?

M: I practice martial arts and workout everyday. Nearly 5 days a week. Sometimes I take a break. Right now I'm on a break for nearly 3 months. Experimentation is also very important for me. If you follow a routine, it'll make your life boring. We need to try out new things. Having the same menu will make you bored. One day you can have Chinese and another day you can try Korean. That's why in my LinkedIn profile you can see Document Examiner, Fingerprint Expert, Statistician; I'm into different fields. So you asked me right if I enjoy my work? Since I do a wide variety of things, my neuroplasticity is working in a great way because I'm into different things, learning new things and updating skills. If I'm only focusing on forensic psychology for the rest of my life, then definitely my life will be a bore. So I'm exploring different fields. A clinical psychologist is listening to problems every single day, then that will also affect the person right? After all, we all are individuals. Irrespective of whether will affect you. Be versatile in your area of approach.

17. R: Recently, somewhere in Kerala, they made a religious sacrifice of two women. And I also read that there aren't big central laws which don't do anything to prevent it. So what do you think about that?

M: Superstitious beliefs are rooted right from childhood. Our academic learning teaches that humans have evolved on the basis of Charles Darwin's evolutionary theory. But when it comes to religious teaching, they will teach you that God has created everything. So there you have two different perspectives. My grandmother used to say that I should never cut my nails at night. It's a superstitious belief. Actually, there's a reason behind it. Because back then they didn't have electricity and they didn't have nail clippers at that time. They might be using sharp tools like a knife. So if they use a sharp knife to cut their nails, there's a high probability that they will cut themselves. Another thing, you might've seen some people crushing lemon over the wheels of their brand new car. Actually, this also has a scientific aspect. Earlier when people used horse carriages instead of cars, the horse's may suffer from the horse foot disease. So in order to cure that, lemons

were used because of its antibacterial properties. And they made sure that the horses stepped on the lemons. So when you say something like this without giving you a proper explanation, then you will carry it and hand it over to the next generation like a tradition. But if I give you the justification behind it, it will make sense to you and you will apply it only where it's necessary. The second thing isn't happening. To induce this kind of behaviour in India is very difficult. You will have to start this from childhood. Make them unlearn and relearn things. In the Elandoor case, two women were sacrificed because of money. The greed towards money. The perpetrators thought that making such a human sacrifice would get them more money as rewards. If that's the case then shouldn't the government of India be practicing it as well? After all, we are one of the most populous countries in the world. Countries like Sri Lanka and Pakistan can also use human sacrifice to aid their finances, right? This kind of unlearning and relearning should start right from childhood, from schooling and from the parents' side as well. Because once they grow up and their beliefs become concrete, it's hard to change them. Indian education is purely focused on formulas, equations, definitions, etc. Most of what we have learned in our primary education has not played much of a role in our personal life, as far as Indian education is concerned. Right now, people are making money out of YouTube channels. We need to have a basic understanding of editing and join a 3-month course on how to start a YouTube channel. Our education system has to be revamped from basic education. Then only it will be possible for us to address these superstitious beliefs. We have moral science taught in schools. But this moral science is subjective to religious concepts. It is not exactly moral science but religious science. We actually don't have any archaeological evidence that religious figures even existed on this planet. The problem is that people make myths as history which then leads to the development of superstitious beliefs. Even if you're a highly qualified person. Even last year in Telangana, two professor parents killed their two daughters for rebirth. These two professors have doctorate degrees and they're believing in superstitious beliefs. So there's a lot of difference between whatever you learn and whatever you profess.

18. R: Would you like to recommend some movies or books which would give us some insight into the forensic field?

M: I don't recommend movies because movies are always heavily scripted and masalas are added to it. But you can read 'The Stranger Beside Me' and the 'Sherlock Holmes' series.

19. R: Sir, is there anything else that you want to share with us before concluding?

M: Never restrict yourself. Be transdisciplinary and go beyond the limits. That's all.

RIYA MUHAMAD KOYA K.
(Bsc Psychology)

the last page of Ag 25

Silver, a metal that has long been valued for its beauty and durability, can also serve as a symbol for the boundaries that shape our lives.

Social boundaries, whether they are imposed by society or self-imposed, can be as rigid as a silver chain or as fluid as a silver stream. The gleam of silver can represent the allure of exclusivity or the reflection of shared connections.

Psychological boundaries, the limits we set on ourselves and others, can be as malleable as silver that can be shaped into a variety of forms. The shine of silver can embody the strength of boundaries that protect our mental health or the fragility of those that hinder our growth.

Physical boundaries, such as walls or fences, can be as impenetrable as a silver shield or as delicate as a silver thread. The cool touch of silver can signify the protection or confinement that these barriers create.

Geographical boundaries, the lines that divide and define our land and water, can be as vast as a silver horizon or as narrow as a silver shoreline. The radiance of silver can symbolize the unity or division that these boundaries can create.

Silver, with its many facets and forms, reminds us that boundaries are not always fixed and unchanging. They can be reshaped and transformed, just as silver can be molded and polished. It is up to us to decide how to use the silver of our lives to define our own boundaries, to protect and nurture what matters most to us

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

25th ANNIVERSARY

Silver Jubilee

This year St. Mary's College celebrated its Silver Jubilee and alumini reunion with many programs and events. College Director Fr. Jose Parayil Inaugurated the alumni reunion and in the ceremony presided over by the Principal Fr. Denny Cholapallil, former Principal Fr. Martin Cherumadathil delivered the keynote speech.

Fr. Shaji Ullattil, Rajeena Philip, C.J Antony, alumni convenor Hammad Shaheer, student representative K.M. Shihabudheen, Sandra Ambalakkad, Joint Convenor Shameer, Fr. Chacko Kochuparambil spoke at the function.

Senior teachers were honored at the Alumni meeting named 'Yaadein'. P.P. Sumod MLA Inaugurated the Silver Jubilee Closing Session. Thamarassery Diocese Bishop Mar Remigius Inchananiyil presided over the function.

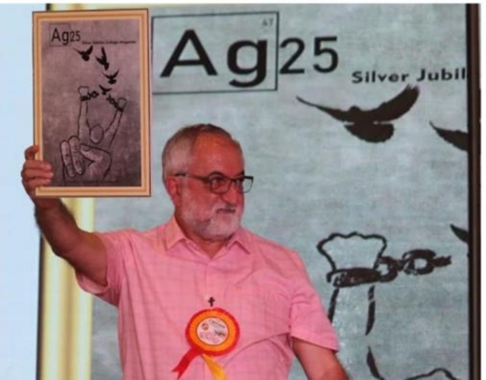

Art Gallery

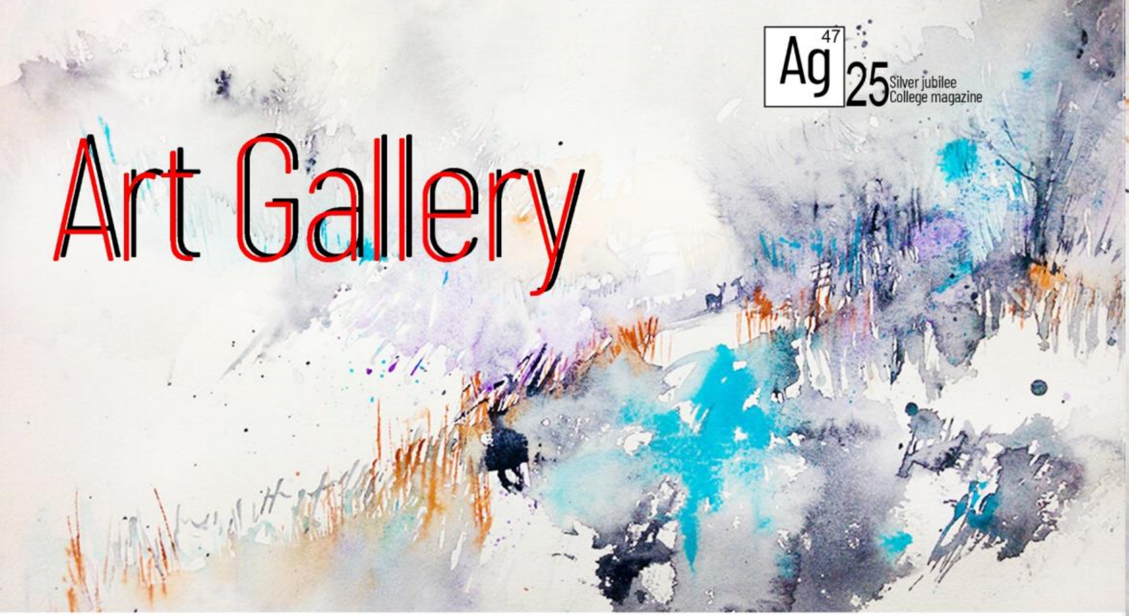

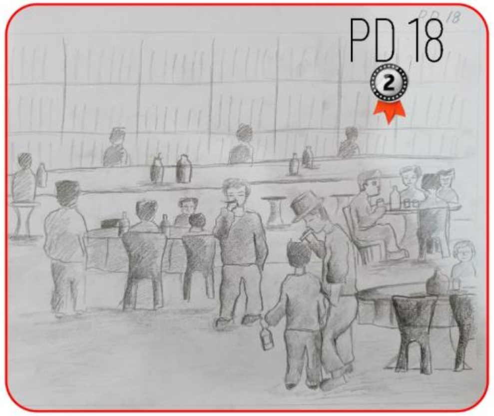

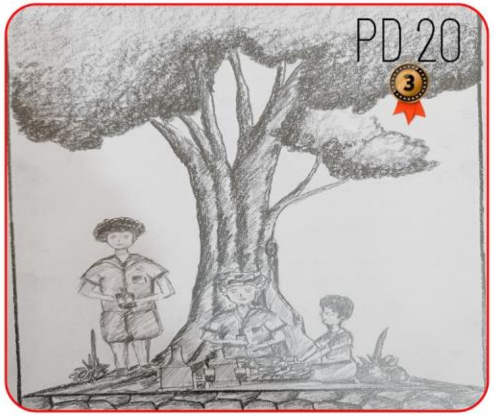

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

Art Gallery

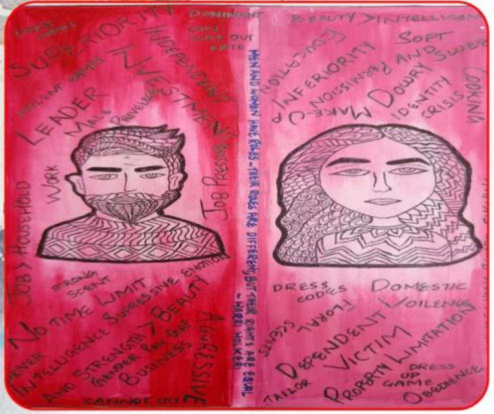

മലയാളവേദി

മലയാളവേദി അതിന്റെ 24ാം വാർഷികം അതിവിപുലമായ ആഘോഷ പരിപാടികളോടെ അരങ്ങേറി. ഞെരളത്ത് ഹരിഗോവിന്ദന്റെ സോപാനസംഗീതത്തിലൂടെ പരിപാടികൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. കോളേജ് പ്രിൻസിപ്പൽ അധ്യക്ഷം വഹിച്ചു. മലയാളം വിഭാഗം മേധാവി ലീല ടീച്ചർ സ്വാഗത പ്രസംഗം നടത്തി. ഇ.എ.ക.ഇ പ്രൊവിൻഷ്യൽ സുപ്പീരിയർ ഫാ : വർഗീസ് കൊച്ചുപറമ്പിൽ ഔപചാരികമായി ഉദ്ഘാടന കർമ്മം നിർവഹിച്ചു. പ്രശസ്ത നോവലിസ്റ്റ് പി. സുരേന്ദ്രൻ മുഖ്യപ്രഭാഷണം നടത്തി. വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ ഫാ: ചാക്കോ കൊച്ചു പറമ്പിൽ നന്ദി പ്രകാശിപ്പിച്ചു. കേരളീയ സംസ്കാരത്തിന്റെ തുകിലുണർത്തു പാട്ടുകളെ കോർത്തിണക്കി 40 മിനിറ്റ് ദൈർഘ്യമുള്ള ഫ്യൂഷൻ റൗണ്ട് മലയാള വേദി നൃത്തസംഘം അവതരിപ്പിച്ചു. 'നാനാത്വത്തിൽ ഏകത്വം' എന്ന ആപ്തവാക്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി 'മലയാള മാധുരി ഓർക്കസ്ട്ര' അരങ്ങിനെ ശബ്ദമുഖരിതമാക്കി ഒന്നരമണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന ഗാനമേളയോടു കൂടി ചടങ്ങിന് പരിസമാപ്തി കുറിച്ചു.

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

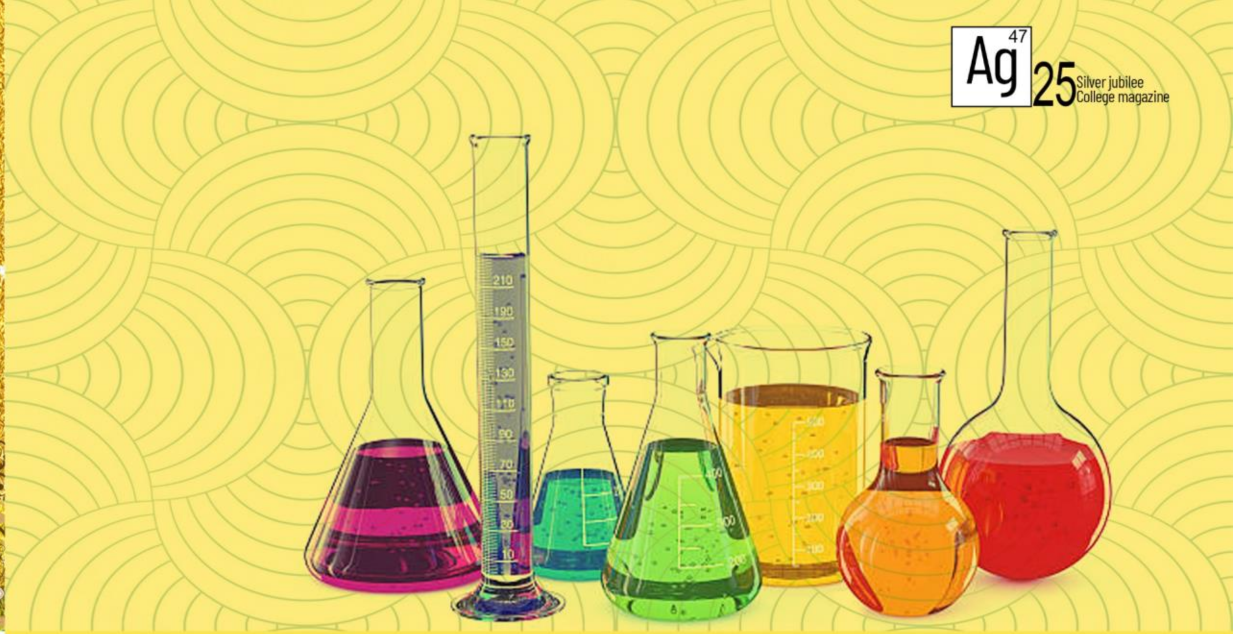

CHEMCLAVE

The Association of Chemistry Department “CHEMCLAVE” has been inaugurated on 22nd December 2022 for the academic year of 2022-23 at seminar hall by Dr. Zubair M.A, Former Professor in Chemistry, PSMO College, Thirurangadi.

The inauguration commenced with a prayer song and lighting of lamp by our esteemed dignitaries Dr. Zubair M.A, Fr. Denny Cholappallil (Principal) and Dr. Georgie K.E (HoD, Department of Chemistry). Dr. Zubair enlightened students through his deep insight in Organic Chemistry. He also proffered the role of chemistry in industrial growth.

“CHEMCLAVE” mainly focuses on the individual development of students both in academic and non-academic areas and thereby nourish the comprehension of students.

ALCHEMY

The first programme organized by the Psychology Department was a Career Counseling Session for the students as a part of the Association Day Inauguration Ceremony on 15 th February 2022.The counseling session was inaugurated by our honorable Principal, Fr. Denny Cholappallil. The chief guest of the programme was Mr. Sayyid Shaheer, Psychologist, founder of incubation organization. After the session a Memorandum of Understanding [MOU] was signed between the department of Psychology, St Mary's college and the Incubation organization found by Mr. Sayyid Shaheer.

The inauguration of Psychology association "Alchemy" was held on December 7th 2022 by Zeenath Hamza V (Senior Consultant Psychologist , RICCCH).

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

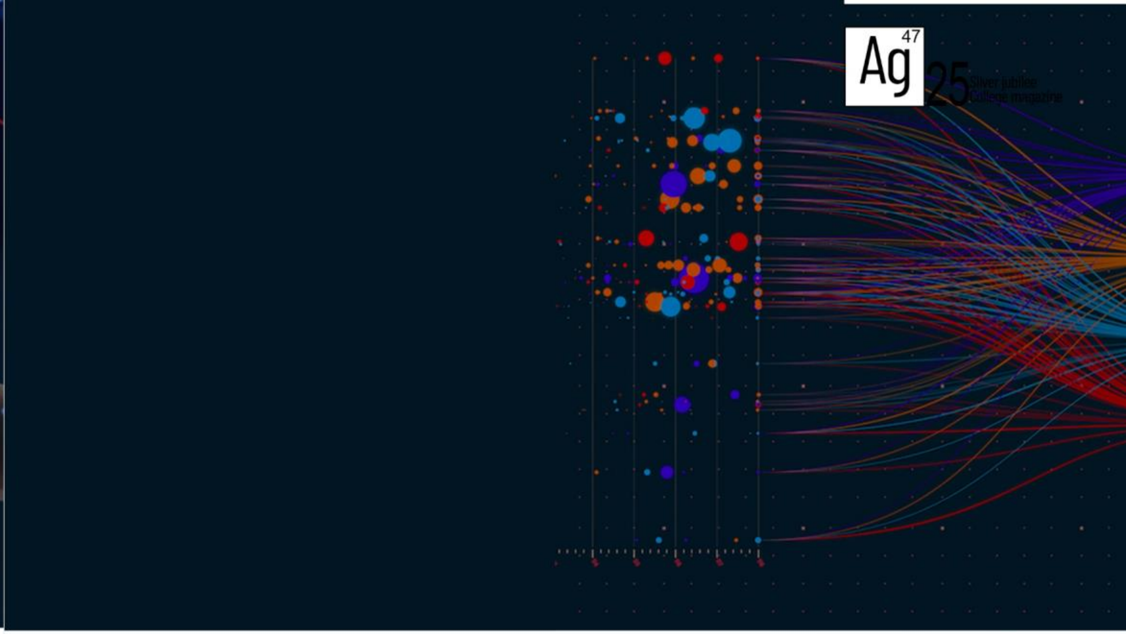

TECHNOPHILIA

The association programe in the year 2022-23 had been conducted successfully with great enthusiasm; the department conducted various informative programes in this accademic year.

The Computer Science association was inaugrated by the Principal Fr. Denny Cholapallil on 22nd December 2022 followed by an interactive session by the Special Guest Jobin Sebastian (Co-Founder and Fullstack Developer, Ralfiz Technologies) on "Software Developer Career Paths : Everything you need to know".

SPINTA

The Department of Commerce & Management Studies decided to conduct the Commerce Association Inauguration program at College Auditorium for all commerce students on 19th Dec 2022 at 10 am. The inauguration commenced with a prayer song by Krishna Priya M (VI Bcom - Cop) followed by the Welcome Speech of Dept. Hod Mr. Narayanan C.M and the Presidential Speech of Fr. Denny Cholappallil (Principal). The association program was inaugurated by the Chief Guest Gibya Shyam (singer, anchor). The program was felicitated by Fr. Chacko Kochuparambil (Vice Principal). There was also a motivational session by Mr. Alex Johnson (Faculty Monti International Institute of Management Studies). The session was concluded with vote of thanks by Mr. Shafi Marakkar (Association Secretary). There were cultural programs too.

POLIMATES

The inauguration of the POLIMATES-Political science Association was held on 17th November 2022, at the college auditorium. The chief guest for the occasion was Nowfal N,Well known Malayalam Writer and Orator. The event was formally inaugurated by our respected Principal Fr. Denny Cholappallil.Muhammed Rafi, Head of the Department Presided over the meeting. The chief guest of the event Nowfal N delivered the keynote address. It was very informative. He has done a class on 'political Behaviour of Students community'.The session was followed by colourful cultural programs by the students and Teachers. Faculty and student participation and teamwork made all the programs of the association day a great success.

ESPERANZA

PG Department of Economics in association with IQAC of St. Mary's college Puthanangadi celebrated economic association day (ESPERANZA) on the day of 20th December 2022 Tuesday. Our program was inaugurated by the Principal of St Mary's college Fr. Denny Cholappallil. Vice principal Fr. Chacko kochuparambil and Yadhu Krishnan union chairman delivered felicitation to the program Hod of Pg. Department of Economics Smt. Sreedevi.v delivered precedential address. Muhammed Sadiq economic association secretary give vote of thanks. We conducted an interactive session on: economy polity and society- an economic perspective by DR. P Naufal, associate professor (Government Sanskrit college pattambi) after the interactive session a jam session with the famous singer Nikesh (winner of the reality show - pathinalam rave) and other cultural programs also conducted. The program hosted by students of economics department. The students from different classes participated and performed various activities.

PHYSICAL EDUCATION

കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇന്റർസോൺ കോമ്പറ്റീഷനിൽ സെന്റ് മേരീസ് കോളേജ് ഫുട്ബോൾ ടീം ഗ്രൂപ്പ് ചാമ്പ്യന്മാരായി ക്വാർട്ടർ ഫൈനലിൽ പ്രവേശിച്ചു. കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഇന്റർസോൺ ടൂർണമെന്റിൽ കോളേജ് ക്രിക്കറ്റ് ടീമും, വോളി ബോൾ ടീമും പ്രീകോർട്ടറിൽ പ്രവേശിച്ചു.

കാലിക്കറ്റ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ബാഡ്മിന്റൻ ചാമ്പ്യൻഷിപ്പിൽ കോളേജ് ടീം കോർട്ടർ ഫൈനലിൽ പ്രവേശിച്ചു.

ആഗസ്റ്റ് 29 നാഷണൽ സ്പോർട്സ് ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് സെന്റ് മേരീസ് കോളേജും, മോണ്ടി ഇൻറർനാഷണൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടും സംയുക്തമായി ക്രോസ് കൺട്രി കോമ്പറ്റീഷൻ സംഘടിപ്പിച്ചു. അമ്പതോളം വിദ്യാർഥികൾ പങ്കെടുത്തു.

ജൂൺ 21ന് ഇൻറർനാഷണൽ യോഗ ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് സെൻമേരിസ് കോളേജ് നടത്തിയ യോഗ വാരം യോഗചാര്യൻ എം .പി. വിജയൻ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. കോളേജിലെ വിവിധ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റുകൾ പങ്കെടുത്തു.

FISICA

Date : 19/12/22
Time : 2Pm
Venue : Seminar Hall
Chief Guest : DR ANU KURUVILLA
ASSOCIATE PROFESSOR
MERCY COLLEGE PALAKKAD

The Association of Physics Department "FISICA " was inaugurated on 19th December 2022 for the academic year of 2022-23 at seminar hall by Dr.Anu Kuruvilla Associate professor department of physics, Mercy college palakkad.

The inauguration commenced with a prayer song. An introduction of the chief guest was given by prof. Thomas K George (HoD, Department of physics) and he also welcomed all to the program. The event was enlightened by the presence of Fr Denny Cholappallil, principal. Dr. Anu kuruvilla, engaged the students through her deep insight in the topic " chalcogenide thin films for photovoltaic applications". Interactive session was provided for students to clarify their doubts related to the topic. Program was ended with the vote of thanks by association secretary Thanveer Hussain from V sem Bsc physics.

SAMSKRITI

05/01/2023

The department of History has always marked it's existence by conducting programs which nourishing the capabilities of our students as well as creating historical awareness, such as archaeological exhibitions, transacting awareness about local history among the inhabitants etc.

The department of History celebrated its association day(SAMSKRITI ASSOCIATION) on 05/01/2023. Principal fr. Denny Cholappallil inaugurated the program. Shri. Ramesh Kavil the famous lyricist, poet, and teacher addressed the gathering.

എൻ എസ് എസ്
പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട്

പുത്തനങ്ങാടി സെൻറ് മേരീസ് കോളേജിൽ 2022-23 അധ്യയന വർഷത്തിൽ കോളേജിലെ NSS യൂണിറ്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒട്ടേറെ പരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. രണ്ടാംവർഷ ബിരുദ വിദ്യാർത്ഥികളായ 41 വളണ്ടിയേഴ്സ് ആണ് ഈ വർഷത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പങ്കാളികളായത്.
ലോക പരിസ്ഥിതി ദിനത്തോടനുബന്ധിച്ച് വിദ്യാർത്ഥികൾ ചേർന്ന്
സൈക്കിൾ റാലി സംഘടിപ്പിച്ചു. 25 ഓളം കുട്ടികൾ 30 കിലോമീറ്റർ ദൂരം സൈക്കിളിൽ സഞ്ചരിച്ച് മാതൃകയായി. വൃക്ഷത്തൈകളും, വിത്തുകളും വിദ്യാർഥികൾക്കും, പരിസരവാസികൾക്കും വിതരണം ചെ യ്തു.ടെറസിലെകൃഷി
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനായി കോളേജിൻറെ ടെറസിൽ 250 ഓളം ഗ്രോ ബാഗുകളിൽ വിവിധ വിത്തുകൾ മുളപ്പിച്ച് കൃഷി ചെയ്തു. മികച്ച വിളവെടുപ്പ് സാധ്യമായി.
മഴക്കാല ശുചീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ക്യാമ്പസിനുള്ളിലും പുറത്തും ശുചീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തി. പ്ലാസ്റ്റിക് മാലിന്യങ്ങളും മറ്റും കുമിഞ്ഞു കൂടിയ കത്രാം തോട് വൃത്തിയാക്കാൻ വളണ്ടിയേഴ്സ് മുൻകൈയെടുത്തു.

ആഗസ്റ്റ് 15 സ്വാതന്ത്ര്യ ദിനത്തിൽ പതാക ഉയർത്തിയും സ്വാതന്ത്ര്യദിന സന്ദേശം നൽകിയും, മധുരം വിതരണം ചെയ്തും ആഘോഷിച്ചു.
അഗതികളും ആലംബഹീനരും രോഗികളുമായ നൂറോളം അന്തേവാസികൾക്കൊപ്പം വെട്ടത്തൂർ ആകാശ പറവ എന്ന അഗതി മന്ദിരത്തിൽ ഓണാഘോഷം സംഘടിപ്പിക്കാൻ എൻഎസ്എസിന് കഴിഞ്ഞത് ഏറെ സന്തോഷകരമായി. സ്വച്ച് ഭാരത് മിഷന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളോടൊപ്പം ചേർന്ന് സെപ്റ്റംബർ 17ന് പൊന്നാനി ബീച്ച് ശുദ്ധീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏറ്റവും അധികം അംഗങ്ങളെ പങ്കെടുപ്പിക്കാൻ നമ്മുടെ കോളേ ജിന് സാധിക്കുകയുണ്ടായി.
സെപ്റ്റംബർ 24 NSS ദിനത്തിൽ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വേണ്ടി ഫ്ളാഷ് മോബ് സംഘടിപ്പിച്ചു.
ലഹരി വിരുദ്ധ ക്യാമ്പയിനും ആയി ബന്ധപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി ഒരു ക്വിസ് മത്സരം NSS യൂണിറ്റ് സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മുപ്പതോളം കുട്ടികൾ പങ്കെടുത്ത മത്സരത്തിൽ ഹിസ്റ്ററി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ലുക്മാനുൽ ഫാരിസ് ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കുകയും യൂണിവേഴ്സിറ്റി തല മത്സരത്തിൽ

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

കേരളപ്പിറവി ദിനത്തിൽ ലഹരി വിരുദ്ധ ക്യാമ്പയിനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ലഹരിയുടെ ദൂഷ്യവശങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്കിറ്റ് NSS വളണ്ടിയേഴ്സ് അവതരിപ്പിച്ചു. ഡിസംബർ 1 എയ്ഡ്സ് ദിനത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കായി എയ്ഡ്സ് ബോധവൽക്കരണ ക്ലാസ് സംഘടിപ്പിക്കുകയും, കോളേജിൽ എല്ലാവർക്കും റെഡ് ബാൻഡ് നൽകുകയും ചെയ്തു. ഡിസംബർ 6 -ാം തീയതി NSS യൂണിറ്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ഇൻറർ കോളേജ് ഡിബേറ്റ് സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പത്രണ്ടോളം കോളേജുകളിൽ നിന്നായി 70 ഓളം കുട്ടികൾ പങ്കെടുത്തു. കല്ലടി MES കോളേജ് ഒന്നാം സ്ഥാനം കരസ്ഥമാക്കി. ഡിസംബർ 23 -ാം തീയതി മുതൽ 7 ദിവസത്തെ സഹവാസ ക്യാമ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചു. മുഴുവൻ NSS വളണ്ടിയേഴ്സും പങ്കെടുത്ത ക്യാമ്പിന് 'ആവാസ് 22' ഇന്ന് നാമകരണം ചെയ്തു. അങ്ങാടിപ്പുറം റെയിൽവേ സ്റ്റേഷൻ പരിസരവും പുത്തനങ്ങാടി അംഗണവാടിയും വർക്ക് സൈറ്റ് ആയി തെരഞ്ഞെടുത്ത് ശുചീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തി. ഓരോ ദിവസവും വിവിധ വിഷയങ്ങളിൽ ഉള്ള ക്ലാസുകളും കലാപരിപാടികളും സംഘടിപ്പിച്ചു. ഇത്തരത്തിൽ കോളേജിനും സമൂഹത്തിനും പ്രയോജനകരമായ ഒട്ടേറെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കാഴ്ചവെക്കാൻ ഈ വർഷത്തെ NSS വളണ്ടിയേഴ്സിന് സാധിക്കുകയുണ്ടായി.

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI

BA Economics {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI

B Com Computer Application {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI

BSC.Chemistry {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI

BA HISTORY {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI

BA Political Science {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI

BA ENGLISH {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
BSc Mathematics {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
BBA {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
BCom.CO-OPERATION {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
BSc Physics {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
BCA {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
BSc. PSYCHOLOGY {BATCH} 2020-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
MA English {BATCH} 2021-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
MCom. {BATCH} 2021-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
MA Economics {BATCH}2021-2023

ST.MARY'S COLLEGE PUTHANANGADI
NSS Volunteers {BATCH} 2021-2023

St. Mary’s College Family

കല 25
ആർട്സ് ഫെസ്റ്റ്
2022-2023

കല 25
ആർട്സ് ഫെസ്റ്റ്

കല 25
ആർട്സ് ഫെസ്റ്റ്
2022-23
ജനുവരി 12 13

മലയാളവേദി

Hayya 2k22
ANNUAL ATHLETIC MEET

CHRISTMAS

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

yaadein

Mega Alumni Meet
15th jan-2023

ഓണാഘോഷം

പൊലിവോണം

COLLEGE UNION 2022-23

CHAIRMAN

Yadukrishnan K.

VICE-CHAIRMAN

Wafaa pullurssanghattil

GEN-SECRETARY

Prahlad K.R.

JOIN-SECRETARY

Shabana N.P

STUDENT EDITOR

Riya Muhammed koya Konampulakkal

FINE ARTS SECRETARY

Muhammad shameem K.

GEN-CAPTAIN

Mohamed Afsal K.P.

UUC

Mohammed Shameem

UUC

Muhammed Imadudheen T.

ASSOCIATION SECRETARIES

COMMERCE ASSOCIATION SECRETARY

Muhammed Safi A

ENGLISH ASSOCIATION SECRETARY

Jishna T.

COMPUTER SCIENCE ASSOCIATION SECRETARY

Ajmal Shajahan P.

PHYSICS ASSOCIATION SECRETARY

Thanveer Hussain N.

PSYCHOLOGY ASSOCIATION SECRETARY

Marykutty John

ECONOMICS ASSOCIATION SECRETARY

Muhammed sadiq P

POLITICAL SCIENCE ASSOCIATION SECRETARY

Likha P.K.

CHEMISTRY ASSOCIATION SECRETARY

Sona N.M

MATHEMATICS ASSOCIATION SECRETARY

Jumana Nasnin K.V.S

HISTORY ASSOCIATION SECRETARY

Lukmanul Faris C.

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

YEAR REPRESENTATIVES

1ST YEAR REPRESENTATIVE

Mohammad Riyan K
Department of Economics

2ND YEAR REPRESENTATIVE

Sanjay Krishna A.
Department of social science

3RD YEAR REPRESENTATIVE

Shifna
Department of social science

PG REPRESENTATIVE

Shameer Roshan
Department of Commerce

STARS OF THE YEAR

10th Position in the University of Calicut

Keerthi D.
Department of Physics

10th Position in the University of Calicut

Rosmi P.
Department of Physics

Winner of National Illustration Art Competition Held in Mumbai

Jaseem M.T.
Department of Commerce

അഭിനന്ദനങ്ങൾ

First Rank

Anjana Jayasankar
Department of English

Fifth Rank

Ajay p Madhavan K
Department of English

Selected to KSEB Team

Shamnas
Department of Commerce

Kick Boxing Championship

Mohammed Sanjid. O
Department of Commerce

STAFF EDITOR
T. AKSHAYKUMAR

CREATIVE SUPPORT

LEELA VIJAYAN

JEOTHINATHA VARIAR. S

MOHAMMED SUHAIL. C

DESIGN Artist
SANKARAN. CP
SMCP CREATIONS
[St. Mary's College Puthanangadi]

Magazine Committee

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

- JUSTIN BENNY ▪ ALBIN JOSEPH ▪ RIYA MUHAMED KOYA
- VISHNU NARAYANAN M.K ▪ ANANTHAJITH KRISHNAN
- P. DEVIKA ▪ BHAVYA DAS ▪ AKSHAYA P.
- FATHIMA HAFNA V.T. ▪ MOHAMMED RASHAL
- YADHU KRISHNA V. N. ▪ NAYANA M.P.

Magazine Committee

Ag 47 25 Silver jubilee College magazine

The Editor's Letter

Dear reader,

As I sit down to pen this note, I can't help but reminisce about the journey we have embarked on to craft this magazine. It has been a rollercoaster ride filled with thrills, spills, and even chills. Post-college gatherings brimmed with jokes, banter, and light-hearted roasts, infused the magazine with a touch of our shared enjoyment. We encountered our fair share of challenges, from scheduling conflicts to technical glitches and the occasional existential crisis. Despite the challenges, we persisted and felt a deep sense of pride as the finished product, "AG-25", took shape. "AG-25" is a testament to our collective efforts, and we are truly proud of what we have created.

St. Mary's College, Puthanangadi, has been an esteemed institution for twenty-five years, providing quality education to students from all walks of life. It is an honour to be a part of the silver jubilee celebrations, marking a milestone in the college's history. So, I express my gratitude to you, dear reader, for allowing me to make a contribution to our college as your student editor. I'm sure we can all agree that the institution has continued to strive for academic success while fostering the holistic development of its students through extracurricular activities, community engagement, and a supportive environment. Let us raise a toast to the next twenty-five years, filled with continued success and countless moments of achievement!

In my position as the student editor, I have come to realise that it is important to respect our boundaries and step outside of our comfort zones in order to develop new skills and views. By establishing boundaries, we can maintain a balanced life and focus on the things that are of utmost importance. “AG-25” explores the dual nature of boundaries—both confining and liberating.

Colleges and boundaries have a lot in common, if you think about it. Just as colleges enforce rules and regulations, we too can set our own boundaries to stay focused on our goals and aspirations. However, we must ensure that these boundaries don't stifle our potential.

Sure, colleges have rules such as “No running in the corridors” and “No food in the library”, and while some may view rules as restrictive, they play a crucial role in maintaining order, respecting individual autonomy, and promoting inclusivity, just like our personal boundaries. Maybe your boundary is "No toxic relationships allowed" or "No working on weekends." Whatever it may be, setting boundaries can help us focus on what's important and prevent our inner fire from fizzling out.

So, let's take a leaf out of St. Mary's College's book and celebrate the silver jubilee by acknowledging the significance of boundaries in our lives. After all, just like how colleges provide a safe and conducive environment for learning, setting boundaries can create a nurturing space for us to thrive.

Like a fledgling bird taking its first flight, our magazine is ready to soar into the world. As you delve into the stories and experiences featured in this issue, take a moment to reflect on your own boundaries. Are there any aspects of your life where you could benefit from going against the tide instead of playing it safe? Or do you need to establish limits in some situations to safeguard your wellbeing?

Yours truly,

RIYA MUHAMED KOYA K.
(Student Editor)